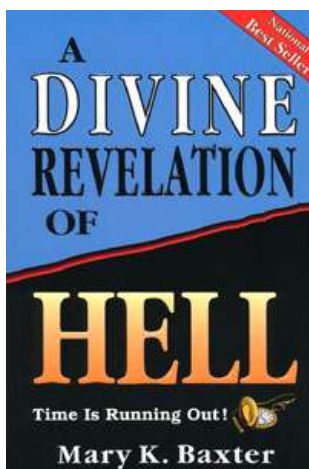

Božansko otkrivenje Pakla

Meri K. Bakster

Svedočanstvo očevica o istinskom postojanju Pakla. Meri Ketrin Bakster je Bog izabrao da svetu objavi REALNOST Pakla. Isus Hristos se javljao Meri Bakster 40 uzastopnih noći i poveo Meri u obilazak Pakla i Neba. Hodala je, sa Isusom, kroz strahote Pakla i govorila sa mnogim ljudima. Isus joj je pokazao šta se događa dušama kada umru i šta se događa nevernicima i slugama Božijim koje se ne odazivaju svom pozivu. www.DivineRevelations.info/Serbo_Croatian/

Sadržaj

Predgovor

Uvod

Ketrini od Isusa

Poglavlja

1 U Paklu

2 Leva noga Pakla

3 Desna noga Pakla

4 Još jama

5 Tunel straha

6 Aktivnost u Paklu

7 Trbuh Pakla

8 Čelije Pakla

9 Užasi Pakla

10 Srce Pakla

11 Najkrajnja tama

12 Rogovi

13 Desna ruka Pakla

14 Leva ruka Pakla

15 Dani Joila

16 Centar Pakla

17 Rat na Nebesima

18 Otvoreno viđenje Pakla

19 Vilica Pakla

20 Nebo

21 Lažna religija

22 Žig zveri

23 Povratak Hristov

24 Božija poslednja parnica

25 Viđenja Neba

26 Proročanstvo od Isusa

Pogovor

O autoru

Predgovor

Markus Bah je tvrdio da su knjige često slične dečijem mozgu, i zaista je tako. Slično deci od tela i krvi, ova kreativna braća, rođena namerno ili slučajno predodređena su da imaju svoj život. Njihova iskustva u svetu zgodno su uporediva sa onima od bilo kog drugog semenog potomstva. Sve ljudske emocije su i njihove. Nema sumnje, njihov je i skriveni strah da jednog dana mogu biti trajno smeštene na policu i zaboravljene.

Za razliku od drugih knjiga, verujem da je Sveti Duh priveo ovaj spis u postojanje za vreme i večnost. Iskustva i poruka su od kritične važnosti za telo Hristovo. Verujem da će Božije pomazanje počivati na ovoj knjizi i pomoći svakoj osobi koja čita njen sadržaj.

Posveta

Ovaj rad posvećen je slavi Boga Oca, Boga Sina i Boga Svetog Duha, bez Koga ova knjiga ne bi bila moguća.

Uvod

Svesna sam da bez natprirodne sile Gospoda Isusa Hrista, ova knjiga, niti bilo koja druga koja se tiče zagrobnog života, ne bi mogla biti napisana. Samo je Isus Taj koji drži ključeve pakla i Onaj koji je platio cenu za naš ulazak na nebo.

Pisanje ove knjige bilo je dugačko, usamljeno, zahtevno iskustvo. Ustvari, knjiga je čekala nekoliko godina da bude objavljena. Otkrivenja od Gospoda došla su mi u 1976. god. Bilo je potrebno osam meseci da se stave na papir. Pisanje samog rukopisa trajalo je nekoliko godina a stavljanje referenci iz Pisma korak po korak uzelo je još jednu godinu. Dovršavanje knjige potrajalo je najveći deo zime 1982. i 1983. godinu. Osim toga, u periodu od trideset noći, Isus me je odveo u pakao, a njima je sledilo deset noći posete nebu.

Sada vidim da me je Gospod pripremao da napišem ovu knjigu kada sam još kao dete imala snove o Bogu. Nakon ponovnog rođenja¹, imala sam veoma veliku ljubav prema izgubljenima i želela sam da vidim duše spašenim.

Kasnije, Gospod mi se javio 1976. i rekao mi da sam izbarana za posebni zadatak, rekao je, „Čedo Moje, otkriću ti se da bi izvela ljude iz tame na svetlost. Jer Gospod Bog te je izabrao s razlogom; da napišeš i zabeležiš o stvarima koje ću ti pokazati i reći.

„Otkriću ti realnost pakla, da bi mnogi bili spašeni; mnogi će se pokajati od svojih zlih puteva pre nego bude kasno.

¹ Jovan 3:1-21 – *nap.prev.*

„Tvoju dušu uzeću iz tvog tela, Ja, Gospod Isus Hristos, i preneti u pakao i druga mesta koja želim da vidiš. Pokazaću ti i viđenja neba i drugih mesta i dati mnoga otkrivenja.“

Meri Ketrin Bakster

Ketrini od Isusa

Za ovu svrhu ti si rođena, da napišeš i kažeš šta sam ti pokazao i rekao. Jer ove su stvari verodostojne i istinite. Tvoje prizvanje jeste da objaviš svetu da postoji pakao i da sam Ja, Isus, bio poslan od Boga da ih spasim od tog mučenja.

Glava 1

U Paklu

Marta 1976. dok sam se molila kod kuće, posetio me je Gospod Isus Hristos. Molila sam se bila u Duhu danima kada sam iznenada osetila prisustvo samog Boga. Njegova sila i Njegova slava ispunili su kuću. Blistava svetlost osvetlila je sobu gde sam se molila, i slatko i divno osećanje obuzelo me je.

Svetlost je tekla u talasima, koji su proticali i savijali se jedni u druge i kotrljali se preko i izvan jedan drugog. Bio je to zadivljujući prizor! A zatim je glas Gospodnji počeo da mi govori.

Rekao je, „Ja sam Isus Hristos, tvoj Gospod, i želim da ti dam otkrivenje da bi se sveci pripremili za Moj povratak i da bi mnoge obratila ka pravednosti. Sile tame su stvarne i Moji sudovi istiniti.“

„Čedo moje, odvešću te u pakao Svojim Duhom, i pokazaću ti mnoge stvari za koje želim da svet zna. Javljaću ti se mnogo puta; uzeću tvoj duh iz tvog tela i zaista te odvesti u pakao.“

„Želim da napišeš knjigu i ispričaš o viđenjima i o svim stvarima koje ću ti otkriti. Ti i ja ćemo zajedno hodati kroz pakao. Zabeleži te stvari koje su bile, i jesu i koje će doći. Moje reči su istinite i verodostojne. Ja Sam Onaj Koji Jeste, i nema drugoga pored Mene.“

„Gospode dragi,“ uzviknula sam, „Šta želiš da učinim?“ Celo moje biće htelo je da poviče Isusu, da objavi Njegovo prisustvo. Najbolje bih to opisala ovako – obuzela me je ljubav. To je bila najlepša, najspokojnija, najradosnija, najmoćnija ljubav koju sam ikad osetila.

Slavljenje Boga je počelo da teče iz mene. Istog časa htela sam da Mu predam ceo svoj život da Ga upotrebi, da pomogne u spasavanju ljudi od njihovog greha. Znala sam, Svetim Duhom, da je zaista u sobi sa mnom bio Isus Sin Božiji. Ne mogu da nađem reči kojima bih izrazila Njegovo božansko prisustvo. Ali znam zasigurno da je to bio Gospod.

„Gledaj, čedo Moje,“ reče Isus, „povešću te Svojim Duhom u pakao da bi mogla da napraviš zapis njegove realnosti; da bi rekla celoj zemlji da je pakao stvaran, i da bi izvela izgubljene iz tame na svetlost evanđelja Isusa Hrista.“

Trenutno, moja duša je bila uzeta iz mog tela. Uzdigla sam se sa Isusom izvan moje sobe u nebo. Znala sam sve što se sa mnom dešavalo. Videla sam svog muža i decu kako spavaju dole u našoj kući.

Bilo je kao da sam umrla – moje telo je bilo ostavljeno dole na krevetu dok se moj duh uzdizao sa Isusom kroz vrh kuće. Izgledalo je kao da se ceo krov zaroljao unazad tako da sam mogla da vidim moju porodicu kako spava u svojim krevetima. Osetila sam Isusov dodir i reči, „Ne plaši se. Biće dobro.“ Znao je moje misli.

Pokušaću najbolje što mogu da vam kažem, korak po korak, šta sam videla i osetila. Neke stvari nisam razumela. Gospod Isus mi je rekao značenje većine, ali za neke stvari mi nije rekao.

Znala sam tada, a znam i sada, da se te stvari zaista dešavaju i da mi ih je samo Bog mogao pokazati. Slava Njegovom svetom imenu. Ljudi, verujte mi, pakao je stvaran. Bila sam odvedena tamo Duhom mnogo puta tokom pripreme ovog izveštaja.

Uskoro smo bili visoko na nebesima. Okrenula sam se i pogledala na Isusa. Bio je pun slave i sile, i veliki mir tekao je od Njega. Uzeo je moju ruku i rekao, „Volim te. Ne boj se, jer Ja sam s tobom.“

Zatim smo počeli da se uspinjemo još više u nebo, i sada sam mogla ispod da vidim zemlju. Na mnogim mestima nalazili su se raštrkani vrtlozi koji su izbijali iz zemlje vrteći se ka centralnoj tački a zatim ponovo unazad. Pomerali su se visoko iznad zemlje i izgledali kao džinovski, prljavi tip slinkija² koji se neprestano kreće. Izlazili su po celoj zemlji. „Šta je to?“ upitala sam Gospoda Isusa kada smo se približili jednome. „To su kapije pakla,“ rekao je. „Otići ćemo u pakao kroz jednu od njih.“ Istog časa ušli smo u jedan od vrtloga. Unutra je izgledao kao tunel, koji se okreće i okreće, napred pa opet nazad kao čigra.

Velika tama nas je okružila, a sa tamom došao je miris toliko užasan da nisam mogla da dišem. Na zidovima tog tunela nalazile su se žive pojave utisnute u zidove. Tamno sive boje, pojave su se pokretale i vikale ka nama dok smo prolazili. Znala sam, iako mi nije rečeno, da su bile zle.

Pojave su mogle da se kreću iako su bile pričvršćene za zidove. Užasan miris je dopirao od njih, i drečale su na nas najodvratnijim kricima. Osetila sam nevidljivu, zlu silu kako se pokreće unutar tunela.

Povremeno bih u mraku mogla da razaznam pojave. Prljava magla pokrivala je većinu. „Gospode, šta je to?“ upitala sam čvrsto se držeći za Isusovu ruku.

Rekao je, „To su zli duhovi spremni da budu izbljuvani na zemlju kada Satana naredi.“

² Igračka u vidu zmijolikog federa – *nap.prev.*

Dok smo se spuštali kroz tunel, zle pojave su nam se smejale i prozivale nas. Pokušavale su da nas dodirnu, ali nisu mogle zbog Isusove sile. Sam vazduh je bio zagađen i prljav, i samo me je Isusovo prisustvo čuvalo da ne zavrištim u potpunom užasu.

Oh, da, imala sam sva svoja čula – mogla sam da čujem, omirišem, vidim, osetim i čak da okusim zlo na tom mestu. Zapravo, čula su mi postala još osetljivija, a od smrada i prljavštine sam se skoro razbolela.

Krici su ispunili vazduh kada smo se približili dnu tunela. Prodorni vapaji su se podizali kroz mračni tunel nama u susret. Najrazličitiji zvukovi ispunili su vazduh. Mogla sam da osetim strah, smrt i greh svuda oko mene.

Najgori miris koji sam ikad osetila ispunio je vazduh. To je bio miris raspadajućeg tela, izgledalo je da dolazi sa svih strana. Nikada na zemlji nisam osetila takvo zlo ili čula takve očajničke vapaje. Uskoro sam saznala da su to bili vapaji mrtvih i da je pakao bio ispunjen njihovim plačem.

Osetila sam udar zlog vetra i malu usisnu silu ispred nas. Svetlost kao sevanje ili stroboskopski bljesci probijala se kroz potpunu tamu i ostavljala sive senke na zidovima. Jedva sam mogla da razaznam oblik nečeg ispred mene. Ustuknula sam u šoku kada sam shvatila da je to bila velika zmija koja se kreće ispred nas. Gledajući dalje videla sam da te grozne zmije gmižu svuda.

Isus mi je rekao, „Uskoro ćemo ući u levu nogu pakla. Pred sobom ćeš videti veliku tugu, očaj i neopisivi užas. Budi blizu Mene, i daću ti snagu i zaštitu dok budemo prolazili kroz pakao.

„Stvari koje ćeš videti jesu upozorenje,“ rekao je. „Knjiga koju ćeš napisati će mnoge duše spasiti od pakla. Ono što vidiš je stvarno. Ne plaši se, jer ću Ja biti s tobom.“

Najzad, Gospod Isus i ja smo bili na dnu tunela. Zakoračili smo u pakao. Potrudicu se najbolje što mogu da vam prenesem šta sam videla; ispričaću po redu onako kako mi je Bog to dao.

Ispred nas, dokle god mi je pogled sezao, nalazili su se leteći objekti koji su poskakivali tamo-vamo. Ječanje i žalosni vapaji ispunili su vazduh. Gore ispred videla sam slabu svetlost, ka kojoj smo počeli da hodamo. Put je bio suv, prašnjava zemlja. Uskoro smo bili pred ulazom u mali mračni tunel.

Neke stvari ne mogu da stavim na papir; bile su suviše grozne za opisivanje. Strah u paklu se mogao okusiti, i znala sam da nisam bila sa Isusom ne bih mogla nazad. Pišući o ovome shvatila sam da neke stvari koje sam videla ne razumem, ali Gospod zna sve stvari, i On mi je pomogao da razumem većinu onoga što sam videla.

Dozvolite mi da vas upozorim – ne idite na to mesto. To je užasno mesto mučenja, groznog bola i večne tuge. Vaša duša će uvek biti živa. Duša živi zauvek. Ona je stvarno vi, i vaša duša će otići ili na nebo ili u pakao.

Onima od vas koji misle da je pakao ovde na zemlji – pa, upravu ste – jeste! Pakao je u centru zemlje, i tamo se nalaze duše koje se muče dan i noć. U paklu nema društva. Nema ljubavi. Nema saosećanja. Nema odmora. Samo neverovatna tuga.

Glava 2

Leva noga Pakla

Užasan smrad ispunio je vazduh. Isus mi je rekao, „U levoj nozi pakla nalazi se mnogo jama. Ovaj tunel se grana prema drugim delovima pakla, ali mi ćemo provesti neko vreme prvo u levoj nozi.

„Stvari koje ćeš videti će uvek biti sa tobom. Svet mora da zna za realnost pakla. Mnogi grešnici, pa čak i neki od Mojih ljudi, ne veruju da je pakao stvaran. Tebe sam izbarao da im otkriješ ove istine. Sve što ću ti pokazati o paklu i sve ostalo što ću ti pokazati je istinito.“

Isus mi se pokazao u vidu blistave svetlosti, blistavije od sunca. U centru te svetlosti bio je oblik čoveka. Isusa sam ponekada videla kao čoveka, a u drugim prilikama bio je u obliku duha.

Ponovo je rekao, „Čedo, kada Ja govorim, Otac govori. Otac i Ja smo jedno. Ne zaboravljaj iznad svega da voliš i da praštaš. Hajde sad, prati Me.“

Dok smo hodali, zli duhovi su bežali pred prisustvom Gospoda. „O Bože, o Bože,“ zajecala sam. „Šta je sledeće?“

Kao što sam već rekla, imala sam sva svoja čula u paklu. Svi koji su u paklu imaju sva svoja čula. Moja su sada radila punom snagom. Strah je bio sa svih strana, i neopisive opasnosti vrebale su svuda. Svaki sledeći korak je bio užasniji od prethodnog.

Na vrhu tunela nalazila su se vrata veličine malih prozora, koja su se vrlo brzo otvarala i zatvarala. Vrištanje je ispunilo vazduh dok su mnoga zla stvorenja prolazila pored nas, gore i napolje kroz kapije pakla. Uskoro smo bili na kraju tunela. Drhtala sam od užasa zbog opasnosti i straha oko nas.

Bila sam veoma zahvalna Isusu za zaštitu. Zahvaljujem Bogu za Njegovu svemoćnu silu kojom nas štiti, čak i u jamama pakla. Čak i sa takvom zaštitom, stalno sam mislila, Ne moja volja Oče, nego Tvoja neka bude.

Pogledala sam na svoje telo. Po prvi put sam primetila da sam bila u duhovnom obliku, i da je taj oblik imao moj izgled. Pitala sam se šta će uslediti.

Isus i ja smo izašli iz tunela na put sa širokim nanosima zemlje sa obe strane. Dokle god je pogled dosezao nalazile su se vatrene jame. Jame su bile 1,2 m široke i 0,9 m duboke,

oblika čini je. Isus je rekao, „Ima mnogo ovakvih jama u levoj nozi pakla. Dođi, pokazaću ti neke.“

Stojala sam pored Isusa na prolazu i pogledala na jednu od jama. Sumpor je bio ugrađen u zidove jame i plamteo kao usijani ugalj. U središtu jame nalazila se izgubljena duša koja je umrla i otišla u pakao. Vatra je počinjala na dnu jame, brzo se podizala nagore i obavijala izgubljenu dušu plamenom. Za trenutak vatra bi se stišala do tinjajućeg žara, a zatim bi sa žestokim zvukom jurnula nazad na dušu koja se mučila u jami.

Pogledala sam i videla da je izgubljena duša u jami bila zarobljena unutar skeletnog obličja. „Gospode moj,“ povikala sam pred prizorom, „Zar ne možeš da ih pustiš?“ Kako je to strašan prizor bio! Pomislila sam, „To sam mogla biti ja.“ Rekla sam, „Gospode, kako je to žalosno videti i znati da je živa duša tamo.“

Začula sam vapaj iz središta prve jame. Videla sam dušu u obliku kostura, kako vapi, „Isuse, pomiluj me!“

„O, Gospode!“ rekla sam. To je bio glas žene. Pogledala sam na nju i poželela da je izvučem iz vatre. Taj prizor mi je slomio srce.

Skeletni oblik žene, sa prljavo-sivom maglom unutar, govorio je Isusu. Šokirana, slušala sam je. Raspadajuće telo visilo je sa njenih kostiju u parčićima i, pošto bi izgorelo, otpadalo je na dno jame. Na mestu gde su nekada bile njene oči, bile su samo prazne šupljine. Nije imala kosu.

Vatra je počinjala od njenih nogu u malim plamenovima i pojačavala se dok se uspinjala po njenom telu. Izgledalo je kao da žena neprestano gori, čak i kada su plamenovi bili samo tinjajući žar. Duboko iz nje začuli su se vapaji i povici očaja, „Gospode, Gospode, hoću da izađem odavde!“

Nastavila je da se pruža ka Isusu. Pogledala sam na Isusa, i na Njegovom licu bila je velika tuga. Isus mi je rekao: „Čedo moje, ovde si sa Mnom da bi svet znao da je rezultat greha smrt, da je pakao stvaran.“

Pogledala sam ponovo na ženu, i crvi su gamizali iz kostiju njenog skeleta. Nije im škodila vatra. Isus je rekao: „Ona je svesna i oseća te crve u sebi.“

„Bože, pomiluj!“ Uzviknula sam dok je vatra dostizala vrhunac i užasno gorenje počinjalo iznova. Veliki vapaji i duboki jecaji potresli su obličje ove žene-duše. Bila je izgubljena. Nije bilo izlaza. „Isuse, zašto je ona ovde?“ Rekla sam tihim glasom, budući veoma uplašena.

Isus je rekao, „Dođi.“

Put na kome smo bili kružno se provlačio između tih ognjenih jama u nedogled. Vapaji živih mrtvaca, izmešani sa ječanjem i groznim vriscima, dopirali su sa svih strana. Nije bilo mira u paklu. Miris smrti i raspadajućeg tela visio je nesnosno u vazduhu.

Došli smo do sledeće jame. Unutar ove jame, koja je bila iste veličine kao prethodna, nalazio se još jedan skeletni oblik. Muški glas vapio je iz jame, govoreći, „Gospode, pomiluj me!“ Samo kad bi progovorili mogla sam da kažem da li je duša bila muškarac ili žena.

Veliki žalosni jecaji dopirali su od ovog čoveka. „Žao mi je, Isuse. Oprosti mi. Izvedi me odavde. Nalazim se na ovom mestu mučenja već godinama. Preklinjem Te, pusti me napolje!“ Veliki jecaji potresali su njegovo skeletno obličje dok je preklinjao, „Molim Te, Isuse, pusti me napolje!“ Pogledala sam na Isusa i videla da On isto plače.

„Gospode Isuse,“ vikao je čovek iz goruće jame, „zar nisam dovoljno propatio za svoje grehe?“ Prošlo je četrdeset godina od moje smrti.“

Isus reče, „Pisano je, pravednik će od vere živeti!“ Svi rugači i nevernici imaće svoj udeo u ognjenom jezeru. Nisi hteo da veruješ u istinu. Mnogo puta su Moji ljudi bili poslani da ti pokažu put, ali ti nisi hteo da ih slušaš. Smejao si im se i odbacivao evanđelje. Iako sam umro na krstu za tebe, ismevao si Me i nisi hteo da se pokaješ za svoje grehe. Otac Moj ti je dao mnogo prilika da se spaseš. Da si samo hteo da slušaš!“ Isus je zaplakao.

„Znam, Gospode, znam! vikao je čovek. „Ali sada se kajem.“

„Prekasno je,“ reče Isus. „Sud je izrečen.“

Čovek je nastavio, „Gospode, i neki od mojih ljudi će doći ovde, jer se ni oni neće pokajati. Molim Te, Gospode, pusti me da odem i da im kažem da moraju da se pokaju za svoje grehe dok su još na zemlji. Ne želim da dospeju ovde.“

Isus reče, „Imaju propovednike, učitelje, starešine – sve služitelje evanđelja. Oni će im reći. Imaju i prednost modernih komunikacionih sistema i mnoge druge načine da nauče o Meni. Poslao sam im radnike da mogu da veruju i da budu spašeni. Ako ne budu verovali kada čuju evanđelje, neće biti ubeđeni ni ako neko ustane iz mrtvih.“

Na to, čovek je pobesneo i počeo da psuje. Zle, bogohulne reči došle su od njega. Gledala sam u užasu dok se plamen podizao i njegovo mrtvo, raspadajuće telo počelo da gori i otpada. Unutar te mrtve školjke od čoveka, videla sam njegovu dušu. Izgledala je kao prljavo-siva magla, i ispunjavala je unutrašnjost njegovog kostura.

Okrenula sam se k Isusu i povikala, „Gospode, kako je strašno!“

Isus je rekao, „Pakao je stvaran; sud je stvaran. Ovo je tek početak zastrašujućih stvari koje moram da ti pokažem. Mnogo više tek sledi. Reci svetu u Moje ime da je pakao stvaran, da muškarci i žene moraju da se pokaju za svoje grehe. Dođi, prati Me. Moramo da nastavimo.“

U sledećoj jami bilo je veoma malo obličje žene koje je izgledalo da ima oko osamdeset godina. Ne mogu da kažem kako sam znala njene godine, ali sam znala. Koža je bila uklonjena sa njenih kostiju neprekidnim plamenom, i samo su kosti ostale sa prljavo-maglovitom dušom unutra. Gledala sam kako ju je vatra spaljivala. Uskoro su ostale samo kosti i crvi koji su gamizali unutra, i koje vatra nije mogla da spali.

„Gospode, kako je užasno!“ povikala sam. „Ne znam da li ću moći da nastavim, jer ovo je neverovatno grozno.“ Dokle god mi je pogled dosezao, duše su gorele u vatrenim jamama.

„Čedo moje, zbog toga si ovde,“ Isus je odgovorio. „Moraš znati i reći istinu o paklu. Nebo je stvarno! Pakao je stvaran! Dođi, moramo da nastavimo.“

Osvrnula sam se prema ženi. Njeni vapaji su bili jako tužni. Dok sam je posmatrala, sastavila je svoje ruke-kosti, kao u molitvi. Nisam mogla a da ne plačem. Bila sam u duhovnom obliku, i plakala sam. Znala sam da ljudi u paklu sve to isto osećaju.

Isus je znao moje misli. „Da, čedo,“ rekao je, „osećaju. Kada ljudi dođu ovde, oni imaju ista osećanja i misli kao dok su bili na zemlji. Sećaju se svojih porodica i prijatelja i svih prilika kada su mogli da se pokaju ali su to odbili. Sećanje je uvek sa njima. Da su samo verovali u evanđelje i pokajali se pre nego što je bilo kasno.“

Pogledala sam još jednom na staricu, i tada sam primetila da je imala samo jednu nogu, i izgledalo je kao da su rupe bile probušene u njenim kukovima. „Šta je to, Isuse?“ upitala sam.

Rekao je, „Čedo, dok je bila na zemlji, imala je rak i velike bolove. Operacija je bila izvršena da bi joj se spasao život. Ležala je do svoje starosti u gorčini. Mnogi moji ljudi dolazili su da se mole za nju i da joj kažu da je Ja mogu izlečiti. Rekla je, „Bog mi je ovo učinio,“ i nije htela da se pokaje i da veruje u evanđelje. Čak Me je i znala nekada, ali Me je vremenom zamrzela.

„Rekla je da joj Bog nije potreban i nije želela da je iscelim. I pored toga nisam odustao da joj dajem odgovore na njene optužbe, još uvek sam hteo da joj pomognem, hteo sam da je iscelim i blagoslovim. Ali ona Mi je okrenula leđa i proklela Me. Rekla je da Me ne želi. Moj duh se sporio s njom. Čak i nakon što Mi je okrenula leđa, još uvek sam pokušavao da je privučem Svojim Duhom, ali nije htela da sluša. Na kraju je umrla i došla ovde.“

Starica je vapila k Isusu, „Gospode Isuse, molim Te oprosti mi sada. Žalim što se nisam pokajala dok sam bila na zemlji.“ Velikim jecajima vapila je k Isusu. „Da sam se samo pokajala pre nego što je bilo kasno! Gospode, pomози mi da izađem odavde. Služiću Ti. Biću dobra. Zar nisam dovoljno propatila? Zašto sam toliko čekala? Oh, zašto sam čekala dotle da Tvoj Duh prestane da se rve sa mnom?“

Isus joj rekao, „Imala si mnogo prilika da se pokaješ i da Mi služiš.“ Dok smo odlazili, tuga se ocrtavala na Isusovom licu. „Gospode, šta li je sledeće?“, upitala sam, gledajući staricu kako plače.

Mogla sam da osetim strah svuda unaokolo. Tuga, bolni plač i atmosfera smrti bila je svuda. Isus i ja smo hodali u žalosti i tuzi do sledeće jame. Samo sam blagodareći Njegovoj sili mogla da nastavim dalje. Sa velike udaljenosti čula sam još uvek staričin plač pokajanja i preklinjanje za oproštaj. Da sam samo mogla nešto da učinim da joj pomognem, pomislih. Grešniče, molim te nemoj čekati dotle da Božiji Duh prestane da se rve s tobom.

U sledećoj jami bila je žena, na svojim kolenima, koja kao da je tražila nešto. Njen skeletni oblik je isto bio pun rupa. Videle su joj se kosti, a pocepana haljina joj je gorela. Glava joj je bila ćelava, i gde bi trebalo da su joj oči i nos nalazile su se samo šupljine. Mala vatra gorela je oko njenih stopala na mestu gde je klečala, grčevito grebući zidove sumporne jame. Vatra se prilepila za njene ruke, i mrtvo meso otpadalo je dok je kopala.

Strahoviti jecaji potresali su je. „O Gospode, O Gospode,“ vapila je, „hoću napolje.“ Dok smo posmatrali, konačno je dospela do vrha jame svojim stopalima. Pomislila sam da će uspeli da izađe napolje kada se veliki demon sa velikim krilima koja su izgledala slomljena pri vrhu, uhvatio za zidove i potrčao za njom. Bio je braonkasto-crn, i dlakav po celom svom velikom obliku. Oči su mu bile duboko uvučene u glavu, i bio je otprilike veličine velikog grizli medveda. Demon je pojurio gore do žene i survao je veoma snažno nazad u jamu i vatru. Gledala sam u užasu dok je padala. Bilo mi ju je tako žao. Poželela sam da je zagrlim i držim, da zamolim Boga da je isceli i izvede odatle.

Isus znajući moje misli reče, „Čedo moje, sud je izrečen. Bog je izrekao. Dok je još bila dete, zvao sam je i zvao da se pokaje i služi Mi. Kada joj je bilo šesnaest godina, došao sam joj i rekao, „Volim te. Predaj Mi svoj život, i dođi sledi Me, jer sam te prizvao za posebnu svrhu: zvao sam je ceo život, ali ona nije slušala. Govorila je, 'Jednog dana ću Ti služiti. Nemam vremena sada za Tebe. Nemam vremena, nemam vremena, imam svoj život zabave. Nemam vremena, nemam vremena da Ti služim, Isuse. Sutra ću.' Sutra nije nikad došlo, jer je čekala previše.“

Žena je povikala k Isusu, „Duša mi je zaista u mučenju. Nema izlaza napolje. Znam da sam htela svet umesto Tebe, Gospode. Htela sam bogatstvo, slavu i sreću, i dobila sam. Mogla sam da kupim šta god sam htela; bila sam svoj gazda. Bila sam najlepša, najbolje obučena žena svog vremena. I imala sam bogatstvo, slavu i sreću, ali se pokazalo da ne mogu da ih ponesem sa sobom u smrt. O Gospode, pakao je užasan. Nemam odmora dan ni noć. Neprestano sam u bolu i mucu. Pomozi mi, Gospode,“ vapila je.

Žena je podigla pogled ka Isusu sa velikom čežnjom i rekla, „Moj slatki Gospode, da sam te samo slušala! Žaliću večno. Planirala sam da Ti služim jednog dana – kad budem bila spremna. Mislila sam da ćeš uvek biti tu za mene. Ali kako sam pogrešila! Bila sam jedna od najpoželjnijih žena svog vremena zbog svoje lepote. Znala sam da me Bog zove k pokajanju. Ceo život me je privlačio uzama ljubavi, i mislila sam da mogu Boga da iskoristim kao i sve druge što sam iskoristila; da će uvek biti tu. O da, iskoristila sam Boga! Toliko je uporno pokušavao da me pridobije da Mu služim, dok sam ja sve vreme mislila da mi nije potreban. Oh, kako sam pogrešila! Jer Satana je počeo da me koristi, i počela sam da služim Satani sve više i više. Na kraju sam ga zavolela više nego Boga. Zavolela sam greh i više nisam htela da se okrenem k Bogu.“

„Satana je iskoristio moju lepotu i moj novac, i sve moje misli je okrenuo ka tome koliko će mi moći dati. Čak i tada, Bog je nastavio da me priziva. Ali ja sam mislila, imam sutra ili sledeći dan. A onda jednog dana dok sam se vozila kolima, moj vozač je udario u kuću, i ja

sam poginula. Gospode, molim te pusti me napolje.“ Dok je govorila, njene kostur-šake i ruke pružale su se ka Isusu dok ju je plamen spaljivao.

Isus je rekao, „Sud je izrečen.“

Dok smo se udaljavali ka sledećoj jami suze su potekle niz Njegove obraze. Ja sam plakala u sebi zbog strahota pakla. „Dragi Gospode,“ uzviknula sam, „mučenje je tako stvarno. Kada duša dospe ovde, više nema nade, nema života, nema ljubavi. Pakao je toliko stvaran.“ Nema izlaza, mislila sam. Ona mora da gori zauvek u tom plamenu.

„Vreme ističe,“ rekao je Isus. „Doći ćemo ponovo sutra.“

Prijatelju, ako živiš u grehu, molim te pokaj se. Ako si bio nanovo rođen pa onda okrenuo leđa Bogu, pokaj se i okreni Mu se ponovo, odmah. Živi dobro i bori se za istinu. Probudi se dok nije kasno, i moći ćeš da provedeš večnost sa Gospodom na nebu.

Isus je još jednom rekao, „Pakao ima telo (kao ljudsko) koje leži na leđima u centru zemlje. Pakao je u obliku ljudskog tela – veoma velikog i sa mnogim odeljenjima za mučenje. Ne zaboravi da kažeš ljudima na zemlji da je pakao stvaran. Milioni izgubljenih duša su ovde, i još ih dolazi svaki dan. Na Veliki Sudnji Dan, smrt i pakao će biti bačeni u jezero ognjeno; to će biti druga smrt.“

Glava 3

Desna noga Pakla

Od te noći kada sam bila u paklu nisam mogla ni da spavam ni da jedem. Svaki dan sam preživljavala pakao. Kada bih zatvorila oči, samo bih pakao videla. U mojim ušima nisu prestajali vapaji na prokletstvo osuđenih. Baš kao televizijski program, preživljavala sam sve stvari kojih sam bila svedok u paklu ponovo i ponovo. Svake noći bila sam u paklu, i svaki dan radila sam na tome da pronađem odgovarajuće reči da iznesem ovu zastrašujuću stvar pred ceo svet.

Isus se ponovo pojavio preda mnom i rekao, „Noćas idemo u desnu nogu pakla, čedo Moje. Ne boj se, jer te volim i sa tobom sam.“

Lice Gospoda bilo je tužno, a Njegove oči ispunjavala je velika nežnost i duboka ljubav. Iako su oni u paklu zauvek izgubljeni, znala sam da ih On još uvek voli i da će ih voleti kroz čitavu večnost.

„Čedo moje,“ rekao je, „Bog, naš Otac, dao je svakome od nas volju da bi mogli da odaberemo da li ćemo služiti Njemu ili Satani. Vidiš, Bog nije napravio pakao za Njegove ljude. Satana vara mnoge da mu slede, ali pakao je bio napravljen za Satanu i njegove anđele. Nije Mi želja, niti Moga Oca, da iko propadne.“ Suze saosećanja tekle su niz Isusove obraze.

Počeo je da govori ponovo, „Zapamti Moje reči u danima koji dolaze i u kojima ću ti pokazati pakao. Ja imam svu moć na nebu i na zemlji. Povremeno će ti izgledati kao da sam te napustio, ali nisam. Isto tako, povremeno ćemo biti vidljivi za zle sile i izgubljene duše, dok povremeno nećemo. Bez obzira gde da odemo, budi u miru i ne boj se da Me pratiš.“

Nastavili smo dalje zajedno. Pratila sam Ga priljubljena uz Njega plačući. Danima sam već plakala, jer nisam mogla da se otarasim samog prisustva pakla koji je stalno bio preda mnom. Plakala sam većinom u sebi. Duh mi je bio vrlo tužan.

Stigli smo u desnu nogu pakla. Gledajući ispred sebe, videla sam da se nalazimo na putu koji je bio suv i spaljen. Vrisci su ispunili prljav vazduh, i zadah smrti bio je svuda. Miris je ponekad bio tako odvratn da mi se povraćalo. Svuda je bio mrak osim svetlosti koja je isijavala iz Hrista i od ognjenih jama, koje su istačkale predeo dokle god mi je pogled dosezao.

Odjednom, demoni svih vrsta prošli su pored nas. Đavoli su režali na nas dok su prolazili. Demonski duhovi svih veličina i oblika razgovarali su međusobno. A ispred nas, jedan veliki demon izdavao je naredbe malim. Zaustavili smo se da slušamo, i Isus reče, „Postoji isto i nevidljiva armija zlih sila koje ovde ne vidimo – demoni kao što su zli duhovi bolesti.“

„Idi!“ reče veći demon manjem i đavolima. „Čini mnoge zle stvari. Rasturaj domove i uništavaj porodice. Zavodi slabe Hrišćane, i obmanjuj što više možeš. Bićeš nagrađen kad se vratiš.“

„Zapamti, moraš se čuvati onih koji su istinski prihvatili Isusa kao svog Spasitelja. Oni imaju moć da te isteraju napolje. Idi sada po celoj zemlji. Tamo gore već imam mnoge i još imam druge koje ću poslati. Zapamti, mi smo sluge kneza tame i vazdušnih sila.“

Na to, zle prikaze počele su da jure gore i izvan pakla. Vrata na vrhu desne noge pakla otvorila su se pa zalupila pustivši ih napolje. Neki su izlazili kroz isti vrtlog kojim smo mi sišli.

Pokušaću da opišem izgled tih zlih bića. Onaj koji je govorio bio je veoma veliki, otprilike veličine odraslog grizlija, braon boje, sa glavom sličnom šišmišu i očima duboko uvučenim u dlakavo lice. Dlakave ruke visile su mu po bokovima, i zubi su izlazili kroz dlake na licu.

Drugi je bio mali poput majmuna sa veoma dugačkim rukama i sa dlakama po celom telu. Lice mu je bilo malo, i imao je šiljat nos. Nigde nisam mogla da mu vidim oči.

Drugi je imao veliku glavu, velike uši i dugačak rep, dok je opet drugi bio veliki kao konj i i imao glatku kožu. Izgled tih demona i zlih duhova, i grozan miris koji je dopirao od njih, su me terali na povraćanje. Gde god sam gledala bili su demoni i đavoli. Najveći od tih demona, naučila sam to od Gospoda, dobijali su naredbe pravo od Satane.

Isus i ja smo hodali dalje niz put dok nismo došli do još jedne jame. Bolni krici, neizrecivo žalosni zvuci, bili su svuda. „Moj Gospode, šta li je sledeće?“, pomislila sam.

Prolazili smo neposredno pored nekih zlih bića, koja nas izgleda nisu videla, i zaustavili se kod još jedne jame od ognja i sumpora. U ovoj jami bio je krupan vezani čovek. Čula sam kako propoveda evanđelje. Pogledala sam sa čuđenjem u Isusa radi odgovora, jer je On uvek znao moje misli. Rekao je, „Dok je bio na zemlji, ovaj čovek je bio propovednik evanđelja. Nekada je govorio istinu i služio mi.“

Čudila sam se otkuda taj čovek u paklu. Bio je oko 1,83 m visok, i kostur mu je bio prljav, sive boje, kao grobna ploča. Delovi njegove odeće još su uvek visili na njemu. Čudila sam se zašto je plamen ostavio tu pocepanu, razderanu odeću i nije je spalio. Goruće meso visilo je sa njega, i lobanja kao da mu je bila u plamenu. Grozan miris dopirao je od njega.

Posmatrala sam kako čovek širi ruke kao da drži knjigu i počinje da čita stihove Svetog Pisma iz misionarske knjige. Još jednom, setila sam se šta je Isus rekao: „U paklu imaš sva svoja čula, i ona su ovde još izoštrjenija.“ Čovek je čitao Pismo za Pismom, i pomislila sam da je to dobro. Isus mu se obratio glasom punom ljubavi, „Mir ti.“ Odmah, čovek je prestao da govori i okrenuo se polako da pogleda u Isusa.

Videla sam čovekovu dušu unutar tog skeletnog oblika. Rekao je Gospodu, „Gospode, propovedaću sada istinu svim ljudima. Sada sam, Gospode, spreman da odem i kažem drugima o ovom mestu. Znam, da dok sam bio na zemlji, nisam verovao da postoji pakao, niti sam verovao da ćeš doći ponovo. Govorio sam ono što su ljudi želeli da čuju, i pravio

kompromis sa istinom pred ljudima u svojoj crkvi. Znam da nisam voleo nikoga ko je druge rase ili boje kože, i doveo do toga da mnogi otpadnu od Tebe. Pravio sam svoja pravila o nebu i o dobrom i lošem. Znam da sam zaveo mnoge, i sablaznio mnoge da se spotaknu o Tvoju Svetu Reč, i uzimao sam novac od siromašnih. Ipak, Gospode, pusti me napolje, i činiću dobro. Neću više uzimati novac od crkve. Već sam se pokajao. Voleću ljude svake rase i boje.“

Isus je rekao, „Ne samo da si izvrtao i naopako tumačio Svetu Reč Božiju, nego si lagao i da ne znaš istinu. Zadovoljstva života su ti bila preča nego istina. Lično sam te posećivao i pokušavao da te obratim, ali ti nisi hteo da slušaš. Nastavio si svojim putem, i zlo je bilo tvoj gospodar. Znao si istinu, ali nisi hteo da se pokaješ i okreneš Meni. Sve vreme sam bio tamo. Čekao sam te. Želeo sam da se pokaješ, ali ti nisi. I sada, sud je izrečen.“

Žalost je bila na Isusovom licu. Znala sam, da je čovek samo poslušao Spasiteljev poziv, sada ne bi bio ovde. O ljudi, molim vas slušajte.

Isus se ponovo obratio otpadniku, „Trebalo je da govoriš istinu, i obratio bi mnoge k pravednosti Božijom Rečju, koja kaže da će svi nevernici imati udeo u jezeru koje gori ognjem i sumporom.

„Znao si za put krsta. Znao si za put pravednosti. Znao si da govoriš istinu. Ali Satana je ispunio tvoje srce lažima, i otišao si u greh. Trebalo je da se iskreno pokaješ, ne polovično. Moja reč je istinita. Ona ne laže. A sada je prekasno, prekasno.“ Na to, čovek je stegnuo svoje pesnice prema Isusu i počeo da Ga psuje.

Tužni, Isus i ja nastavili smo do sledeće jame. Propovednik odstupnik je i dalje psovao i gnevio se na Isusa. Dok smo prolazili pored ognjenih jama, ruke izgubljenih pružale su se prema Isusu, i zapomažući preklinjale Ga za milost. Njihove kostur-šake i ruke bile su sivo-crne od vatre – bez živog mesa ili krvi, bez organa, samo smrt i umiranje. Plakala sam u sebi, „O zemljo, pokaj se. Ako li ne, doći ćeš ovde. Zaustavi se dok nije kasno.“

Stali smo kod još jedne jame. Osetila sam tako veliko sažaljenje za sve njih i takvu tugu da sam onemoćala i jedva stojala. Veliki jecaji potresali su me. „Isuse, jako sam potrešena,“ rekla sam.

Iz jame glas neke žene govorio je k Isusu. Stojala je usred plamena, koji joj je pokrивao celo telo. Kostu su joj bile pune crva i mrtvog mesa. Dok su se plamenovi obavijali oko nje, podigla je svoje ruke prema Isusu, vapijući, „pusti me odavde. Pokloniću ti sada svoje srce, Isuse. Govoriću drugima o Tvom oproštaju. Svedočiću za Tebe. Preklinjem Te, molim te pusti me napolje!“

Isus je rekao, „Moja Reč je istinita, i ona objavljuje da svi moraju da se pokaju i odbace svoje grehove i da me zamole da dođem u njihov život ako žele da izbegnu ovo mesto. Kroz Moju krv postoji oproštaj grehova. Ja sam veran i pravedan i oprostiću svima koji Mi dolaze. Neću ih odbaciti.“

Okrenuo se, pogledao na ženu i rekao, „Da si Me slušala i došla Mi i pokajala se, oprostio bih ti.“

Žena je zapitala, „Gospode, zar nema izlaza oдавde?“

Isus je govorio vrlo nežno. „Ženo,“ rekao joj je, „bilo ti je dato mnogo prilika da se pokaješ, ali si ti okamenila svoje srce i nisi htela. A znala si da Moja Reč kaže da će svi kurvari imati svoj udeo u jezeru ognjenom.“

Isus se okrenuo prema meni i rekao, „Ova žena je imala grešne veze sa mnogim muškarcima, i bila uzrok razaranja mnogih domova. I pored svega toga, Ja sam je voleo. Došao sam joj ne sa osudom nego sa spasenjem. Slao sam joj mnoge moje sluge da bi se pokajala za svoja zla dela, ali ona nije htela. Dok je još bila mlada žena, zvao sam je, ali je ona nastavila da čini zlo. Učinila je mnogo grehova, i pored toga Ja bih joj oprostio da Mi se obratila. Satana je ušao u nju, i postala je ogorčena i nije htela da prašta drugima. Odlazila je u crkvu samo radi muškaraca. Nalazila ih je i zavodila. Da je samo htela da Mi se obrati, svi gresi bi joj bili oprani Mojom krvlju. Deo nje je hteo da mi služi, ali ne može se služiti Bogu i Satani istovremeno. Svako mora da odluči kome će služiti.

„Gospode,“ uzviknula sam, „daj mi snage da nastavim dalje“. Drhtala sam od glave do pete zbog užasa pakla.

Isus mi reče: „Mir ti.“

„Pomozi mi, Gospode“, uzviknuh. „Satana ne želi da znamo istinu o paklu. Nisam mogla ni da sanjam da je pakao ovakav. Dragi Isuse, kada će se ovo završiti?“

„Čedo Moje,“ odgovorio je Isus, „samo Otac zna kada će doći kraj. Zatim mi se ponovo obratio i rekao: „Mir ti.“ Osetila sam veliko ukrepljenje.

Isus i ja smo produžili da hodamo između jama. Htela sam da svaku osobu pored koje sam prolazila izvučem iz vatre pred noge Isusove. Plakala sam mnogo u sebi. Mislila sam, da ne bih nikada želela da moja deca dospeju ovde.

Najzad, Isus se okrenuo prema meni i tiho rekao, „Dete Moje, idemo sada tvojoj kući. Sutra uveče ćemo se vratiti u ovaj deo pakla.“

Po povratku kući samo sam plakala i plakala. Tokom dana ponovo sam preživljavala pakao i užas koji trpe svi ti ljudi tamo. Svakome koga sam srela tokom dana rekla sam o paklu. Rekla sam im da je bol u paklu neopisiv.

Vi koji čitate ovu knjigu, molim vas, preklinjem vas, pokajte se za svoje grehe. Pozovite Isusa i zamolite Ga da vas spase. Pozovite Ga danas. Ne čekajte sutra. Sutra možda neće doći. Vreme brzo ističe. Padnite na svoja kolena i očistite se od svojih grehova. Budite dobri jedni prema drugima. Radi Isusa, budite pažljivi i opraštajte jedni drugima.

Ako ste ljuti na nekoga, oprostite mu. Ni zbog jedne ljutine ne vredi otići u pakao. Opraštajte kao što je Hristos oprostio nama naše grehe. Isus je moćan da nas sačuva ako imamo pokajničko srce i učiniće da nas Njegova krv očisti od svakog greha. Volite svoju decu, i volite svoje bližnje kao same sebe.

Gospod crkava govori, „Pokajte se i spasite se!“

Glava 4

Još jama

Sledeće noći Isus i ja smo ponovo otišli u desnu nogu pakla. Videla sam isto kao i ranije ljubav koju je Isus imao prema dušama izgubljenim u paklu. Osetila sam i Njegovu ljubav prema meni i prema svima onima na zemlji.

„Čedo,“ rekao mi je, „Očeva volja nije da bilo ko propadne. Satana vara mnoge, i oni mu slede. Ali Bog oprašta. On je Bog ljubavi. Ako bi se oni istinski obratili Ocu i pokajali, On bi im oprostio.“ Velika nežnost se ocrtavala na Isusovom licu dok je govorio.

Ponovo smo hodali između ognjenih jama i prolazili pored još ljudi u mukama koje sam ranije opisala. Gospode moj, Gospode moj, takav užas!, pomislila sam. Iznova i iznova prolazili smo pored mnogo, mnogo duša koje gore u paklu.

Duž celog puta, prema Isusu pružale su se ruke u plamenu. Nalazile su se samo kosti na mestu gde bi meso trebalo da bude – siva masa izgorelog i istrulelog mesa koje je visilo u parčićima. Unutar svakog kostura nalazila se prljavo-siva duša-magla zarobljena zauvek unutar suvog skeleta. Mogla sam da ocenim po njihovim jaucima da su osećali vatru, crve, bol, beznadežnost. I njihovi vapaji ispunili su mi dušu toliko velikom žalošću koju ne mogu opisati. Da su samo hteli da slušaju, mislila sam, ne bi bili ovde.

Znala sam da su izgubljeni u paklu imali sva svoja čula. Sećali su se svega što im je ikada bilo rečeno. Znali su da nema izlaza iz plamena i da su izgubljeni zauvek. Ipak, uzaludno, još uvek su se nadali, dok su vapili Isusu za milost.

Zaustavili smo se kod sledeće jame. Bila je potpuno ista kao i sve druge. Unutra se nalazilo obličje žene, što sam znala po njenom glasu. Vapila je Isusu za oslobađanje od plamena.

Isus je pogledao na ženu s ljubavlju i rekao, „Dok si bila na zemlji, zvao sam te da dođeš k Meni. Molio sam te da pomiriš svoje srce sa Mnom dok ne bude kasno. Posećivao sam te mnogo puta u ponoćnim časovima da ti kažem o Svojoj ljubavi. Preklinjao sam te! voleo te i privlačio k Sebi Svojim Duhom.

„Da Gospode,“ rekla si, „slediću Te,“ svojim usnama govorila si da Me voliš, ali tvoje srce to nije mislilo. Znao sam gde je tvoje srce. Često sam slao svoje poslenike k tebi da ti kažu da se pokaješ za svoje grehe i da se obratiš k Meni, ali ti nisi htela da Me slušaš. Hteo sam da te upotrebim da svedočiš drugima, da pomogneš drugima da Me pronađu. Ali ti si želela svet a ne Mene. Zvao sam te, ali ti nisi htela da Me čuješ, niti da se pokaješ za svoje grehe.“

Žena je rekla Isusu, „Sećaš se, Gospode, kako sam odlazila u crkvu, i bila dobra žena. Pridružila sam se crkvi. Bila sam član Tvoje crkve. Znala sam da je Tvoj priziv bio u mom životu. Znala sam da moram da se odazovem tom prizivu po svaku cenu, i učinila sam to.“

Isus je rekao, „Ženo, još uvek si puna laži i greha. Zvao sam te, ali ti nisi htela da Me čuješ! Tačno je da si bila član crkve, ali samo članstvo u crkvi te neće odvesti na nebo. Tvoji gresi

su bili mnogobrojni, i ti se nisi pokajala. Bila si uzrok spoticanja i drugih o Moju reč. Nisi htela da oprostiš drugima kada su te povređivali. Pretvarala si se da Me voliš i da Mi služiš kada si bila sa Hrišćanima, ali kada nisi bila sa Hrišćanima, lagala si, varala i krala. Obratila si se duhovima obmane i uživala u svom dvostrukom životu. Znala si za pravi i uski put.

„I,“ Isus je rekao, „imala si isto tako i dvostruki jezik. Ogovarala si svoju braću i sestre u Hristu. Osuđivala si ih i mislila da si svetija od njih, iako si imala krupan greh u svom srcu. To znam, da nisi htela da slušaš Moj slatki Duh saosećanja. Sudila si po čovekovo spoljašnjosti, bez obzira na to što su mnogi bili deca u veri. Bila si vrlo surova.

„Da, govorila si da Me voliš svojim usnama, ali tvoje srce je bilo daleko od Mene. Znala si puteve Gospodnje i razumela. Igrala si se sa Bogom, a Bog sve zna. Da si iskreno služila Bogu, ne bi bila danas ovde. Ne možeš služiti i Satani i Bogu u isto vreme.“

Isus se okrenuo prema meni i rekao, „Mnogi će u poslednje dane otpasti od vere, slušajući duhove obmane i služeći grehu. Izadite iz njihove sredine, i odvojte se. Ne hodite zajedno sa njima. Dok smo se udaljavali, žena je počela da psuje i proklinje Isusa. Vrištala je i plakala besno. Nastavili smo dalje. Bila sam jako slaba telom.

U sledećoj jami nalazilo se obličje još jednog skeleta. Osetila sam miris smrti i pre nego što smo stigli. Skelet je izgledao isto kao i drugi.

Pitala sam se šta li je ova duša učinila da bude izgubljena i beznadežna, bez budućnosti osim večnosti u ovom užasnom mestu. Pakao je večan. Slušajući plač duše u mukama, i ja sam plakala.

Čula sam kako se jedna žena obratila Isusu iz plamena jame. Citirala je Reč Božiju. „Gospode dragi, otkud ona ovde?“ upitala sam.

„Slušaj,“ reče Isus.

Žena je rekla, „Isus je Put, Istina i Život. Nijedan čovek ne dolazi k Ocu osim kroz Njega. Isus je Svetlost sveta. Obratite se Isusu, i On će vas spasiti.“

Dok je govorila, mnoge izgubljene duše oko nje su slušale. Neke su je psovale i proklinjale. Neke su joj govorile da prestane. Ipak, druge su govorile: „Zar stvarno postoji nada?“ ili „Pomozi nam, Isuse.“ Veliki plač i tuga ispunili su vazduh.

Nisam razumela šta se događa. Nisam znala zašto je žena propovedala Evanđelje ovde.

Gospod je znao moje misli. Rekao je, „Čedo, pozvao sam ovu ženu u uzrastu od 30 g. da propoveda Moju Reč i da bude svedok Evanđelja. Ja pozivam različite ljude za različite službe u Mom telu. Ali ako čovek ili žena, mladić ili devojka ne želi Moj Duh, Ja ću otići.

Da, ona se odazivala Mom pozivu tokom mnogo godina i uzrasla je u poznanju Gospoda. Upoznala je Moj glas, i učinila mnoge dobre stvari za Mene. Proučavala je Reč Božiju, često se molila, i mnoge molitve su joj bile uslišene. Mnoge ljude je naučila putu svetosti. Bila je verna u svojoj kući.

„Godine su prolazile i jednog dana otkrila je da njen muž ima vezu sa drugom ženom. I pored toga što ju je molio za oprostaj, ona je istrajavala u ogorčenosti i nije htela da mu oprost niti je pokušala da spasi svoj brak. Istina je da je njen muž pogrešio i da je počinio smrtni greh.

„Ali ova žena je znala Moju Reč. Znala je za oprostaj, i znala je da postoji izlaz iz svakog iskušenja. Njen muž ju je molio da mu oprost. Ona nije htela. Umesto toga, ljutina se ukorenila. Gnev je rastao u njoj. Nije htela da Mi ga preda. Svakim danom je postajala sve ogorčenija i rekla je u svom srcu: 'Ja ovde služim Bogu na svaki način, a moj muž se vuče okolo sa drugom ženom! Jel' misliš da je to uredu?', rekla Mi je.

„Ja sam rekao, 'Ne, to nije uredu. Ali on je došao kod tebe i pokajao se i rekao da to više nikada neće učiniti.

„Rekao sam joj, 'Kćeri, pogledaj u sebe, i uvidi da si to ti sama izazvala.

„'Nisam ja, Gospode,' rekla je, 'Ja sam sveta, a on je grešnik.' Nije htela da Me sluša.

„Vreme je prolazilo, i ona Mi se više nije molila niti je čitala Bibliju. Postala je besna ne samo na svog muža, već i na druge oko nje. Citirala je Pismo, ali nije htela da mu oprost.

„Nije htela da Me sluša. Njeno srce je postajalo sve ogorčenije, i veliki greh je ušao. Ubistvo je raslo u njenom srcu tamo gde je nekada bila ljubav. I jednog dana, u svom besu, ubila je svog muža i tu drugu ženu. Satana ju je zatim potpuno obuzeo i onda je ubila samu sebe.“

Pogledala sam na tu izgubljenu dušu koja je napustila Hrista i osudila svoju dušu zauvek na plamen i bol. Slušala sam kako je odgovorila Isusu. „Oprostiću sada, Gospode,“ rekla je. „Pusti me napolje. Biću Ti sada poslušna. Vidi, Gospode, ja sada propovedam Tvoju reč. Za sat demoni će doći da me muče još gore. Mučiće me satima. Zato što sam propovedala tvoju Reč, moja mučenja su još gora. Molim Te, Gospode, preklinjem Te, pusti me napolje.“

Plakala sam sa ženom iz jame i zamolila Gospoda da me sačuva od svake ogorčenosti srca. „Ne dozvoli da mržnja obuzme moje srce, Gospode Isuse,“ rekla sam.

„Dođi, hajdemo dalje,“ rekao je Isus.

U sledećoj jami nalazila se duša čoveka umotanog u svoje skeletno obličje, kako vapi k Isusu.

„Gospode,“ plakao je, „pomози mi da shvatim zašto sam ovde.“

Isus je rekao: „Mir ti. Ti razumeš zašto si ovde.“

„Pusti me napolje i biću dobar,“ preklinjao je čovek.

Gospod mu je rekao: „Čak i u paklu još uvek lažeš.“

Isus se zatim okrenuo prema meni i rekao, „Ovaj čovek je imao 23 godine kada je došao ovde. Nije hteo da sluša Moje evanđelje. Čuo je Moju reč mnogo puta i bio često u Mom domu. Privlačio sam ga Mojim Duhom k spasenju, ali on je hteo svet i njegove pohote. Voleo je da pije i nije obraćao pažnju na Moj poziv. Bio je odgajen u crkvi, ali nije se predao

Meni. Jednog dana rekao Mi je: 'Jednog dana ću posvetiti svoj život Tebi, Isuse.' Ali taj dan nikada nije došao. Jedne noći posle zabave, doživeo je saobraćajni udes i poginuo. Satana ga je obmanjivao do samog kraja.

„Bio je na mestu mrtav. Nije hteo da se odazove Mom pozivu. I drugi ginu u nesrećama. Satanin posao je da ubije, ukrade i uništi. Da je samo ovaj mladić hteo da sluša! Nije volja Očeva da bilo ko propadne. Satana je hteo dušu ovoga čoveka, i uništio ju je kroz nemarnost, greh i jako piće. Mnogi domovi i životi se uništavaju svake godine zbog alkohola.“

Kada bi ljudi samo mogli da uvide da su pohote i požude ovoga sveta samo privremene! Ako se obratite Gospodu Isusu, On će vas osloboditi od jakog pića. Prizovite Isusa, i On će vas čuti i pomoći vam. On će vam biti prijatelj. Zapamtite da vas On voli, i da On isto tako ima moć da oprostí vaše grehe.

Oženjeni Hrišćani, Isus je upozorio da ne smete činiti preljubu. I požuda prema nekome suprotnog pola, čak i ako ne izvršite preljubu, može biti preljuba u vašem srcu.

Mladi ljudi, klonite se droga i seksualnih grehova. Ako ste počinili greh, Bog će vam oprostiti. Obratite Mu se odmah dok još ima vremena. Nađite jake odrasle Hrišćane, i zamolite ih da razgovarate sa njima o svojim problemima. Biće vam drago što ste iskoristili vreme sada u ovom svetu dok ne bude kasno.

Satana dolazi kao anđeo svetlosti da obmane svet. Nije čudno da su gresi ovoga sveta izgledali privlačno ovom mladom čoveku, iako je poznao Božiju Svetu Reč. Samo još jedna zabava, mislio je, Isus će razumeti. Ali smrt nema milosti. Čekao je previše.

Pogledala sam na dušu čoveka, i setila se svoje sopstvene dece. „O, Bože, neka Ti samo služe!“ Znam da mnogi koji čitaju ovo imaju svoje voljene, možda decu, za koju ne žele da odu u pakao. Recite im o Isusu pre nego bude kasno. Recite im da se pokaju za svoje grehe i da će im Bog oprostiti i učiniti ih svetim.

Vapaji toga čoveka odzvanjali su u meni danima. Nikada neću zaboraviti njegove žalosne jecaje. Sećam se njegovog tela koje je visilo i gorelo u plamenu. Ne mogu zaboraviti trulež, miris smrti, rupe u kojima su oči nekad bile, prljavo-sivu dušu i crve koji su gamizali kroz kosti. Obličje mladića podiglo je svoje ruke prema Isusu preklinjući dok smo odlazili prema sledećoj jami.

„Dragi Gospode,“ molila sam „podaj mi snage da nastavim dalje.

Čula sam ženski glas kako plače u očajanju. Vapaji mrtvih bili su svuda.

Uskoro smo došli do jame gde je bila ta žena. Svom svojom dušom preklinjala je Isusa da je izvede odatle. „Gospode,“ rekla je, „zar nisam ovde već dovoljno dugo? Moje mučenje je veće nego što mogu da izdržim. Molim te, Gospode, pusti me napolje!“ Jecaji su potresali njeno obličje, i veliki bol bio je u njenom glasu. Znala sam da silno pati.

Rekla sam, „Isuse, zar ništa ne možeš učiniti?“

Isus se zatim obratio ženi. „Dok si bila na zemlji,“ rekao je, „zvao sam te i zvao da se obratiš k Meni. Raspravljao sam se s tobom da bi ispravio tvoje srce preda Mnom, da oprostí drugima, da čini dobro, da se kloni greha. Čak sam te i posećivao u ponoćnim časovima i privlačio te Svojim duhom iz dana u dan. Svojim usnama govorila si da Me voliš, ali tvoje srce bilo je daleko od Mene. Zar nisi znala da se ništa ne može sakriti od Boga? Zavaravala si druge ali Mene nisi mogla prevariti. I pored toga još uvek sam slao druge da ti kažu da se pokaješ, ali ti nisi htela da slušaš. Nisu htela da čuješ, nisi htela da vidiš i u gnevu si ih odbijala. Postavio sam te na mesto gde si mogla da čuješ Moju Reč. Ali ti nisi htela da predaš svoje srce Meni.

„Nije ti bilo žao, niti si se stidela onoga što radiš. Okamenila si svoje srce i odbacila Me. Sada si izgubljena i zauvek upropašćena. Trebalo je da Me slušaš.“ Na to, ona je pogledala Isusa i počela da psuje i da kune Boga. Osetila sam prisustvo zlih duhova i znala da su to bili oni koji su proklinjali i psovali. Kako je žalosno biti izgubljen zauvek u paklu! Usprotivite se đavolu dok još možete, i on će pobeći od vas.

Isus je rekao, „Svet i sve što je u njemu će proći, ali Moje reči neće proći.“

Glava 5

Tunel straha

Pokušala sam da se prisetim propovedi koje sam ranije čula o paklu. Ali nikada nisam slušala o ovako stravičnim stvarima koje mi je Gospod ovde pokazao. Pakao je beskonačno gori nego što to iko može zamisliti. Bolelo me je saznanje da će duše koje su sada u mukama u paklu tamo biti večno. Odatle nema izlaza.

Odučila sam da ću učiniti sve što je u mojoj moći da spasim duše od tog užasa. Moram da propovedam evanđelje svakome koga upoznam, jer pakao je stravično mesto, i ovo je istiniti izveštaj. Da li razumete šta govorim? Ako se grešnici ne pokaju i ne poveruju u evanđelje, oni će sigurno završiti tamo.

Verujte u Gospoda Isusa Hrista, i pozovite Ga da vas spase od greha. Pročitajte Glavu 3 i 14 Evanđelja po Jovanu. I molim vas pročitajte ovu knjigu od korice do korice da bi razumeli više o paklu i budućnosti. Dok čitate, molite se da Isus dođe u vaše srce i opere vaše grehe dok nije kasno.

Isus i ja smo nastavili da hodamo kroz pakao. Staza je bila od spaljene, suve, ispucale i besplodne zemlje. Ispod, dokle mi je god sezao pogled pružali su se redovi jama. Bila sam veoma umorna. Moje srce, sam moj duh, bio je slomljen zbog svega što sam videla i čula a znala sam da me još tek očekuje.

„Isuse, daj mi snage da nastavim dalje,“ molila sam.

Dok je Isus vodio, ja sam hodala odmah iza Njega. Bila sam obuzeta tugom zbog svih groznih stvari koje sam videla. Pitala sam se u sebi da li će mi svet verovati. Pogledala sam levo od sebe i desno i iza sebe – tamo su bile jame od vatre dokle god mi je pogled dopirao. Bila sam okružena vatrom, plamenom i dušama koje su gorele. Povikala sam u pravom užasu. Strahota i stvarnost onoga što sam videla bilo je više nego što sam mogla da podnesem.

„O zemljo, pokaj se,“ uzviknula sam. Veliki jecaji potresali su mi duh dok sam hodala dalje sa Isusom. Pitala sam se šta je sledeće. Pitala sam se šta su moja porodica i prijatelji radili. O, kako sam ih volela! Setila sam se kako sam grešila pre nego što sam se obratila k Isusu, i zahvaljivala sam Bogu da sam se obratila pre nego što bude kasno.

„Isus je rekao: „Nalazimo se pred ulazom u tunel koji će nas odvesti u trbuh pakla. Pakao ima oblik ljudskog tela koje leži u središtu zemlje. To telo leži na svojim leđima, sa ispruženim obema rukama i nogama. Kao što ja imam telo vernika, tako i pakao ima telo greha i smrti. Kao što se Hristovo telo svakodnevno izgrađuje, tako se i telo pakla svakodnevno izgrađuje.“

Na našem putu ka tunelu, prolazili smo pored ognjenih jama sa vapajima i ječanjem na prokletstvo osuđenih, koje je odzvanjalo u mojim ušima. Mnogi su dozivali Isusa dok smo

prolazili. Drugi su pokušavali penjanjem da izađu iz ognjenih jama da bi došli do Njega, ali nisu mogli. Prekasno, prekasno, moje srce je plakalo.

Tuga je, sve vreme dok smo hodali, bila na Isusovom licu. Gledajući na te ognjene jame sećala sam se i mislila o našim mnogobrojnim roštiljima koje smo održavali u našem dvorištu i kako je izgledalo usijano ugljevlje nakon što je tinjalo satima. Upravo tako nešto sam viđala ovde u paklu.

Tako mi je laknulo kada smo ušli u tunel. Mislila sam da tunel nikako ne može biti tako grozan kao jame. Ali kako sam se prevarila! Samo što smo ušli unutra, počela sam da vidim velike zmijske, velike pacove i mnoge zle duhove, kako beže pred prisustvom Gospoda. Zmije su siktale na nas a pacovi su skičali. Bilo je mnogo zlih zvukova. Zmije i tamne senke su bile svuda oko nas. Isus je bio jedina svetlost koja se mogla videti u tunelu. Ja sam stajala što sam mogla bliže Njemu.

Zli duhovi i đavoli bili su svuda u zidovima ove šupljine i svi su odlazili negde gore i izvan tunela. Kasnije sam saznala da su ti zli duhovi izlazili napolje na zemlju da izvrše Satanine naredbe.

Osećajući moj strah od tog mračnog, vlažnog, prljavog mesta, Isus je rekao: „Ne boj se; uskoro ćemo biti na kraju tunela. Moram ti pokazati ove stvari. Dođi, prati Me.“

Džinovske zmijske gmizale su pored nas. Neke od zmijski bile su široke oko 1,2 m i 7,6 m dugačke. Gusti smrad ispunio je vazduh i zli duhovi su bili svuda unaokolo.

Isus je rekao: „Uskoro ćemo biti u truhu pakla. Taj deo pakla je kružnog oblika, 4,8 km u obimu i 27,4 km u visinu.“ Isus mi je dao tačne razmere.

Potrudicu se najbolje što mogu da napišem i kažem šta sam videla i čula. Učiniću to u slavu Oca, u slavu Sina i u slavu Svetog Duha. Neka se ispuni volja Božija.

Znala sam da mi je Isus pokazivao sve te stvari zato da bih mogla da upozorim muškarce i žene u svetu da izbegnu pakao po svaku cenu. Dragi moji, ako čitate ovo, a ne znate Isusa, zaustavite se sada, pokajte se za svoje grehe i pozovite Ga da bude vaš Spasitelj.

Glava 6

Aktivnost u Paklu

Ispred nas mogla sam da vidim nejasnu, žutu svetlost. Isus i ja smo izašli iz tunela straha i sada smo stajali na prljavom grebenu nadgledajući trbuh pakla. Sve dokle mi je pogled dopirao mogla sam videti veliku aktivnost koja se odvijala u središtu (trbuhu) pakla.

Zaustavili smo se i Isus je rekao „Provešću te kroz trbuh pakla i otkriću ti mnoge stvari. Dođi, prati Me.“ Nastavili smo zajedno.

Isus je rekao: „Pred nama su mnoge strahote. One nisu nečija mašta već su stvarne. Obavezno reci svojim čitaocima da su demonske sile stvarne. Reci im isto i da je Satana stvaran, i da su sile mraka stvarne. Ali im reci da ne očajavaju, jer ako se Moji ljudi, koji se zovu po Mom imenu, budu skrušili i molili i odvratili od svojih zlih puteva, tada ću ih Ja čuti sa neba i isceliti njihove zemlje i njihova tela. Isto onoliko koliko je nebo stvarno, toliko je i pakao stvaran.“

Bog želi da znaš za pakao i On želi da te spase od tog mesta. Bog želi da znaš da imaš izlaz. Taj put jeste Isus Hristos, Spasitelj tvoje duše. Zapamti, samo oni čija su imena upisana u Jagnjetovu Knjigu života biće spašeni.

Došli smo do prve aktivnosti u trbuhu pakla. To je bilo desno od mesta gde smo ušli i iznad na malom brdu u mračnom uglu pakla.

Setila sam se reči Gospoda kada mi je rekao, „Ponekad će izgledati kao da sam te ostavio, ali neću. Zapamti da Ja imam svu moć na nebu i na zemlji. Povremeno nas zli duhovi i izgubljene duše neće videti ili znati da smo tu. Ne boj se. Ono što ćeš videti je stvarno. Te stvari se događaju upravo sada i nastaviće da se događaju dok smrt i pakao ne budu bačeni u jezero ognjeno.“

Čitaoče, budi siguran da je tvoje ime upisano u Jagnjetovu Knjigu života.

Ispred nas mogla sam da čujem glasove i vapaje duša u mukama. Popeli smo se na malo brdo i pogledali okolo. Svetlost je ispunila prostor tako da sam mogla jasno da vidim. Plač kakav nikada ne biste zamislili da je moguć ispunjavao je vazduh. To su bili vapaji ljudi.

„Slušaj Me,“ rekao je Isus, „ono što ćeš videti i čuti ovde je istinito. Obratite pažnju vi služitelji evanđelja, jer ova priča jeste verna i istinita. Probudite se evanđelisti, propovednici i učitelji Moje Reči, svi vi koji ste pozvani da propovedate evanđelje Gospoda Isusa Hrista. Ako ste u grehu, pokajte se ili ćete isto ovako propasti.“

Ušli smo 4,6 m unutar te aktivnosti. Videla sam male tamno obučene prilike kako marširaju oko objekta sličnog kutiji. Nakon bližeg ispitivanja, videla sam da ta kutija jeste sanduk oko koga je marširalo dvanaest demona. Dok su marširali, pevali su i smejali se. Svaki je imao oštro koplje u ruci koje je uvlačio u sanduk kroz male otvore sa spoljne strane.

Osećao se veliki strah u vazduhu i ja sam drhtala pred prizorom ispred sebe.

Isus je znao moje misli jer je rekao: „Čedo, ovde ima mnogo duša u mukama i postoji mnogo različitih tipova muka za te duše. Veća je kazna za one koji su nekada propovedali evanđelje pa se onda vratili u greh, ili za one koji ne žele da poslušaju poziv Božiji za njihove živote.“

Čula sam plač toliko očajnički da mi je ispunio srce očajem. „Nema nade, nema nade! vikao je. Beznadežni vapaj dolazio je iz sanduka. To je bio beskrajni žalosni plač.

„Bože, kako je to strašno!“, rekla sam.

„Dođi,“ rekao je Isus, „priđimo bliže.“ Prišao je sanduku i pogledao unutra. Ja sam Ga pratila i isto pogledala unutra. Izgledalo je da nas zli duhovi ne mogu videti.

Prljavo-siva magla ispunjavala je unutrašnjost sanduka. To je bila duša čoveka. Dok sam posmatrala, demoni su gurnuli svoja koplja u dušu čoveka u sanduku.

Nikada neću zaboraviti patnje te duše. Uzviknula sam k Isusu, „Pusti ga napolje, Gospode, pusti ga napolje.“ Mučenje njegove duše je bio tako stravičan prizor. Kad bi samo mogao da se oslobodi. Povukla sam Isusa za ruku i preklinjala Ga da oslobodi čoveka iz sanduka.

Isus je rekao: „Čedo moje, mir ti.“

Dok je Isus govorio, čovek nas je video. Rekao je, „Gospode, Gospode, pusti me napolje. Pomiluj me.“ Pogledala sam dole i ugledala krvavu masu. Pred mojim očima bila je duša. Unutar duše nalazilo se ljudsko srce i krv je šikljala iz njega. Nasrtaji koplja su doslovno probadali njegovo srce.

„Služiću Ti sada, Gospode,“ preklinjao je. „Molim te, pusti me napolje.“ Znala sam da je ovaj čovek osećao svako koplje koje mu je probadalo srce.

„Dan i noć, on se muči“ rekao je Gospod. „On je ovde doveden od strane Satane, i Satana je taj koji ga muči.“ Čovek je vapio: „Gospode, sada ću propovedati istinsko evanđelje. Govoriću o grehu i paklu. Ali molim te pomози mi da izađem odavde.“

Isus je rekao: „Ovaj čovek je bio propovednik Reči Božje. Jedno vreme Mi je služio svim srcem i priveo mnoge ljude k spasenju. Neki od njegovih obraćenika Mi i dan danas služe, posle toliko godina. Telesna pohota i obmana bogatstva zavela ga je. Dozvolio je Satani da ovlada njime. Imao je veliku crkvu, dobra kola, veliki prihod. Počeo je da krade od crkvenih priloga. Počeo je da uči laži. Govorio je uglavnom pola laž i pola istinu. Nije Mi dozvoljavao da ga ispravim. Slao sam mu svoje poslanike da mu kažu da se pokaje i da propoveda istinu, ali on je voleo zadovoljstva ovoga života više nego život Božji. Prvobitno nije učio niti propovedao nijedno drugo učenje osim istine otkrivene u Bibliji. Ali pred svoju smrt, govorio je da je krštenje Duhom Svetim laž i da su oni koji tvrde da imaju Duha Svetog dvoličnici. Govorio je da možeš biti i pijanica i dospeti na nebo, i bez pokajanja.

Govorio je da Bog neće poslati nikoga u pakao – da je Bog previše dobar da bi tako nešto učinio. Prouzrokovao je da mnogi dobri ljudi otpadnu od blagodatni Gospoda. Čak je rekao da mu Ja nisam potreban, jer je on kao bog. Otišao je toliko daleko da je čak držao

seminare sa ovim lažnim učenjem. Bacio je Moju Svetu Reč pod svoje noge. I pored toga, nastavio sam da ga volim.

„Čedo moje, bolje je da Me nikad ne upoznaš, nego da Me upoznaš i onda da Mi okreneš leđa i ne služiš Mi,“ rekao je Gospod.

„Da Te je samo slušao, Gospode!“ uzviknula sam. „Da je samo hteo da brine o svojoj duši i dušama drugih.“ „Nije hteo da Me sluša. Kada bih zvao on nije hteo da Me čuje. Voleo je lagodan život. Ja sam ga zvao i zvao da se pokaje, ali on nije hteo da Mi se obrati. Jednog dana poginuo je i došao odmah ovde. Sada ga Satana muči zbog toga što je nekada propovedao Moju Reč i spasavao duše za Moje carstvo. Ovo je njegovo mučenje.“

Gledala sam demone kako nastavljaju da marširaju iznova i iznova oko sanduka. Čovekovo srce je kucalo i prava krv tekla je iz njega. Nikada neću zaboraviti njegove jauke bola i tuge.

Isus je pogledao na čoveka u sanduku sa velikim saosećanjem i rekao: „Krv mnogih izgubljenih duša je na rukama ovog čoveka. Mnogi od njih su ovde sada u mukama.“ Sa tugom u srcima, Isus i ja smo otišli dalje.

Dok smo odlazili ugledala sam još jednu grupu demona kako prilazi sanduku. Bili su oko 0,91 m visoki, obučeni u crnu odeću, sa crnim maskama na svojim licima. Oni su bili smena pri mučenju ove duše.

Pomislila sam kako nas gordost u svima nama vremenom čini nevoljnim da priznamo greške i molimo za oprostaj. Odbijamo da se pokajemo i ponizimo i produžavamo dalje kao da smo samo mi uvek u pravu. Ali slušaj, dušo, pakao je stvaran. Molim te ne idi u to mesto.

Zatim mi je Isus pokazao ogroman sat, koji se prostirao preko celog sveta. I čula sam njegove otkucaje. Kazaljka za sate bila je blizu dvanaest, a kazaljka za minute okretala se dok se nije zaustavila na tri minuta do dvanaest. Neprimetno, kazaljka za minute kretala se prema onoj za sate. Dok se kretala, otkucavanje je postajalo sve glasnije i glasnije sve dok nije izgledalo kao da je ispunilo celu zemlju.

Bog je govorio kao truba i Njegov glas je ličio na zvuk velike vode. „Slušaj i čuj šta Duh govori crkvama.“ rekao je. „Budi spreman, jer u koji čas ne misliš, doći ću ponovo. Čujem sat kako otkucava. Dvanaest sati je. Ženik je došao po Svoju nevestu.“

Da li si spreman za Hristov dolazak, prijatelju moj? Ili ćeš biti kao oni koji kažu: „Ne danas, Gospode?“ Da li ćeš Ga pozvati i biti spašen? Da li ćeš Mu predati svoje srce danas? Zapamti, Isus može da te spase i spasiće te od svakog zla ako Ga pozoveš danas i pokaješ se. Moli se za svoju porodicu i svoje voljene da se i oni obrate Hristu dok ne bude kasno.

Slušaj šta Isus govori: „Ja ću te zaštititi od zla. Čuvaću te na svim tvojim putevima. Ja ću te spasiti. Spasiću tvoje voljene. Pozovi me danas i budi živ.“

Sa mnogo suza molim se da ćete svi vi koji čitate ovu knjigu razumeti istinu dok ne bude kasno. Pakao je večan. Trudim se najbolje što mogu da otkrijem sve što sam videla i čula.

Znam da su te stvari istinite. Dok budete čitali ostatak ove knjige, molim se da ćete se pokajati i prihvatiti Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja.

Čula sam da je Gospod rekao: „Vreme je da krenemo. Vrat ćemo se ponovo sutra.“

Glava 7

Trbuh Pakla

Sledeće noći Isus i ja smo ponovo otišli u pakao. Ušli smo prvo u veliki otvoreni predeo. Dokle mi je god pogled dopirao, odigravale su se zle aktivnosti. Veliki broj tih aktivnosti je bio usredsređen oko nas. Samo otprilike 3 m od mesta gde smo stajali, primetila sam čudnu aktivnost – čudnu najviše zato što su mnoga zla obličja i demonski duhovi žurili unutar i izvan te posebne oblasti.

Prizor je bio nalik onom iz horor filmova. Dokle god mi je pogled dopirao nalazile su se duše u mukama, i đavo i njegovi anđeli radili su svoj posao. Polumrak su parali vrisci agonije i očaja.

Isus je rekao: „Čedo, Satana je i prevarant na zemlji i mučitelj duša u paklu. Mnoge demonske sile koje vidiš ovde odlaze i gore na zemlju da povređuju, nanose bol i obmanjuju. Pokazaću ti stvari koje nikada do sada nisu bile viđene toliko detaljno. Neke od stvari koje ćeš videti događaju se sada, dok će se druge dogoditi u budućnosti.“

Još jednom pogledala sam ispred sebe. Zemlja je bila svetlo braon boje, beživotna, bez trave ili bilo čega zelenog. Sve je bilo mrtvo ili je umiralo. Neka mesta su bila hladna i vlažna, dok su druga bila vruća i suva. I svuda je bio truli miris izgorelog i raspadnutog mesa pomešanog sa mirisom otpada, stajskog đubreta i buđi.

„Satana koristi mnoge zamke i varke da prevari Božije ljude.“ rekao je Isus. „Tokom naših putovanja u pakao, pokazaću ti mnoge podmukle i lukave trikove đavola.“

Samo što smo prošli nekoliko metara ugledala sam tamni, crni objekat koji se zlokobno pomaljao ispred nas. Izgledalo je da se pokreće gore dole, da se skuplja i širi. I svaki put kada bi se pokrenuo odavao je užasan smrad još gori od uobičajenog smrada koji je ispunjavao vazduh pakla.

Pokušaću najbolje što mogu da opišem šta sam videla. Dok je veliki, viseći, crni objekat nastavio da se skuplja i širi i da odaje napadni miris, primetila sam nešto poput rogova tamne boje, kako izlazi iz njega i uzdiže se na zemlju. Shvatila sam da je to bilo veliko, crno srce i da je bilo puno ulaza u njega. Obuzelo me je užasno predosećanje.

Isus je znao moje misli i rekao je: „Ne plaši se. To je srce pakla. Kasnije ćemo proći kroz njega, a sada moramo otići u blok gde su ćelije pakla.“

Ćelijski blok pakla bio je kružnog oblika u truhu pakla. Ćelije su 27,4 km visoke. Pogledala sam gore, i videla veliki braon rov između ćelija i dna truha pakla. Ćinilo mi se da je rov dubok oko 1,8 m, i pitala sam se kako ću da ga pređem. Ne znam kako smo se ubrzo obreli na platformi kod prvog nivoa ćelija. Platforma je služila kao staza oko ćelija i kao zgodno mesto sa koga je mogao da se posmatra centar pakla.

Isus je rekao, „Ove stvari su verodostojne i istinite. Smrt i pakao će jednog dana biti baćeni u jezero ognjeno. Do tada ovo mesto je posed pakla. Ove ćelije će i dalje biti tu, ispunjene grešnim dušama, koje se muće i pate.

„Ja sam dao Svoj život zato da ne biste morali da dođete ovde. Znao sam da su ovi užasi stvarni, ali je i milost Moga Oca isto tako stvarna. Ako Mu dozvolite, oprostiće vam. Pozovite Ga u Moje ime danas.“

Glava 8

Ćelije Pakla

Isus i ja smo stajali na platformi kod prvog nivoa ćelija. Platforma je bila oko 1,2 m široka. Pogledala sam gore, i dokle god mi je pogled dopirao, nalazile su se platforme u velikom krugu oko nečega što je izgledalo kao ogromna jama. Pored platforme, ili staze, nalazile su se ćelije koje su bili ukopane u zemlju. Slično zatvorskim ćelijama, te ćelije su sve bile u redu, sa samo dve stope blata između njih.

Isus je rekao, „Taj ćelijski blok je 27,4 km visok, počevši od dna pakla. U tim ćelijama nalazi se mnogo duša koje su bile u veštičarstvu ili okultizmu. Neke su bile mađioničari, medijumi, prodavci droge, idolopoklonici ili zli ljudi sa sličnim duhovima. To su duše koje su činile najveće hule protiv Boga – mnoge od njih su ovde već stotinama godina. To su oni koji nisu hteli da se pokaju, posebno oni koju su varali ljude i odvodili ih od Boga. Te duše su učinile veliko zlo protiv Gospoda i Njegovih ljudi. Zlo i greh je bila njihova ljubav i strast.“

Dok sam pratila Gospoda u krug po stazi, pogledala sam dole u središte pakla, gde se odvijala najveća aktivnost. Mutna svetlost ispunjavala je centar sve vreme, i mogla sam da nazrem pokret mnogih prikaza. Dokle god mi je pogled dopirao ispred nas nalazile su se ćelije.

Mislila sam u sebi da mučenje u ćelijama nikako ne može biti užasnije od onog u jamama. Svuda oko nas čula sam plač i vapaj i vrištanje prokletih u ćelijama. Počela sam da se osećam vrlo loše. Velika tuga mi je ispunila srce.

Isus je rekao: „Nisam dozvolio da čuješ te vapaje sve dosad, čedo. Ali sada hoću da ti pokažem kako Satana dolazi da ukrade, ubije i uništi. Ovde u paklu postoje različita mučenja za različite duše. Satana upravlja tim mučenjem do dana suda, dok smrt i pakao ne budu bačeni u jezero ognjeno. Takođe, jezero ognjeno prolazi povremeno kroz pakao.“

Dok smo hodali po platformi, zvukovi su postajali sve glasniji. Veliki plač dolazio je iz ćelija. Pratila sam Isusa u stopu, i On se zaustavio ispred treće ćelije. Blistava svetlost osvetlila je unutrašnjost ćelije. U ćeliji je bila starica koja je sedela u stolici za ljuljanje, ljuljala se i plakala kao da će srce da joj prepukne. Ne znam zašto, ali bila sam šokirana kada sam videla da je ta žena stvarna ličnost sa telom. Osim žene u stolici za ljuljanje ćelija je bila potpuno prazna. Zidovi ćelije su bili izgrađeni od svetle gline i blata, ukopani u zemlju. Ulazna vrata zauzimala su ceo prednji deo ćelije. Bila su napravljena od crnog metala sa rešetkama od metala i bravom. Budući da su rešetke bile široko postavljene, Isus i ja smo imali skoro neograničen uvid u celu ćeliju.

Boja starice je bila pepeljasto-siva. Ljuljala se napred-nazad. Dok se ljuljala, suze su je tekle niz obraze. Znala sam na osnovu njenog izmučenog izraza da je bila u velikom bolu i da je patila od nekog nevidljivog mučenja. Pitala sam se zbog čega je bila osuđena na ovakvo zatočenje. Odjednom, pred mojim očima, žena je počela da menja oblike – prvo u nekakvog starog, starog čoveka, zatim u mladu ženu, u sredovečnu ženu a zatim nazad u

staru gospođu koju sam prvobitno videla. Bila sam šokirana, gledala sam dok je ona prolazila kroz te promene jednu za drugom.

Kada je ugledala Isusa, povikala je: „Gospode, pomiluj me. Izvedi me iz ovog mesta muke.“ Pružila se napred u svojoj stolici prema Isusu, ali nije mogla da Ga dohvati. Promene su se nastavile. Čak se i njena odeća menjala, tako da je bila čas obučena kao čovek, čas kao mlada devojka, čas kao sredovečna žena i na kraju opet kao starica. Sve te promene kao da su trajala svega nekoliko minuta.

Upitla sam Isusa: „Zašto, Gospode?“

Ponovo je zavrištala: „O Gospode, pusti me odavde pre nego što se vrate.“ Ona je sada stajala u prednjem delu ćelije, stežući rešetke mršavim pesnicama. Rekla je: „Znam da je Tvoja ljubav stvarna. Znam da je Tvoja ljubav istinita. Pusti me napolje!“ Zatim dok je žena vrištala u užasu, videla sam da je nešto počelo da otkida meso sa njenog tela.

„Ona nije ono što izgleda da jeste.“ rekao je Gospod.

Žena je sela nazad u stolicu i počela da se ljulja. Ali sada je samo kostur sedeo u ljuljašci, kostur sa prljavom maglom unutra. Tamo gde je pre samo jednog minuta bilo obučeno telo, sada su bile pocrnele i spaljene kosti i prazne šupljine za oči. Duša žene je jecala i vikala ka Isusu u pokajanju. Ali njeni vapaji bili su zakasneli.

„Ranije na zemlji,“ rekao je Isus, „ova žena je bila veštica i poklonik Satane. Ne samo da se bavila veštičarstvom, nego je veštičarstvu učila i druge. Od vremena njenog detinjstva, njena porodica bavila se crnom magijom. Voleli su tamu više nego svetlost.

„Mnogo puta,“ rekao je Gospod, „pozivao sam je da se pokaje. Ona Mi se ismevala i govorila: 'uživam da služim Satani. Nastaviću da mu služim.' Odbacila je istinu i nije htela da se pokaje za svoje zlo. Mnoge ljude je odvrtila od Gospoda, neki od njih su danas sa njom u paklu. Da se pokajala, spasao bih nju i mnoge iz njene porodice, ali nije htela da sluša.

„Satana je prevario ovu ženu da veruje da će naslediti svoje carstvo kao nagradu za služenje njemu. Rekao joj je da neće nikad umreti, nego da će živeti sa njim zauvek. Umrkla je slaveći Satanu i došla ovde i zatražila od njega svoje carstvo. Satana, otac laži, joj se nasmejao u lice i rekao: 'Zar si mislila da ću podeliti svoje carstvo sa tobom? Evo tvog carstva.' I zaključao ju je u ovu ćeliju gde je muči dan i noć.

„Na zemlji ova žena je učila mnoge veštice, i bele veštice i crne veštice, da čine svoju magiju. Jedan od njenih mađioničarskih trikova bio je da menja oblik od mlade žene preko sredovečne žene do starice – čak i u starca. Bilo je zabavno u te dane praviti te promene i zastrašivati niže veštice svojom magijom. Ali sada ona trpi muku pakla, i njeno telo se razdire sa svakom promenom. Ona to sada ne može da kontroliše i nastavlja da se menja iz jednog oblika u drugi, a njen pravi oblik je maglovita duša unutar njenog skeleta. Satana je koristi za svoje zle ciljeve, ruga joj se i ismeva je. Često je vraćaju nazad pred Satanu da bude mučena na njegovo zadovoljstvo.

„Zvao sam je mnogo puta, i spasao bih je. Ali Me ona nije htela. Sada ona preklinje i moli za oprostaj, ali prekasno. Sada je beznadežno izgubljena.“

Pogledala sam na tu ženu koja je bila izgubljena zauvek u mucu i bolu, i iako je bila zla žena, srce mi se cepalo od saosećanja. „Gospode, kako je strašno!“ rekla sam sa suzama.

I tada, kao da Isus i ja uopšte nismo bili tu, jedan prljavi, braon demon sa slomljenim krilima, otprilike veličine velikog medveda, došao je ispred njene ćelije i otvorio ključem. Pravio je veliku buku tako kao da je hteo da je uplaši. Žena je zavrištala u užasu dok je on počinjao da je napada i izvlači iz ćelije.

Isus je rekao: „Taj demon je često muči.“ Gledala sam kako je bila izvučena iz ćelije i odvedena.

„Gospode dragi,“ upitala sam, „zar ništa ne možemo da učinimo?“ Toliko mi je žao nje.

„Prekasno je!“ odgovorio je Isus. „Prekasno je.“

Glava 9

Užasi Pakla

Razumem zašto su ljudi u tim ćelijama u truhu pakla bili drugačiji od onih na drugim mestima mučenja. Mnogo toga nisam razumela. Prosto sam slušala Isusa i beležila sve što sam čula i videla u slavu Božiju.

Dokle god mi je pogled dopirao, izgledalo je da se ćelije nalaze u beskrajnom krugu. U svakoj ćeliji nalazila se po jedna duša. Jauci, jadikovanje, uzdasi i stenjanje dopirali su iz ćelija dok smo prolazili pored njih.

Nismo dugo hodali kad se Isus zaustavio ispred još jedne ćelie. Kada smo pogledali unutra, došla je svetlost (Isus je napravio svetlost). Stojala sam i gledala na dušu za koju sam znala da je u velikim mukama! Bila je to još jedna žena, i ona je bila plavo-sive boje. Njeno telo bilo je mrtvo i komadi koji su se raspali otpadali su sa kostiju. Njene kosti su bile potpuno spaljene i crne, i imala je ujede i delove pocepane odeće. Crvi su izlazili iz njenog tela i kostiju. Smrad je ispunio ćeliju.

Kao i žena malo pre, sedela je u ljujašci. Držala je krpenu lutku. I dok se ljujala plakala je držeći krpenu lutku na svojim grudima. Veliki uzdasi potresali su njeno telo i gorki plač dopirao je iz njene ćelije.

Isus mi je rekao: „I ona je bila sluškinja Satane. Prodala mu je dušu, i dok je bila živa praktikovala je svaku vrstu zla. Veštičarstvo je stvarno“, rekao je Isus. „Ta žena je podučavala i praktikovala veštičarstvo i obratila mnoge na put greha. Oni koji su bili učitelji veštičarstva imali su posebnu pažnju i veću silu od Satane nego oni koji su je samo praktikovali. Ona je bila predskazivač, vidovnjak, i medijum za svog gospodara.

„Zadobila je veliku naklonost Satane za sva zla koja je počinila. Znala je kako da koristi sile tame za sebe i za Satanu. Odlazila je na đavolo-pokloničke službe i slavila Satanu. Bila je njegova moćna žena.“

Pitam se samo koliko je duša ona obmanula u korist Satane. Pogledala sam na tu skeletnu školjku duše, kako plače nad krpenom lutkom – samo jednim prljavim parčetom tkanine. Tuga mi je ispunila srce, i suze oči. Čvrsto je držala lutku kao da je ona mogla da joj pomogne, ili kao da je ona mogla da pomogne njoj. Miris smrti ispunio je mesto.

A onda sam videla kako je počela da se menja kao ona druga žena. Prvo je bila starica iz 1930-tih a zatim mlada žena iz današnjeg vremena. Iznova i iznova, pravila je ove fantastične transformacije tu pred našim očima.

„Ova žena“, rekao je Isus, „je bila pravi propovednik Satane. Kao što se pravo evenđelje propoveda preko svojih pravih propovednika, tako i Satana ima svoje lažne propovednike. Ona je imala najjači nivo satanske moći, onaj koji se zadobija kroz prodavanje svoje duše. Satanski zli darovi su kao druga strana medalje u odnosu na duhovne darove koje Isus daje vernima. To je sila tame.

„Ti radnici Satane rade u okultnim, veštičarskim radnjama, kao čitači dlanova, i na mnoge druge načine. Medijum Satane je moćan satanski radnik. Te osobe su potpuno obmanute i potpuno prodate Satani. Neki radnici tame ne mogu čak ni da govore sa Satanom ukoliko njihovi medijumi ne govore za njih. Oni prinose ljudske i životnjske žrtve đavolu.

„Mnogi ljudi predaju svoje duše Satani. Oni odabiraju da služe njemu umesto Meni. Njihov izbor je smrt ukoliko se ne pokaju za svoje grehe i ne pozovu Me. Ja sam veran, i spasiću ih od njihovih greha. Mnogi isto prodaju svoje duše Satani misleći da će živeti zauvek. Ali oni će umreti užasnom smrću.

„Satana još uvek misli da može da zbaci Boga i pokvari Božiji plan, ali on je bio poražen na krstu. Ja sam uzeo ključeve od Satane, i Ja imam svu moć na nebu i na zemlji.

„Nakon što je ova žena umrla, otišla je pravo u pakao. Demoni su je doveli pred Satanu, gde je u besu pitala zašto demoni imaju kontrolu nad njom, jer je na zemlji mislila da ona kontroliše njih. A tamo su je oni vezali. Pitala je Satanu i za carstvo koje joj je obećao.

„Satana je nastavio da je laže čak i posle njene smrti na zemlji. Rekao joj je da će je povratiti u život i koristiti za svoje ciljeve ponovo. Prevarom, ona mu je zadobila mnogo duša, tako da su joj njegove laži izgledale osnovano.

„Međutim, Satana ju je najzad ismejao i prezreo. Rekao joj je: 'Varao sam te i koristio svih tih godina. Nikad ti neću dati moje carstvo.'“

Đavo je zamahnuo svojim rukama prema ženi, i izgledalo je kao da joj je meso bilo iščupano sa njenih kostiju. Ona je vrištala od bola i velika crna knjiga je bila donešena pred Satanu. On ju je otvorio i prstom pretražio strane dok nije našao njeno ime.

„O, da“, rekao je Satana, „ti si me dobro služila na zemlji. Privela si mi više od 500 duša.“ Lagao ju je i rekao: „Tvoja kazna neće biti toliko loša kao kod drugih.“

Začuo se grohot zlog smeha. Satana je stojao i uperio prst prema ženi, i veliki vetar je došao i ispunio mesto. Zvuk nalik udaru groma dopirao je iz njega.

„Ha-ha“, rekao je đavo, „uzmi svoje carstvo ako možeš.“ Tada ju je nevidljiva sila oborila na zemlju.

„Ti ćeš mi i ovde služiti“, Satana se smejao dok je ona pokušavala da ustane. Žena je vrištala od bola dok su demoni nastavili da joj čupaju meso sa kostiju. Bila je odvučena nazad u svoj kavez. Sećala se Sataninih obećanja. Rekao joj je da će ona imati svu moć. Rekao joj je da nikad neće umreti. Rekao joj je da on ima vlast nad životom i smrću, i ona mu je verovala. Rečeno joj je da Satana može da spreči sve što bi moglo da je ubije. Satana joj je rekao mnoge laži i obećao mnoge stvari.

Isus je rekao: „Ja sam došao da spasim sve ljude. Želim da se svi koji su izgubljeni pokaju i prizovu Moje ime. Nije moja volja da bilo ko propadne, nego da ima večni život. Tužno je reći, ali većina se neće pokajati za svoje grehe pre smrti, i otići će u pakao. Ali put na nebo je isti za sve ljude. Morate biti ponovo rođeni da biste ušli u carstvo Božije. Morate doći Ocu

u Moje ime i pokajati se za svoje grehe. Morate iskreno predati svoje srce Bogu i služiti Mu.“

„Čedo“, Isus je nastavio, „sledeća stvar koju ću ti otkriti je još užasnija. Znam da će te razalostiti. Ali, želim da svet čuje i zna šta Duh govori crkvama.

„U tim ćelijama, dokle god možeš da vidiš, su duše u mukama. Svaki put kada se ćelije pune, pakao se uvećava da primi još duša. Sva svoja čula imate u paklu. I ako ste bili slepi na zemlji, bićete slepi i u paklu. Ako ste imali samo jednu ruku na zemlji, imaćete samo jednu ruku i u paklu.“

Moram vam reći da se pokajete, jer je pakao grozno mesto, stravično mesto, mesto strašne tuge i večnog plakanja i žalosti. Molim vas, preklinjem vas da verujete šta govorim, jer je istina. Bilo mi je toliko teško da sam bila bolesna mnogo puta tokom pripremanja ovog zapisa.

Videla sam stvari u paklu koje su previše užasne da bi se ispričale – čak užasnije i od jaukanja, od muke, smrada raspadajućeg mesa, stravične vatre pakla sa svojim dubokim jamama. Videla sam i stvari koje mi Bog ne dozvoljava da napišem.

Kada umrete na zemlji, ako ste ponovo rođeni Duhom Božijim, vaša duša odlazi na nebo. Ako ste grešnik kada umrete, odmah odlazite u ognjeni pakao. Démoni će sa velikim okovima odvući vašu dušu kroz kapiju pakla, gde ćete biti bačeni u jame i mučeni. Kad dođe vreme, bićete odvedeni pred Satanu. Znajte i osetite sve stvari koje će vam se dogoditi u paklu.

Isus mi je rekao da postoji mesto u paklu koje se zove „centar zabave“. Duše određene za jame ne mogu biti dovedene tamo. Rekao mi je isto da, iako se muke razlikuju od duše do duše, sve gore u vatri.

Centar zabave ima oblik cirkuske arene. Nekoliko ljudi određenih za zabavu se dovode u centralni ring zabavnog centra. To su ljudi koji su svesno služili Satani na zemlji. To su oni koji su svojom slobodnom voljom odabrali da slede Satanu umesto Boga. U publici oko arene se nalaze druge duše, osim onih u jamama.

Ti u centralnom ringu su bili predvodnici u okultnom svetu pre svoje smrti. Bili su medijumi, vidovnjaci, mađioničari, čitači misli, veštice i veštci – svi oni koji su napravili svesnu odluku da služe Satani.

Dok su bili živi na zemlji, prevarili su mnoge i privoleli ih da slede Satanu i čine greh. Oni koji su bili prevareni i uvedeni u greh dolazili su i mučili one koji su ih prevarili. Jednom po jednom je bilo dopušteno da ih muči.

U jednom takvom mučenju, duhovne kosti su bile raščerečene i zakopane u različitim delovima pakla. Duša je bila doslovno raščerečena i delovi rastureni po celom paklu poput nekakvog demonskog lešinarskog lova. Osakaćene duše su osećale ogromni bol. Oni koji su se nalazili izvan arene su mogli da bacaju kamenje na one koji su bili u areni. Svaki zamislivi metod mučenja je bio dopušten. Duše koje su bile mučene su molile za smrt, ali to

i jeste večna smrt. Satana je izdavao naredbe da sve to bude učinjeno. Eto to je njegov zabavni centar.

Isus je rekao: „Ja sam oduzeo ključeve pakla od Satane pre mnogo godina. Došao sam i otvorio te ćelije i oslobodio Moje ljude. Jer u vreme Starog Zaveta pre nego što sam ja predao Svoj život na krstu, raj se nalazio blizu pakla. Te ćelije su tada bile u raju; sada ih Satana koristi za svoje zle svrhe a napravio je i nove.

„O čitaoče, hoćeš li se pokajati za svoje grehe pre nego što bude kasno? Jer svi će doći pred Mene na sud. Raj je bio pomeren sa svog mesta blizu pakla kada sam Ja umro i ustao ponovo silom Božijom, Moga Oca.“

Još jednom, kažem vam da te ćelije, koje su 27,4 km visoke, služe kao zatvor za one koji su nekada bili Satanini radnici tame, za one koji su bili umešani u bilo koji greh koji je imao veze sa demonskim silama, sa okultnim i satanskim kultom.

Isus je rekao: „Dođi, želim da ti pokažem nešto.“

Odjednom našli smo se oko 800 m gore u vazduhu, u centru trbuha pakla, i u centru 27,4 km visokom bloku ćelija. Izgledalo je kao da se nalaziš u bunaru gde se ni vrh ni dno ne može videti usled tame. Žuta svetlost počela je da ispunjava mesto. Ja sam se čvrsto držala za Isusovu ruku.

„Gospode dragi“, upitala sam, „gde se nalazimo?“

Odjednom se pojavio vetar uraganske jačine, moćno hućanje. Veliki talasi vatre jurnuli su prema zidovima ćelija, spaljujući sve pred sobom. Plamenovi su dopirali do unutrašnjosti svake ćelije i doneli žalosne vapaje bola i nesreće. Iako Isus i ja nismo bili dodirnuti plamenom, strah me je ispunio dok sam posmatrala kako duše izgubljenih trče prema zadnjem delu malih ćelija, pokušavajući da pronađu skrovito mesto.

Zli zvuk je počeo da se podiže sa naše leve strane. Pogledala sam, i Satana je stojao leđima okrenut nama, i sav je bio u plamenu, ali nije goreo; nego je on bio taj koji je uzrokovao vatru. Stojao je okružen plamenom, uživajući u kricima jadnih izgubljenih duša. Dok je Satana pokretao ruke, velike vatrene lopte pucale su od njega.

Srceparajući krici i veliki plač od bola dopirao je iz ćelija. Duše koje su se nalazile unutra bile su žive spaljivane tom, od jezera ognjenog toplijom, vatrom, a ipak nisu mogle da umru. Démoni su se isto pridružili u smehu dok je Satana prolazio od ćelije do ćelije, mučeći izgubljene.

Isus je rekao: „Satana se hrani zlom. On se proslavlja u bolu i mučenju i zadobija moć odatle.“

Posmatrala sam Satanu dok je crveno-žuti plamen sa braon krajevima rastao oko njega. Divlji i burni vetar pokretao je njegovu odeću koja nije gorela. Miris mesa koje gori ispunio je vazduh, i ja sam iznova shvatila da su užasi pakla stvarni. Satana je hodao kroz plamen, i on nije mogao da ga opeče. Iako sam mu videla samo leđa, mogla sam svuda da čujem njegov zli smeh.

Gledala sam kako se Satana uspinjao na oblaku od dima, noseći sa sobom potok vatre gore prema vrhu trbuha pakla. Čula sam kako se okrenuo i glasno objavio da ako mu se sve te duše ne budu poklanjale, da će ih odvesti u zabavni centar.

„Ne, molim te, Satano, slavićemo te,“ vikali su jednoglasno poklanjajući se đavolu. I što su ga više slavili, veća je bila njegova glad za samoobožavanjem. Sve glasnije i glasnije odzvanjali su zvuci slavljenja sve dok i krov pakla nije odzvanjao od vike.

Isus je rekao: „Svi oni koji se nalaze u ćelijama pakla su čuli istinsko evanđelje za života na zemlji. Puno puta im je Moje spasenje bilo ponuđeno. Puno puta ih je Moj Duh privlačio, ali oni nisu hteli da čuju ili dođu k Meni da bi bili spašeni.“

Dok je Isus govorio, Satana je govorio svojim potčinjenima: „Ha-ha, ovo je vaše carstvo – svo carstvo koje ćete ikad imati. Moje carstvo pokriva celu zemlju i svet ispod.“ Čula sam ga kako viče: „Ovo je vaš život u večnost!“, dok je plač žalosti dopirao iz zapaljenih ćelija.

Isus je rekao: „Moje spasenje je slobodno. Ko god hoće, neka dođe i biće spašen od ovog mesta večne kazne. Neću ga izbaciti. Ako si bio veštica i veštac, pa čak ako si napravio pismeni sporazum sa đavolom, Moja sila će to prekinuti, i Moja prolivena krv će te spasti. Skloniću zlu kletvu sa tvog života i iskupiću te od pakla. Predaj mi svoje srce da bih mogao da ti skinem okove i osobodim te.“

Glava 10

Srce Pakla

Bila je noć i otišla sam sa Isusom u pakao. Tokom dana, pakao je stalno bio pred mojim očima. Pokušala sam da kažem drugima o tome šta sam videla, ali mi oni nisu verovali. Osećala sam se veoma usamljeno, i samo sam po blagodati Božijoj mogla da nastavim dalje. Sva slava pripada Gospodu Isusu Hristu.

Sledeće noći Isus i ja smo se vratili u pakao. Hodali smo duž ivice trbuha pakla. Prepoznala sam njegove delove od ranije. Isto trulo meso, isti miris zla, isti zagušljiv, vruć vazduh bio je svuda. Već sam bila veoma umorna.

Isus je znao moje misli i rekao je: „Neću te nikad ostaviti niti zaboraviti. Znam da si umorna, ali osnažiću te.“

Isusov dodir me je osnažio, i mi smo nastavili. Pred nama sam ugledala veliki crni objekat, veliki skoro kao fudbalsko igralište koje kao da se pokretalo gore-dole. Setila sam se da mi je bilo rečeno da je to „srce pakla.“

Iz tog crnog srca izlazilo je nešto što je ličilo na velike ruke ili rogove. To je izlazilo iz njega i pružalo se gore i izvan pakla na zemlju i po zemlji. Pitala sam se da li su ti rogovi ono o čemu Biblija govori.

Po celom srcu, zemlja je bila suva i braon. Oko 9,1 m u svim smerovima, zemlja je bila spaljena i imala braon boju rđe. Srce je bilo crno da ne može biti crnje, ali i druge boje poput krljušti od zmijske kože izmešane sa crnom. Odvratni miris dopirao je iz srca svaki put kada bi otkucalo. Pokretalo se kao pravo srce i kucalo gore-dole. Okruživalo ga je polje zle sile.

U čuđenju pogledala sam na to zlo srce i pitala se kakva je njegova svrha.

Isus je rekao: „Te grane, koje izgledaju kao srčane arterije, su cevčice koje idu gore po zemlji da ispuštaju zlo na njoj. To su rogovi koje je Danilo video, i oni predstavljaju zla carstva na zemlji. Neka su već bila, neka će biti, a neka su sada. Zla carstva će se pojaviti, i Antihrist će vladati nad mnogim ljudima, mestima i stvarima. Gde bude bilo moguće, i izabrani će biti obmanuti njime. Mnogi će otpasti i slaviti zver i njegov lik.

„Iz tih glavnih grana ili rogova, manje grane će izrasti. Iz manjih grana će izaći demoni, zli duhovi i sve vrste zlih sila. Oni će biti pušteni na zemlju i upućivani Satanom činiće mnoga zla dela. Ta carstva i zle sile pokoravaće se zveri, i mnogi će ga slediti u propast. Ovde u srcu pakla te stvari imaju svoj početak.“

To su reči koje mi je Isus rekao. On me je uputio da ih zapišem i stavim u knjigu i da ih kažem svetu. Ove reči su istinite. Ova otkrivenja su mi data od Gospoda Isusa Hrista da bi svi znali i razumeli dela Satane i zle planove koje on planira za budućnost.

Isus je rekao: „Prati me.“ Popeli smo se stepenicama u srce, gde su nam se otvorila vrata. U srcu je bio potpuni mrak. Čula sam zvuk plača, a miris je bio tako odvratni da sam jedva

mogla da dišem. Sve što sam mogla da vidim u mraku bio je Isus. Hodala sam veoma blizu Njega.

A onda, odjednom, Isus je nestao! Nezamislivo se desilo. Ja sam se našla sama u srcu pakla. Obuzeo me je užas. Strah mi je ščepao dušu, i smrt me je uhvatila.

Vikala sam Isusu: „Gde si? Gde si? Oh, molim te vrati se, Gospode!“ Zvala sam i zvala, ali nije bilo odgovora.

„O Bože moj“, cvilela sam, „moram izaći odavde.“ Počela sam da trčim u mraku. Kada sam dodirnula zidove, izgledalo je kao da dišu, i da se kreću protiv mojih ruku. A onda više nisam bila sama.

Čula sam zvuk smeha kada su mi dva demona okružena maglovitom žutom svetlošću, zgrabila obe ruke. Brzo su mi stavili okove na ruke i počeli da me vuku dole dublje u srce. Vrištala sam za Isusom, ali nije bilo odgovora. Plakala sam i borila se svom snagom, ali su me oni vukli kao da nisam pružala uopšte nikakav otpor.

Dok smo se spuštali sve dublje u srce, osetila sam užasan bol kada mi je neka sila zgrabila telo. Izgledalo je kao da mi se samo meso otkida. Vrištala sam u užasu.

Moji tamničari su me odvukli u ćeliju i bacili me unutra. Dok su zaključavali vrata, plakala sam još glasnije. Nasmeljali su se sarkastično i rekli: “Neće ti plač ništa pomoći. Kad dođe tvoje vreme, bićeš odvedena pred našeg gospodara. On će te mučiti sa uživanjem.”

Odvratan miris srca je natopio moje telo. “Zašto sam ovde? Šta nije uredu? Jesam li poludela? Pustite me napolje! Pustite me napolje!”, vikala sam uzalud.

Posle nekog vremena, počela sam da osećam zid ćelije u kojoj sam bila. Bio je okrugao i mekan kao nešto živo. Bio je živ, i počeo je da se kreće. „O Gospode“, vrištala sam. „Šta se događa? Isuse, gde si?“ Ali samo mi se eho mog sopstvenog glasa vratio kao odgovor.

Strah – najveći mogući strah – obuzeo mi je dušu. Po prvi put, od kad me je Isus napustio, počela sam da shvatam da sam izgubljena potpuno beznadežno. Jecala sam i dozivala Isusa opet i opet. Onda sam začula glas u mraku koji govori: „Ništa ti neće dozivanje Isusa pomoći. On nije ovde.“

Maglovita svetlost počela je da ispunjava mesto. Po prvi put, mogla sam da vidim druge ćelije – ćelije kao što je moja, ukopane u zid srca. Nekakva mreža je bila ispred nas, a kroz svaku ćeliju tekla je nekakva blatnjava, gnjecava supstanca.

Ženski glas iz susedne ćelije mi je rekao: „Izgubljena si u ovom mestu mučenja. Odavde nema izlaza.“

Jedva sam mogla da je vidim kroz maglovitu svetlost. Bila je budna, kao i ja, dok su stanari svih ostalih ćelija izgleda spavali ili bili u transu. „Nema nade“, plakala je, „nema nade!“

Osećanje jake usamljenosti i potpunog očaja me je obuzelo. Ženine reči nisu pomogle. Rekla je: „Ovo je srce pakla. Ovde se mučimo, ali naše muke nisu toliko strašne kao one u drugim delovima pakla.“

„Ponekad“, nastavila je, „odvode nas pred Satanu i on nas muči sa uživanjem. Satana se hrani našim bolom i jača kroz naš plač očaja i tuge. Naši gresi su uvek pred nama. Mi znamo da nismo po Bogu. Znamo isto tako da smo nekada znali Gospoda Isusa ali da smo Ga odbacili i otišli od Boga. Činili smo ono što smo hteli. Pre nego što sam došla ovde bila sam prostitutka. Bila sam sa muškarcima i ženama za njihov novac i to što smo radili zvala sam 'ljubav'. Uništila sam mnoge domove. Mnoge lezbejke, homoseksualci i preljubnici su u ovim ćelijama.“

Povikala sam u mrak: „Ja ne pripadam ovde. Ja sam spašena. Ja pripadam Bogu. Zašto sam ovde?“ Ali nije bilo odgovora.

Onda su se demoni vratili i otvorili vrata moje ćelije. Jedan me je vukao dok me je drugi gurao po neravnom putu. Dodir demona je bio kao plamen koji spaljuje moje telo. Povređivali su me.

„O Isuse, gde si? Molim te, pomози mi, Isuse!“, vapila sam.

Besna vatra izbila je preda mnom ali se zaustavila pre nego što me je dodirnula. Sada je izgledalo kao da mi se meso otkida sa tela. Najmučniji bol koji sam mogla da zamislim me je preplavio. Bila sam povređivana nezamislivo. Nešto nevidljivo je raskidalo moje telo, dok su me zli duhovi u vidu slepih miševa svuda ujedali.

„Dragi Gospode Isuse“, vapila sam, „Gde si? Oh, molim te, pusti me napolje!“

Bila sam gurana i vučena dok nisam došla do širokog otvorenog mesta u srcu pakla, tada sam bila bačena pred vrstu prljavog oltara. Na oltaru je bila velika, otvorena knjiga. Začula sam zli smeh i shvatila da ležim u prljavštini pred Satanom.

Satana je rekao: „Najzad te imam!“

Ustuknula sam u užasu ali sam uskoro shvatila da nije gledao u mene već u nekog ispred mene. Satana je rekao: „Ha-ha, najzad mogu da te uništim sa zemlje. Da vidim kakva će biti tvoja kazna.“ Otvorio je knjigu i prolazio prstom po stranama. Prozvano je ime duše, i kazna je izrečena.

„Gospode dragi“, plakala sam, „da li je sve ovo moguće?“

Ja sam bila sledeća, i demoni su me izgurali gore na platformu i naterali me da se poklonim pred Satanom. Isti zli smeh dopro je od njega. „Čekao sam na tebe dugo vremena, i napokon te imam“, uzviknuo je sa malicioznim zadovoljstvom. „Pokušala si da mi pobegneš, ali sad si moja.“

Strah kakav nikad dotad nisam osetila me je obuzeo. Moje telo je ponovo bilo raskidano, i veliki okov stavljen je oko mog tela. Gledala sam dole na sebe dok je okov stavljan na mene. Izgledala sam kao i ostali. Bila sam skelet pun mrtvačkih kostiju. Crvi su gamizali unutar mene, i vatra se podizala od mojih stopala i obavila me plamenom.

Vapila sam opet: „O Gospode Isuse, šta se dogodilo? Gde si, Isuse?“

Satana se smejao i smejao. „Nema ovde Isusa“, rekao je, „ja sam tvoj car sada. Bićeš sa mnom ovde zauvek. Ti si sada moja.“

Obuzela su me najgora osećanja. Nisam mogla da osetim Boga, ni ljubav, ni mir, ni toplinu. Ali sam mogla da osetim najdublja osećanja straha, mržnje, najgoreg bola i neizmerne tuge. Zvala sam Gospoda Isusa da me spase, ali odgovora nije bilo.

Satana je rekao: „Ja sam sada tvoj Gospod“ i podigao ruke da dozove demone k sebi. Odjednom, jedan ružni zli duh popeo se na podijum na kome sam stojala i zgrabio me. Imao je veliko telo, sa licem poput slepog miša, kandžama umesto šaka, i smrad se širio iz njega.

„Šta da radim sa njom, Gospode Satano?“, upitao je zli duh, kada me je i drugi demon sa dlakama po celom telu i licem poput divljeg vepra zgrabio. „Odvedi je u najdublji deo srca, u mesto gde su užasi uvek pred njenim očima. Tamo će naučiti da me zove Gospodom.“

Odvukli su me u mračno, mračno mesto i bacili u nešto hladno i smolasto. Oh, kako je moguće osećati i hladnoću i vatru u isto vreme? Nisam znala. Ali vatra je spaljivala moje telo, i crvi su gamizali po meni i kroz mene. Jauci mrtvih ispunjavali su vazduh.

„O Gospode Isuse“, vapila sam očajnički, „zašto sam ovde? Dragi Bože, pusti me da umrem.“

Odjednom svetlost je ispunila mesto gde sam sedela. Isus se pojavio i uzeo me u Svoje naručje, i, trenutno, bila sam nazad kod kuće.

„Dragi Gospode Isuse, gde si bio?“, plakala sam, dok su suze tekle niz moje obraze.

Nežno Isus je progovorio i rekao: „Čedo moje, pakao je stvaran. Ali nikada ne bi sigurno znala da nisi doživela lično. Sada znaš istinu i to kako stvarno izgleda biti izgubljen u paklu. Sada možeš i drugima da kažeš o tome. Morao sam da te pustim da prođeš kroz to da bi znala bez sumnje.“

Bila sam toliko tužna i umorna. Kolabirala sam u Isusovim rukama. I iako me je On obnovio potpuno, želela sam da odem daleko, daleko – od Isusa, od moje porodice, od svakoga.

Tokom narednih dana koje sam provela kod kuće bila sam vrlo bolesna. Moja duša je bila jako tužna, i užasi pakla bili su stalno pred mojim očima. Bilo je potrebno mnogo dana dok nisam bila potpuno oporavljena.

Glava 11

Najkrajnja tama

Iz noći u noć Isus i ja smo se vraćali u pakao da bih mogla da zapišem ove strašne istine. Svaki put kada bi prolazili kroz srce, hodala sam vrlo blizu Isusa. Ogroman strah obuzimao mi je dušu svaki put kada bih se setila šta mi se dogodilo tamo. Znala sam da moram da nastavim da spašavam duše. Ali samo uz pomoć blagodati Božije mogla sam da se vratim nazad.

Zaustavili smo se pred grupom demona koji su pevali i svirali i slavili Satanu. Izgledalo je kao da neizmerno uživaju. Isus je rekao: „Daću ti da čuješ šta govore.“

„Otići ćemo u ovu kuću danas i mučićemo one koji su tamo. Dobićemo više moći od Gospoda Satane ako to uradimo dobro“, rekli su. „O, da, prouzrokoćemo tamo puno bola i bolesti i mnogo žalosti svima njima. Počeli su da igraju i pevaju zle pesme koje proslavljaju Satanu i veličaju zlo. Jedan demon je rekao: „Moramo se vrlo pažljivo čuvati onih koji veruju u Isusa, jer oni mogu da nas isteraju napolje.“

„Da“, rekao je drugi, „pred imenom Isusa moramo da bežimo.“

Onda je poslednji zli duh rekao: „Ali mi ne idemo kod onih koji znaju Isusa i moć Njegovog imena.“

„Moji anđeli“, rekao je Isus, „čuvaju Moje ljude od ovih zlih duhova, i njihova dela ne napreduju. Ja štitim i mnoge od nespasenih, iako to oni ne znaju. Imam mnogo anđela zaduženih da zaustave Satanine bogoborne planove.“

Isus je rekao: „Ima mnogo demona u vazduhu i na zemlji. Tebi sam dozvolio da vidiš neke od tih demona, a drugima ne. Zato istina evanđelja mora biti propovedana svima. Istina će osloboditi ljude, i Ja ću ih zaštititi od zla. U mom imenu je oslobođenje i sloboda. Ja imam svu moć na nebu i na zemlji. Ne bojte se Satane, već se Boga bojte!“

Hodajući dalje kroz pakao, Isus i ja smo došli do jednog veoma velikog i tamnog čoveka. Bio je obavijen tamom i ličio na anđela. Držao je nešto u svojoj levoj ruci. Isus je rekao: „Ovo mesto se zove Najkrajnja tama.“

Čula sam plač i škrgut zuba. Nigde pre toga nisam osetila takvu potpunu beznadežnost kao na ovom mestu. Anđeo koji je stojao pred nama nije imao krila. Bio je otprilike 9.1 m visok, i tačno je znao šta radi. Imao je veliki disk u svojoj levoj ruci i okretao se polako podižući disk kao da se sprema da ga baci.

U sredini diska bila je vatra, i crnilo na spoljnoj ivici. Anđeo je držao svoju ruku ispod diska zabacivši je unazad u vidu poluge.

Pitala sam se ko je bio taj džinovski anđeo i šta to radi.

Isus je znao moje misli pa je rekao ponovo: „To je Najkrajnja tama. Seti se da moja Reč kaže: 'Deca carstva biće izbačena u tamu najkrajnju, tamo će biti plač i škrgut zuba.'“

„Gospode“, rekla sam, „Hoćeš da kažeš da se tvoje sluge ovde nalaze?“

„Da“, rekao je Isus, „sluge koje su se vratile nazad nakon što sam ih pozvao. Sluge koje su volele svet više nego Mene i vratile se da se valjaju u kaljuzi greha. Sluge koje nisu htele da se bore za istinu i svetost. Bolje je i ne započinjati nego početi služiti pa Mi okrenuti leđa.“

„Veruj Mi“, rekao je Isus, „ako sagrešiš, imaš zastupnika pred Ocem. Ako se pokaješ za svoje grehe, Ja ću biti veran da te očistim od svake nepravедnosti. Ali ako se ne pokaješ, doćiću u čas u koji se ne nadaš, i bićeš odsečen zajedno sa nevernicima i bačen u tamu najkrajnju.“

Gledala sam tamnog anđela kako je bacio veliki disk daleko, daleko u tamu. „Moja Reč znači upravo to što kaže – biće bačeni u tamu najkrajnju.“

A zatim, istog trenutka, Isus i ja smo bili u vazduhu i pratili disk kroz prostor. Došli smo do spoljašnje strane diska i počeli da gledamo unutra.

U centru diska nalazila se vatra, i ljudi su plivali unutra i spolja, iznad i ispod plamenih talasa. Ovde nije bilo demona ili zlih duhova već samo duše koje gore u moru od vatre.

Izvan diska nalazila se najcrnja tama. Samo je svetlost od vatre u disku osvetljavala noćni vazduh. Pod tom svetlošću videla sam ljude kako pokušavaju da doplivaju do ivica diska. Neki od njih bi skoro dostigli ivicu kada bi ih usisavajuća sila iz unutrašnjosti diska povukla nazad u vatru. Gledala sam kako se pretvaraju u kosture sa maglovito-sivim dušama. Znala sam tada da je to bio samo još jedan deo pakla.

A onda sam videla, kao u kakvoj viziji, anđele kako otvaraju pečate. Narodi i carstva kao da su bili zaključani njima. Kada bi anđeo otvorio pečate, muškarci i žene, dečaci i devojčice marširali su pravo u vatru.

Gledala sam u jezivoj zanesenosti, pitajući se da li sam poznavala nekog od palih slugu Gospoda koji su marširali pored. Nisam mogla da okrenem svoju glavu od prizora duša koje marširaju u vatru, a niko nije pokušavao da ih zaustavi. Uzviknula sam: „Gospode, molim te zaustavi ih pre nego stignu do vatre!“

Ali, Isus je rekao: „Onaj koji ima uši neka čuje. Onaj koji ima oči neka vidi. Čedo moje, viči protiv greha i zla. Reci mojim slugama da budu verni i da prizivaju ime Gospodnje. Vodim te kroz ovo grozno mesto zato da bi mogla da im kažeš o paklu.“

Isus je nastavio: „Neki ti neće verovati. Neki će reći Bog je previše dobar da bi poslao muškarce i žene u pakao. Ali reci im da je Moja Reč istinita. Reci im da će strašljivi i nevernici imati svoj udeo u jezeru ognjenom.“

Glava 12

Rogovi

Isus je rekao: “Noćas, čedo Moje, otići ćemo u drugi deo srca pakla. Želim da ti kažem o rogovima i pokažem kako će oni biti iskorišćeni da ispuste zle duhove i demonske sile na površinu zemlje.”

Dok je Isus govorio, počela je da mi se prikazuje jasna slika. U viziji, videla sam staru farmersku kuću, pustu i sivu, okruženu sa mnogo osušenog drveća i visoke suve trave. Celih 0,9 m oko farmerske kuće bili su ispunjeni mrtvim stvarima. Nije bilo života tamo. Kuća je izgledala kao da, iako postavljena po obodu, klizi ka centru polja. Drugih zgrada nije bilo.

Smrt je bila svuda. Znala sam da je ta farmerska kuća deo pakla, ali još uvek nisam mogla da razumem šta gledam. Unutra, iza prljavih prozora, pomaljale su se velike senke u ljudskom obliku. Bilo je nečeg zlog u njihovom izgledu. Jedan od likova se pomerio prema ulaznim vratima i otvorio ih.

Videla sam kako je jedan ogroman čovek sa ekstremno velikim mišićima izašao kroz vrata na trem. Videla sam ga jasno. Bio je oko 1,8 m visok, glomazne mase. Bio je iste mrtvo sive boje kao i okolina. Nosio je samo par muških pantalona. One su bile isto toliko sive i mrtvačkog izgleda koliko i ostala koža njegovog gornjeg dela tela. Koža mu je bila nalik krljušti, i glava vrlo velika. Ustvari, glava mu je bila toliko velika, da su se njegove noge povijale noseći tako veliki teret. Stopala su mu bila razdvojena kao u svinje. Lice mu je bilo ozbiljno i zlo, i delovao je vrlo star. Oči su mu bile mrtve i lice – vrlo široko.

U viziji, videla sam tog groznog stvora kako silazi sa starog trema. Zemlja se potresala dok se on pomerao i rogovi su izrastali sa vrha njegove glave – veliki rogovi koji su rasli i rasli u nedogled. Dok je hodao videla sam rogove kako rastu vrlo polako. Drugi rogovi su isto počeli da rastu iz njegove glave. Mali rogovi su nicali iz većih. Videla sam da je njegova glava bila kao u kakve zveri, moćne zle zveri, pune destrukcije. Svaki korak koji bi napravio potresao je zemlju.

Isus je rekao: “Gledaj.”

Videla sam rogove kako probijaju svoj put gore i završavaju u domovima, crkvama, bolnicama, kancelarijama i zgradama svake vrste svuda po svetu. Rogovi su činili veliku štetu po celoj zemlji. Videla sam zver kako govori i zle duhove kako bivaju izbljuvani na zemlju. Videla sam mnogo ljudi zavedenih tim demonskim silama kako padaju u Satanine zamke.

Mi smo u ratu – dobro protiv zla, pomislila sam.

“Mi smo u ratu”, čula sam kako Duh Gospodnji govori, “dobro protiv zla.”

Mračni oblaci izašli su iz rogova i sakrili mnoge oblike zla koji su izlazili na zemlju. Sve gnusnosti koje Bog mrzi bile su tamo. Videla sam carstva kako se pojavljuju iz zemlje, i

milione ljudi kako počinju da slede te zle snage. Videla sam da su stari rogovi bili uklonjeni i da su novi izrasli na njihovom mestu.

Čula sam Isusa da kaže: „To počinje da se događa sada! Te stvari jesu, i bile su i biće. Ljudi će postati samoljubivi umesto bogoljubivi. Zlo će nabujati u poslednje dane. Ljudi i žene će voleti svoje kuće, automobile, zemlju, zgrade, biznis, svoje srebro i svoje zlato više nego Mene.

„Pokajte se“, rekao je, „jer Ja sam ljubomorni Bog. Ništa ne može biti ispred vašeg poklonjenja Meni – ni sinovi ni ćerke ni supruge ni muževi. Jer Bog je Duh, i Njemu se mora poklanjati u Duhu i istini.“

Posmatrala sam kako su se rogovi kretali po površini zemlje, podižući se visoko u nebesa. Nova carstva su se pojavila, i bilo je rata i razaranja po zemlji. Onih koji su se klanjali zveri je bilo mnogo.

Zla zver sa rogovima je hodala napred-nazad kao da nešto razmišlja, i zemlja se potresala pod njenom težinom. Posle nekoliko minuta vratila se u farmersku kuću. Pojavili su se mračni oblaci, i mnogo je bilo mrtvih na zemlji.

Videla sam svet usred velike nevolje, i počela da se molim svim srcem. „O Gospode, pomози nam“, vapila sam. Zatim su se iz zemlje pojavile dve velike zveri u duhovnom obličju i počele da vode rat jedna protiv druge. Zнала sam da su došle iz pakla.

More ljudi stalo je da posmatra bitku između ta dva zla. A onda sam videla kako se pojavljuje nešto iz zemlje između njih. Prestale su da se bore i stojale sa svake strane velikog broda (jedna naspram druge - nap.prev.) Obe zveri pokušavale su da unište brod, ali nisu mogle. Odgurale su ga nazad pod zemlju, i zakopale između njih dve. Stajale su licem k licu spremne da obnove svoju bitku.

Čula sam glas koji je rekao: „Gledaj.“

Dok sam posmatrala, na zemlji gde je brod bio zakopan pojavila se svetlost. Brod se zatim ponovo pojavio na površini zemlje i postao veliki disk. Dve velike zveri počele su da uzimaju druga obličja i postale su velike i crne. Na prednjoj strani diska otvorila su se vrata, i snažan zrak svetlosti osvetlio je let jednih stepenica. Stepenice su se kretale dole, dole u zemlju, i čula sam glas koji je rekao: „U pakao!“

U vazduhu se moglo osetiti snažno prisustvo zla a ja sam se osećala izgubljeno i utučeno dok sam posmatrala. Paralizujuća sila izašla je iz diska, i nisam imala kuda da bežim. Osećala sam se kao u klopci, iako sam bila u Duhu.

Skoro trenutno, Isus je počeo da me podiže visoko, visoko dotle dok viziju nisam počela da posmatram odozgo. Ali sada stepenice su postale lift, koji se kretao gore-dole iz srca zemlje. Kada sam bila pored Isusa, osećala sam se bezbedno i zaštićeno. „Izaćiće iz pakla“, čula sam jedan glas koji je rekao.

Isus je rekao: „To će biti. To će tek doći. Zapiši da bi svi znali.“

U mom viđenju lift je podizao demonske sile i zle duhove. Dve zveri su stojale, svaka sa po jedne strane broda, i videla sam kako su opet počele da se menjaju. Čula sam zvuk velikog urlika – zvuk motora koji se kreće velikom brzinom. Glave zveri su postale veće, i svetlost je počela da im ispunjava ruke. Videla sam kako su se te dve zveri i brod, njih troje, sjedinili.

Mnoge duše, kao da hodaju u snu, marširale su u jednu od zveri. Satima sam posmatrala taj jeziv prizor, sve dok najzad jedna od zveri nije bila puna ljudi. Dok sam slušala, iz prve zveri začuo se urlik kao da se avion sprema da poleti. Zver je dobijala svoju moć iz broda. Kada je počela da leti, bila je ponovo u obliku čoveka. Dok je letela, njena glava kao da je bila ispunjena svetlošću i velika sila zračila je iz nje.

Dok je nestajala na nebu, njena glava postala je ponovo brod.

Još uvek sam mogla da čujem zvuk prve zveri dok sam posmatrala kako se druga zver puni dušama. Kada je bila puna, videla sam kako je druga zver počela da se podiže kao raketa. Pridružila se drugoj zveri, i obe su počele polako da se udaljavaju na sivom nebu. Druga zver je isto uzela obličje čoveka. Čula sam njihove glasne urlike dok su nestajale iz vida.

Pitala sam se šta sve to znači. Videla sam brod, ili disk, kako se vraća ponovo u zemlju. Zemlja se zatvarala nad njim sve dok se nije izgubio iz vida. Dok je viđenje počelo da bleđi, videla sam veliku sudnicu i pomislila na veliki sud belog prestola.

Glava 13

Desna ruka Pakla

Posle prve vizije, Isus i ja smo otišli u drugačiji deo pakla. Isus je rekao: „Ove stvari koje vidiš su za zadnja vremena.“ Bila mi je pokazana još jedna vizija.

Isus je rekao: „Mi smo u desnoj ruci pakla.“

Peli smo se uz visoko, suvo brdo. Na vrhu brda, pogledala sam dole i videla vrtložnu reku. Nije bilo ognjenih jama ili demona ili zlih duhova, samo velika reka koja teče između nevidljivih obala. Obale reke su bile sakrivene u mraku. Isus i ja smo prišli bliže reci, i videla sam da je bila puna krvi i vatre.

Kada sam bolje pogledala, videla sam mnogo duša – svaka okovana jedna za drugu. Težina okova povlačila ih je ispod površine ognjenog jezera.

Duše u paklu bile su u vatri pakla. Videla sam isto i da su bile u obliku skeleta sa maglovitim sivim dušama.

„Šta je ovo?“, upitala sam Gospoda.

„To su duše nevernika i bezbožnih. Oni su bili ljubitelji svog sopstvenog tela više nego ljubitelji Boga. Oni su bili muškarci ljubavnici muškaraca, i žene ljubavnice žena, koji nisu hteli da se pokaju i budu spašeni od svojih grehova. Uživali su u svom grešnom životu i prezirali Moje spasenje.“

Stojala sam pored Isusa i gledala u ognjeno jezero. Vatra je počela da urliče kao velika peć, krećući se i proždirući sve pred sobom. Uskoro je ispunila skoro čitavu ruku pakla.

Vatra nam je prišla na pola metra, ali nas nije dotakla. Reka je spaljivala sve pred sobom. Pogledala sam Isusovo lice i ono je bilo tužno i ispunjeno bolom. On je još uvek imao ljubav i saosećanje prema tim izgubljenim dušama što se ocrtavalo na Njegovom izgledu. Počela sam da plačem i poželeda da napustim to mesto mučenja, nastaviti dalje bilo je skoro nepodnošljivo.

Pogledala sam ponovo na te duše u vatri. Bile su ognjeno crvene, i kosti su im bile crne i opaljene. Čula sam kako (duše) vape u žalosti i tuzi.

Gospod je rekao: „To je njihovo mučenje. Okov za okovom ih je sve povezivao. Oni su žudeli za telom njihove vrste, muškarci muškarce, i žene žene, čineći ono što je neprirodno. Oni su zaveli mnoge devojke i mladiće u dela greha. Nazivali su to ljubavlju, ali na kraju se pokazalo da je to bilo greh i smrt.

„Znam da su mnogi mladići i devojke, muškarci i žene bili primorani protiv svoje volje da počine takva gnusna dela – Ja to znam i neću im pripisati taj greh. „Zapamti“, rekao je Isus, „Ja znam sve, i osobe koje su navele te mlade na greh će imati veću kaznu. Pravedno ću suditi. Grešnicima kažem: 'Pokajte se, i biću vam milostiv. Pozovite Me i ja ću vas čuti.'“

Iznova i iznova pozivao sam te duše da se pokaju i da dođu k Meni. Oprostio bih im i očistio ih; u Moje ime mogli su da budu oslobođeni. Ali oni nisu hteli da Me slušaju. Želeli su pohotu telesnu više nego ljubav živoga Boga. Zato što sam Ja svet, morate i vi biti sveti. 'Ne dotičite se nečistih stvari, i ja ću vas primiti', govori Gospod.“

Osećala sam se veoma bolesno gledajući duše u jezeru ognjenom.

„Da su Mi se samo okrenuli dok nije bilo kasno“, nastavio je Isus. „Moja krv je bila prolivena zato da bi svako mogao da dođe k Meni. Dao sam Svoj život da bi čak i najgori grešnik mogao da živi.“

Mnoštvo duša prolazilo je u ognjenoj reci. Iznad i ispod talasa od vatre, odlazile su bez mogućnosti da se spasu od gorenja i plivanja u ognjenom jezeru. Čula sam vapaje žaljenja dok je krvava reka prolazila pored nas.

Hodali smo stazom pored reke. Ispred nas nalazila se velika žena koja je sedela na brdu. Klatila se napred-nazad kao da je bila pijana. Na njoj je su bile napisane reči „Tajna Vavilon.“

Sada sam znala da je majka gnusoba zemaljskih došla iz pakla. Zla, moćna sila zračila je iz nje. Videla sam mnoštvo ljudi i jezika ispod nje. Imala je sedam glava i deset rogova. Na njoj je bila krv proroka, svetaca i svih koji su bili pogubljeni na zemlji.

„Izađite iz nje i odvojte se“, kaže Gospod. „U svoje vreme ona će biti uništena.“ Prošli smo zlu ženu sa rogovima na glavi. Sve je počelo da biva mračno. Sada je Isus bio jedino svetlo. Hodali smo dok nismo došli na drugu stranu brda. U daljini sam mogla da vidim veliki plamen u vazduhu. Atmosfera je postala zabrinjavajuće topla.

Išli smo oko brda i došli do velikih vrata sa usečenim prorezima. Bila su postavljena u obali brda. Veliki lanac je bio na vratima, i oganj je besneo iz njih. Vrata su isto bila zaključana i sa velikim bravama. Pitala sam se šta sve to znači.

Odjednom, tamna figura čoveka, odevenog u dugački, tamni plašt, pojavila se ispred vrata. Lice mu je izgledalo vrlo staro i vrlo umorno. Koža njegovog lica bila je čvrsto povučena nasuprot kostiju njegove lobanje. Izgledao je kao da ima hiljadu godina.

Isus mi je rekao: „Iza tih vrata je bezdan. Moja Reč je istinita.“

Oganj iza vrata se širio sve više dok se vrata nisu ispupčila pod pritiskom vreline.

„Dragi Gospode“, rekla sam, „biće mi drago kad Satana bude bačen u bezdan i sve ove zle stvari se privremeno zaustave.“

On je odgovorio: „Dođi, slušaj šta Duh govori crkvama. Kraj je blizu, i Ja pozivam grešnike da se pokaju i budu spašeni. Pogledaj sada.“

Stojali smo na čistini, i bila sam sa Gospodom u Duhu. Pogledala sam i videla jasnu viziju. U viziji – razgnevljenu aždaju kako počinje da udara vazduh ogromnim repom. Posmatrala sam kako se ova duhovna aždaja kretala sa ogromnom silom.

Zatim sam videla kako se vraća u desnu ruku pakla i čeka. Znala sam da nije mogla da udari zemlju dok Božija reč ne bude ispunjena.

Videla sam vatru i dim kako se dižu sa zemlje, i videla sam čudnu maglu kako se formirala nad zemljom. Videla sam mračne mrlje kako se pojavljuju ovde onde. Rogovi su počeli da rastu na glavi razgnevljene aždaje. Širili su se dok nisu prekrili celu zemlju. Satana je davao naređenja razgnevljenoj aždaji. Tamo su bili prisutni zli duhovi i đavoli. Zatim sam videla zlu, razgnevljenu aždaju kako izlazi iz desne ruke pakla i počinje da udara zemlju sa velikom silom, povređujući i uništavajući mnoge ljude.

Isus je rekao: „To će se dogoditi u poslednja vremena. Popni se više.“

Čitaoče, ako činiš bilo koji od grehova o kojima sam pisala, molim te prestani da grešiš i pozovi Isusa da te spase. Ne moraš da ideš u pakao. Pozovi Gospoda dok je blizu. On će te čuti i spasiće te. Ko god pozove ime Gospodnje biće spašen.

Glava 14

Leva ruka pakla

Proroštvo od Isusa upućeno svima

Isus je rekao: „Te stvari sada počinju na zemlji, i doćiće uskoro na celu zemlju. Besna aždaja je deo zveri. Ova proročanstva koja će te sada pročitati su istinita. Otkrivenja su istinita. Bdite i molite se. Volite jedni druge. Budite sveti. Čuvajte svoje ruke čistim.

Muževi, volite svoje žene kao što je Hristos zavoleo crkvu. Muževi i žene, volite jedan drugog kao što sam ja vas zavoleo. Odredio sam brak i blagoslovio ga Mojom Rečju. Čuvajte bračni krevet svetim. Čistite se od svake nepravde i budite čisti, kao što sam Ja čist.

Sveti ljudi Božiji su zavedeni laskavcima. Ne dozvolite da vas prevare; Bog se ne da naružiti. Zadobićete razumevanje ako budete otvorili svoje uši i slušali Me. To je Gospodnja poruka crkvama. Čuvajte se lažnih proroka koji stoje u Mojoj svetinji i obmanjuju laskajući. O zemljo, Moj sveti narod se uspavao zvukom lažnog učenja. Probudite se, probudite se! Kažem vam da je svaka nepravda greh. Očistite sebe od svih grehova tela i duha.

Moji sveti proroci živeli su svetim životima, a vi ste se pobunili protiv Mene i Moje svetosti. Navukli ste na sebe zlo. Činili ste grehove i doveli sebe u ropstvo bolesti i smrti. Počinili ste bezakonje i bezbožnost i pobunili se protiv Mene. Otišli ste od mojih uputstava i od Mojih sudova. Niste hteli da čujete reči Mojih slugu, proroka i proročica. Prokletstva umesto blagoslova snašla su vas, i još uvek odbijate da mi se vratite i da se pokajete za svoje grehe.

Ako se povratite i pokajete i ako Me budete poštovali plodom pravde, blagosloviću vaše domove i poštovati vaše bračne krevete. Ako se ponizite i prizovete Me, Ja ću vas čuti i blagosloviću vas.

Slušajte, vi služitelji Moje Svete Reči. Ne učite Moje ljude da greše protiv njihovog Boga. Setite se da sud počinje od kuće Božije; ako se ne pokajete, ukloniću vas zbog grehova kojima ste učili Moj narod. Zar mislite da sam ja slep, da ne mogu da vidim i gluv da ne mogu da čujem?

Vi koji držite istinu u nepravdi i puniti svoje džepove srebrom i zlatom na račun siromašnih – pokajte se, kažem, pre nego što bude prekasno. Na dan suda stojećete sami preda mnom da date odgovor šta ste učinili sa Mojom Svetom Rečju. Ako Me prizovete u pokajanju, ukloniću prokletstvo sa vaše zemlje i blagosloviti vas silnim blagoslovom. Ako se pokajete i postidite svojih grehova, imaću milost i saosećanje prema vama, i više se neću sećati vaših grehova. Molite se da budete podvižnik.

“Probudite se za život i živite. Pokajte se pred ljudima koje ste zaveli i koje ste učili lažnim doktrinama. Recite im da ste zgrešili i da ste rasterali Moje ovce. Pokajte se pred njima.

Gle, pripremam svetu armiju. Oni će učiniti silna hrabra dela za Mene i uništiti vaše visine. Oni su armija svetih muškaraca i žena, mladića i devojaka. Oni su pomazani da propovedaju istinsko evanđelje, da polažu ruke na bolesne i da pozivaju grešnike na pokajanje.

To je armija radnika, domaćica, neženja, neudatih i školske dece. Oni su obični ljudi, jer se malo gospode odazvalo Mom pozivu. U prošlosti oni su bili pogrešno shvaćeni, maltretirani, zlostavljani i odbacivani. Ali sam ih Ja blagoslovio smelošću, svetošću i duhom. Oni će početi da ispunjavaju Moje proroštvo, i da čine Moju volju. Ja ću hodati u njima, govoriti u njima i raditi u njima.

To su oni koji su se okrenuli Meni svim svojim srcem, dušom, umom i snagom. Ova armija će probuditi mnoge ka pravednosti i čistoti duha. Uskoro ću početi da se krećem nad njima, da izaberem za Svoju armiju one koje želim. Tražiću ih u gradovima i manjim mestima. Mnogi će biti iznenađeni koga sam izabrao. Videćete ih kako počinju da se kreću po zemlji i čine podvige radi Mog imena. Gledajte i vidite Moju silu na delu.

„Još jednom kažem vam, ne oskvrnjajte bračnu postelju. Ne skvrnite telo u kome Duh Sveti prebiva. Grehovi tela vode u grehove duha. Čuvajte bračnu postelju svetom. Ja sam stvorio muškarca za ženu i ženu za muškarca i odredio da dvoje budu ujedinjeni u svetom braku. Još jednom kažem: probudite se.“

Videla sam mnoge druge vizije u levoj ruci pakla. Dobila sam uputstvo od Gospoda da ne smem sada da ih objavim. Mnoge od njih bile su vizije sveta u poslednjim vremenima, kada će mnogi od naroda Božijeg otpasti i biti izgubljeni.

U vizijama, data su mi otkrivenja o telu Hristovom, službi sinova Božijih, dece zveri i konačnog povratka Hristovog. „Kasnije, možeš da ih otkriješ“, rekao je, „ali sada ne.“

„Ta armija“, rekao je Gospod, „o kojoj je govoreno preko proroka Joila, će se pojaviti na zemlji i činiće velika dela za Boga. Sin Pravednosti će se pojaviti sa celebnošću u Svojim krilima. On će svrgnuti bezbožne i oni će biti pepeo pod Njegovim nogama.

Oni će se zvati armija Gospoda. Ja ću im dati darove i oni će učiniti moćna dela. Oni će činiti podvige za Gospoda slave. Izliču Svog Duha na svako telo i vaši sinovi i kćeri će prorokovati.

Ta armija će se boriti protiv sila zla i uništiće mnogo od Sataninog dela. Zadobiće mnoge za Isusa Hrista pre dana u koji će se zla zver podići“, kazao je Gospod.

Isus je rekao: „Dođi, vreme je da se krene sada.“

Najzad napustili smo vizije i levu ruku pakla. Bilo mi je vrlo drago.

Dok smo odlazili, Isus je rekao: „Reci svojoj porodici da ih volim i ispravi ih s ljubavlju. Reci im da ću ih zaštititi od zla ako poklone svoje poverenje Meni.“

Glava 15

Dani Joila

Čula sam glas koji kaže: „Zapiši, jer su ove stvari verne i istinite.“ Još jednom, bila sam sa Gospodom u Duhu. On je bio visok i podignut i glas Mu je bio poput groma.

„Gle, o zemljo, ove stvari jesu, bile su i biće. Ja sam Prvi i Poslednji. Služite Meni, Stvoritelju, jer Ja dajem život, ne smrt. Odvratite se od svog zla i prizovite Me, i Ja ću vas isceliti i osloboditi. Stvari o kojima čitate u ovoj knjizi su istinite i uskoro će se ostvariti.

Pokajte se, jer je vreme na dohvat ruke i Gospod slave će se uskoro pojaviti. Budite spremni, jer ne znate dan ni čas. Velika će biti nagrada onima koji očekuju Moj dolazak. Blagosloviću moje male, one koji su očuvali veru i služili Mi u istini i pravdi. Pre nego i primete zadesiće ih. Pripremio sam blagoslove za one koji su bili verni svome pozivu i za one koji nisu poricali Moje ime. „Kažem, ako se Moj narod, koji se naziva po Mom imenu, bude ponizio i molio, oprostiću mu i isceliću ga i povratiti njegove gubitke. Žudim da čujem, da oslobodim i spasim sve koji veruju i prizivaju Moje ime.

Posvetite post, sazovite svečani skup. Okupite starešine i sve stanovnike zemlje u Moju kuću i vičite k Meni. Avaj, jer dan Gospodnji dolazi kao lopov u noći – dan je na dohvat ruke.

Verujte Mi i povraćiću vam godine koje su pojeli skakavci, voćni crv i gusenica.

Moja velika armija koju sam pozvao neće prekoračiti svoje činove niti svoje stepene. Oni će činiti zadivljujuće podvige i neće biti poraženi, jer sam Ja njihova snaga. Njihovi glasovi zvučaće kao truba, kao gromovi će zvučati i svi će čuti i znati da sam Ja Gospod vaš Bog.“

Dragi Gospode Isuse, moja molitva je da budem ubrojana u tu armiju. Želim da budem u toj armiji, ali znam i da ona mora biti čista i sveta kao što je Isus čist i svet. Prolivenom krvlju Isusovom, očisti me od svake nepravde. Pomozi mi da imam pokajano srce, slobodno od svake mržnje i gorčine.

Oče, znam da su mnogi od Tvoga naroda zaspali. Bojim se da ćeš morati da slomiš naše sudove od gline i poniziš nas da bi doneli plodove pravde.

Gospode, ne želim ponovo da idem u pakao i tamo da ostanem. O Gospode, pomozi mi da upozorim ljude. Daj mi silu da zaustavim širenje pakla. Pomozi meni i Svom narodu da budemo dobri, milostivi, da praštamo i volimo jedni druge. Pomozi nam da govorimo uvek istinu.

Znam da se Isus Hristos uskoro vraća, i Njegova nagrada sa Njim. Znam da moja poruka svetu glasi: „Pokajte se, jer je dan Gospodnji na dohvat ruke.“ Oče, ne želim krv ovih ljudi na svojim rukama.

Glava 16

Centar Pakla

Ponovo smo Gospod i ja otišli u pakao. Isus mi je rekao: „Čedo moje, sa ovom svrhom ti si rođena, da napišeš i kažeš šta sam ti rekao i pokazao. Jer su ove stvari verne i istinite. Pozvao sam te da kažem svetu kroz tebe da postoji pakao, ali da sam Ja napravio put spasenja. Neću ti pokazati sve delove pakla. Postoje i skrivene stvari koje ti neću otkriti. Ali pokazaću ti puno. A sada dođi i vidi sile tame i njihov kraj.“

Otišli smo ponovo u trbuh pakla i počeli da hodamo prema malom otvoru. Osvrnula sam se da vidim gde ulazimo i shvatila da se nalazimo na platformi pored ćelije u centru pakla. Zaustavili smo se ispred ćelije u kojoj se nalazila prelepa žena. Na vrhu ćelije bila su slova „B.C.“

Čula sam ženu kako kaže: „Gospode, znala sam da ćeš doći jednog dana. Molim te oslobodi me iz ovog mesta mučenja.“ Bila je obučena u odeću starog doba, i bila je veoma lepa. Znala sam da se nalazila tu već mnogo vekova ali da nije mogla da umre. Njena duša je bila u mucu. Počela je da se hvata za rešetke i da plače.

Nežno Isus joj rekao: „Mir ti.“ Obratio joj se sa tugom u glasu. „Ženo, ti znaš zašto si ovde.“

„Da“, odgovorila je, „ali mogu da se promenim. Sećam se, kada si pustio sve one iz raja. Sećam se Tvojih reči spasenja. Biću dobra sada“, plakala je, „i služiću Ti.“ Stezala je rešetke ćelije svojim malim pesnicama i počela da vrišti: „Pusti me napolje! Pusti me napolje!“

A onda, počela je da se menja pred našim očima. Njena odeća počela je da gori. Njeno meso je otpalo, i sve što je preostalo bio je crni kostur sa spaljenim šupljinama za oči i šuplja školjka duše. Gladala sam užasnuta kako je starica pala na pod. Sva njena lepota je nestala za čas. Napregnula sam svoju imaginaciju da pomislim da je ona bila ovde još pre nego što je Hristos rođen.

Isus joj je rekao: „Znala si na zemlji kakav će ti biti kraj. Mojsije ti je dao zakon, i ti si ga čula. Ali umesto da ispunjavaš Moj zakon, izabrala si da budeš oruđe u rukama Satane – gatara i veštica. Čak si i podučavala veštičarstvu. Volela si tamu više nego svetlost, i tvoja dela su bila zla. Da si se pokajala od srca, Otac Moj bi ti oprostio. Ali sada je kasno.“

Sa tugom i velikom žalošću u srcima, udaljili smo se. Nikada neće biti kraja njenom bolu i patnjama. Njene kostur-ruke pružale su se za nama dok smo se udaljavali.

„Dete moje“, rekao je Gospod, „Satana koristi mnoge načine da uništi dobre muškarce i žene. On radi dan i noć, pokušavajući da zadobije ljude da mu služe. Ako ne odabereš službu Božiju, odabrao si službu đavolju. Izaberi život, i istina ćete osloboditi.“

Nakon kratkog hoda, zaustavili smo se ispred još jedne ćelije. Začula sam muški glas kako govori: „Ko je tamo? Ko je tamo?“ Pitala sam se zašto je tako govorio.

Isus je rekao: „Slep je.“

Čula sam zvuk i videla ispred nas velikog demona sa ogromnim krilima koja su izgledala slomljena. Gledao je pravo prema nama. Stala sam bliže Isusu.

Okrenuli smo se zajedno i pogledali na čoveka koji je govorio. Bio je isto u ćeliji i leđa su mu bila okrenuta prema nama – bio je kostur sa vatrom i mirisom smrti na sebi. Njegov vapaj ispunjavao je vazduh: „Pomozite mi. Pomozite!“

Nežno, Isus je rekao: „Čoveče, mir ti.“

Čovek se okrenuo i rekao: „Gospode, znao sam da ćeš doći po mene. Pokajao sam se. Molim te pusti me napolje. Znam da sam bio užasna osoba i da sam koristio svoj hendikep za sebične ciljeve. Znam da sam bio čarobnjak i da sam zaveo mnoge u korist Satane. Ali Gospode, kajem se sada. Molim te pusti me napolje. Dan i noć mučim se u ovom plamenu, bez vode. Tako sam žedan.“ Preklinjao je: „hoćeš li mi dati gutljaj vode?“

Čovek je još uvek zvao za Isusom kada smo se udaljili. Pogledala sam dole sa tugom.

Isus je rekao: „Svi mađioničari i koji čine zlo imaće svoj udeo u jezeru koje gori vatrom i sumporom, što je druga smrt.“

Došli smo do druge ćelije u kojoj je bio još jedan čovek. On je rekao: „Gospode, znao sam da ćeš doći i osloboditi me. Pokajao sam se pre mnogo vremena.“ Ovaj čovek je isto bio kostur, pun plamena i crva.

„O čoveče, ti si još uvek pun laži i greha. Znaš da si bio učenik Satane, lažov koji je prevario mnoge. Istina nije nikad bila u tvojim ustima, i smrt je uvek bila tvoja nagrada. Ti si čuo Moje reči često i ismejavao se Mom spasenju i Mom Svetom Duhu. Lagao si celog svog života i nisi hteo da Me slušaš. Ti pripadaš svom ocu đavolu. Svi lažovi imaće svoj udeo u jezeru ognjenom. Hulio si na Svetoga Duha.“

Čovek je počeo da proklinje i govori mnoge ružne stvari protiv Gospoda. Otišli smo. Ta duša je zauvek bila izgubljena u paklu.

Isus je rekao: „Ko god Mi dođe i izgubi život svoj Mene radi – naći će život, i to u izobilju. Ali grešnici moraju da se pokaju dok su još živi na zemlji. Kasno je da se kaju kada stignu ovde. Mnogi grešnici žele da služe Bogu i Satani, ili misle da imaju neograničeno vreme da prihvate blagodat koju Bog nudi. Oni koji su zaista mudri odabraće istog dana kome će služiti.“

Uskoro smo stigli do sledeće ćelije. Očajnički vapaj tuge dopirao je iz nje. Pogledali smo i videli skelet čoveka sklupčan na podu. Kostu su mu bile crne od plamena, a duša – prljavo-siva izmaglica unutra. Primetila sam da su nedostajali delovi njegovog tela. Dim i plamen obuhvatao ga je. Crvi su gamizali unutar njega.

Isus je rekao: „Gresi ovoga čoveka su mnogi. Bio je ubica i imao mržnju u svom srcu. Nije hteo da se pokaje niti da veruje da bih mu oprostio. Da Mi je samo došao!“

„Misliš, Gospode“, upitala sam, „da je on mislio da mu Ti nećeš oprostiti ubistvo i mržnju?“

„Da“, rekao je Isus. „Da je samo verovao i došao k Meni, oprostio bih mu sve njegove grehe, velike i male. Umesto toga, on je nastavio da čini greh i umro je u njemu. Zato je on danas tu gde jeste. Bilo mu je pruženo mnogo prilika da Mi služi i da veruje u evanđelje, ali on je odbio. Sada je kasno.“

Sledeća ćelija do koje smo došli bila je ispunjena užasnim smradom. Mogla sam da čujem vapaje mrtvih i jauke žaljenja svuda. Toliko mi je bilo žao da mi je bilo muka. Odlučila sam da ću učiniti sve što mogu da kažem svetu o ovom mestu.

Jedan ženski glas rekao je: „Pomozi mi.“ Gledala sam pravo u stvarni par očiju, ne u spaljene šupljine od gorenja. Toliko sam bila tužna da sam drhtala, osetila sam veliku tugu i žalost prema toj duši. Svim srcem sam želela da je izvučem iz te ćelije i da pobegnem sa njom. „Tako je bolno“, rekla je.

„Gospode, činiću sada ono što je ispravno. Nekada sam Te znala, i Ti si bio moj Spasitelj.“ Ruke su joj stezale rešetke ćelije. „Zašto nećeš da budeš moj Spasitelj i sada?“ Velika parčad gorućeg mesa otpala su sa nje, i sada su samo kosti stezale rešetke.

„Iselio si me čak i od raka“, rekla je. „Rekao si mi da idem i da ne grešim više da me nešto gore ne bi snašlo. Pokušala sam, Gospode; Ti znaš da sam pokušala. Čak sam pokušala i da svedočim za Tebe. Ali, Gospode, uskoro sam shvatila da oni koji propovedaju Tvoju Reč nisu popularni. Ja sam želela da me ljudi vole. Uskoro sam se vratila u svet i pohota telesna progutala me je. Noćni klubovi i jaka pića postali su mi važniji od Tebe. Izgubila sam vezu sa mojim prijateljima Hrišćanima i uskoro sam se našla u sedam puta gorem položaju nego što sam bila ranije.“

„I iako sam postala ljubavnica i muškarcima i ženama, nikada nisam nameravala da budem izgubljena. Nisam znala da sam posednuta Satanom. Još uvek sam osećala Tvoj poziv u svom srcu da se pokajem i budem spašena, ali nisam htela. Mislila sam da još uvek imam vremena. Sutra ću se vratiti Isusu, i On će mi oprostiti i osloboditi me. Ali čekala sam predugo, i sada je kasno“, plakala je.

Njene tužne oči eksplodirale su u plamenu i nestale. Zavrištala sam i klonula ka Isusu. O Gospode, mislila sam, kako sam lako to mogla biti ja ili neko od mojih voljenih! Molim te, grešniče, probudi se dok još nije kasno.

Hodali smo dalje do druge ćelije. U njoj je bio još jedan čovek u skeletnom obliku i prljavom dušom unutra. Jecaji tako teškog bola i žaljenja dopirali su od ovog čoveka da sam znala da ga nikada neću zaboraviti.

Isus je rekao: „Dete moje, neki koji budu čitali ovu knjigu uporediće je sa bajkom ili filmom koji su gledali. Rećiće da ovo nije istinito. Ali ti znaš da su ove stvari istinite. Znaš da je pakao stvaran, jer sam te dovodio ovde puno puta Mojim Duhom. Otkrio sam ti istinu da bi mogla da je posvedočiš.“

Izgubljena osobo, ako se ne pokaješ i ne krstiš i ne budeš verovao u evanđelje Isusa Hrista, ovo će sigurno biti tvoj kraj.

„Ovaj čovek je ovde“, rekao je Gospod, „zbog svog buntovništva. Greh buntovništva je kao greh veštičarstva. Ustvari, svi oni koji poznaju Moju Reč i Moje puteve i čuli su evanđelje ali još uvek ne žele da se pokaju su u pobuni protiv Mene. Mnogi su danas u paklu zbog tog greha.“

Čovek je progovorio Isusu i rekao: „Nekada sam mislio da Te učinim Gospodom mog života, ali nisam hteo da hodim Tvojim pravim i uskim putem. Želeo sam širok put. Bilo je mnogo lakše služiti grehu. Nisam hteo da budem pravedan. Voleo sam svoj grešni put. Žudeo sam da pijem jaka pića i da činim stvari ovoga sveta više nego da se pokoravam Tvojim zapovestima. Ali sada bih više voleo da sam poslušao one koje si mi Ti slao. Umesto toga, činio sam zlo i nisam hteo da se pokajem.“

Veliki jecaji potresali su njegovo telo dok je plakao od žalosti. „Godinama se već mučim na ovom mestu. Znam šta sam, i znam da nikad neću izaći. Mučim se dan i noć u ovom plamenu i ovim crvima. Vičem, ali niko ne dolazi da mi pomogne. Niko ne mari za moju dušu ovde, niko ne mari za moju dušu.“ Pao je u malo udubljenje na podu i nastavio da plače.

Došli smo do druge ćelije. Sedela je žena i skidala crve sa svojih kostiju. Kad je ugledala Isusa počela je da vapi. „Pomozi mi, Gospode“, rekla je, „biću dobra. Molim te pusti me napolje.“ Zatim je ustala i uhvatila se za rešetke ćelije. Osetila sam veliko sažaljenje prema njoj. Dok je plakala, jecaji su potresali njeno telo.

Rekla je: „Gospode, kada sam bila na zemlji, poklanjala sam se Hindu bogovima i mnogim idolima. Nisam htela da verujem evanđelju koje su mi misionari propovedali, iako sam ga čula mnogo puta. Jednog dana sam umrla. Vapila sam mojim bogovima da me spasu od pakla, ali nisu mogli. Sada, Gospode, želim da se pokajem.“

„Kasno je“, odgovorio je Isus.

Plamen je obuzeo njen oblik dok smo se udaljavali; njen vapaj još uvek ispunjava moju dušu, čak i sada. Satana ju je prevario.

Sa tugom u Svom glasu Isus je rekao: „Dođi, vratićemo se sutra. Vreme je sada da idemo.“

Glava 17

Rat na Nebesima

Duh Gospodnji je bio na meni, i još jednom otišli smo u pakao. Isus je rekao: „Govorim ti istinu, mnoge duše su ovde zbog veštičarstva, okultizma, klanjanja drugim bogovima, nepokornosti, neverovanja, pijanstva, i nečistote tela i duha. Dođi, pokazaću ti tajnu i reći skrivene stvari. Otkriću ti kako da se moliš protiv sila zla.“

Ušli smo u deo pakla pored zlog srca. Isus je rekao: „Uskoro ćemo ući u vilicu pakla, Ja, međutim, želim svima da otkrijem i da se pakao uvećao.“

Zaustavili smo se, i On je rekao: „Gledaj i veruj.“ Pogledala sam i videla jasnu viziju. U viziji, Isus i ja smo bili visoko nad zemljom i gledali izvan u svemir. Videla sam duhovni krug visoko iznad zemlje. Krug je bio nevidljiv za prirodno oko, ali u duhu, mogla sam da ga dobro vidim. Znala sam da se vizija odnosi na našu borbu protiv poglavarstava i sila iz vazduha.

Gledajući dalje, otkrila sam da je tamo ustvari bilo nekoliko krugova. U prvom krugu nalazili su se mnogi nečisti, zli duhovi. Videla sam da nečisti duhovi uzimaju oblike veštica, i počinju da lete iznad nebesa i da čine mnogo duhovne štete. Čula sam glas Isusov kako kaže: „U Moje ime, dajem Mojoj deci moć nad tim zlom. Slušaj i uči kako da se moliš.“

Videla sam kako se čudno obličje pojavljuje iz drugog kruga i počinje da se vrti i proklinje. Videla sam zatim da se demon pojavio i da je činio zle stvari zemlji. Demon je imao duh čarobnjaka. Okretao se i smejavao, i iz štapa koji mu je bio u ruci, izbacivao je zle kletve na razne ljude. Videla sam kako su se drugi zli duhovi pridružili čarobnjaku, i kako mu je Satana dao još sile.

„Gle, što svežeš na zemlji, Ja ću svezati na nebu“, rekao je Isus. „Satana mora biti svezan da bi molitve svetih bile delotvorne u ove poslednje dane.“

Iz drugog kruga, videla sam drugog mađioničara kako se pojavljuje, i počinje da izdaje naredbe. Kiša i vatra pali su na zemlju dok je govorio. Govorio je mnoge zle stvari, i varao ljude na zemlji. Dok sam gledala, videla sam još dva zla duha kako se pridružuju mađioničaru visoko iznad zemlje. Svi oni bili su zli poglavari i sile iz vazduha.

Oni su dali svoje moći vešticama koje su bile okupljene na jednom mestu da čine zlo. Sluge mraka okupile su se oko njih. Duhovi su dolazili i odlazili kako su hteli. „Gledaj pažljivo“, rekao je Isus, „jer ti Sveti Duh otkriva važnu istinu.“

U viziji videla sam grozne stvari kako se događaju na zemlji. Zlo se uvećavalo i greh je bujao. Sile zla podstakle su ljude da kradu, lažu, varaju, povređuju jedni druge, da govore zlo i da podlegnu plotskim pohotama. Sve vrste zla bile su puštene na zemlju.

Rekla sam: „Isuse, ovo je grozno gledati.“

Isus je rekao: „Dete Moje, pred Mojim imenom, zlo mora pobeći. Stavi na sebe sve oružje Božije da bi mogla da stojiš u zli dan, i učinivši sve, da stojiš.“

Dok su zli duhovi bljuvali svoju gadost i kletve po zemlji, videla sam narod Božiji kako počinje da se moli. Molili su u ime Isusa i u veri. Dok su molili, Reč Božija došla je protiv zlih duhova, koji su počeli da gube oslonac. Dok su se sveci molili, sile zla su gubile svoje uporište. Zle kletve su bile srušene. Oni koji su bili oslabljeni silama pakla bili su osnaženi.

Dok su se molili kao jednim glasom, nebeski anđeli ušli su u okršaj. Videla sam kako se sveti anđeli bore sa zlim kneževima i silama iz vazduha, i kako Božiji anđeli uništavaju sile zla.

Pogledala sam, i gle bilo je redova i redova anđelskih sila, oko 600 u svakom redu. Dok su ljudi verovali Bogu, anđeli su napredovali. Bog je davao naređenja, i Moćni je bio njihova sila. Dao je veliku silu Svom narodu i anđelima da uništavaju dela Satane. Bog se borio protiv zla na nebu. Dok bi se ljudi molili i verovali Bogu, zle sile bi bile uništavane. Ali kad bi bili u neverovanju, zle sile bi počele da prevladavaju.

„Moji ljudi moraju da veruju, i moraju da se slože međusobno i sa Mnom“, rekao je Gospod, „da bi sve stvari bile stavljene pod Očeve noge.“ Nebo i zemlja moraju da se slože da bi uništili svoje neprijatelje.

Kada je slavljenje Božijeg naroda počelo da se uzdiže sa zemlje, zle sile su počele da se povlače. Videla sam svece Božije kako se mole svim svojim srcem protiv opsena đavoljih. Dok su to činili, zle čini i kletve bile su slomljene, i sveci su pobeđivali.

Evo šta se dešavalo. Dok su se anđeli Gospodnji borili sa demonima i silama pakla, sveci su bili oslobođani kroz molitvu. Kada su ljudi bili oslobođani, mnogo slavljenja je odjekivalo prema Bogu, i slavljenja su donosila još pobjeda. Samo kada rezultati molitve ne bi odmah bili viđeni, slavljenja su prestajala i zlo bi počelo da dobija bitku.

Čula sam anđela kako glasnim glasom kaže: „O Gospode, vera Tvoga naroda je slaba. Moraju imati vere da bi ih Ti oslobodio od hordi Satane. Gospode, budi milostiv naslednicima spasenja.“

Glas Svevišnjeg je odgovorio: „Bez vere nemoguće je ugoditi Bogu. Ali Gospod je veran, i On će vas utvrditi.“

Još sam u viziji videla Boga kako izliva Svog Duha na svako telo, i ljudi su verovali da će Bog učiniti sve što budu tražili jer su Njegovi i ja sam Ga iskreno volela. Oni su imali veru u Boga i uzdali su se u Njegovu Reč, i Bog ih je oslobodio. I Reč Božija rasla je na zemlji.

Gospod je rekao: „Sve je moguće onima koji veruju. Ja bdim nad Svojom Rečju da je ispunim. Vi ispunite vaš deo, i možete biti sigurni da ću ja ispuniti Svoj. Kada bi moj narod stojao za istinu i dobro se borio, čudesne stvari bi se dogodile kao onog Dana na Pedesetnicu. Pozovite Me i Ja ću čuti. Biću vam Bog i vi ćete biti Moj narod. Utvrdiću vas u pravednosti, istini i poštenju.“

U viziji, videla sam Hrišćane kako se rađaju kao male bebe. Videla sam anđele kako stoje nad njima da ih zaštite. Videla sam Gospoda nad vojskama kako vodi njihove bitke i zadobija pobjedu za njih. Zatim sam videla bebe kako odrastaju i žanju njive Gospoda

Slave. Činili su delo Gospodnje dragovoljno, s ljubavlju prema Bogu, verujući Bogu i služeći Bogu. Videla sam anđele i Božiju Reč udružene kako uništavaju zlo sa lica zemlje. Videla sam mir na zemlji kada je na kraju sve bilo pokoreno pod Božije noge.

Glava 18

Otvoreno viđenje Pakla

Gospod je rekao: „Ovo viđenje je za budućnost, i ostvariće se. Ali Ja ću se vratiti da iskupim Svoju nevestu, Svoju crkvu, i oni to neće videti. Probudi se, o narode Moj! Alarmirajte one na zemlji, jer se vraćam kao što Moja reč kaže.“

Videla sam besnu aždaju iz desne ruke pakla.

Isus je rekao: „Dođi, vidi šta Duh govori svetu.“

Videla sam rogove besne zveri kako probadaju tela ljudi na zemlji. Mnogi su bili potpuno posednuti aždajom. Dok sam posmatrala, videla sam ogromnu zver kako ustaje na širokom mestu i pretvara se u čoveka. Stanovnici zemaljski bežali su od njega – neki u pustinju, neki u pećine a neki u podzemne stanice i atomska skloništa. Tražili su bilo kakav zaklon da se sakriju od očiju zveri. Niko nije slavio Boga ili govorio o Isusu.

Glas mi je rekao: „Gde je Moj narod?“

Pogledala sam bolje i videla ljude kao mrtve kako hodaju. Očajna tuga bila je u vazduhu, i niko se nije obazirao ni desno ni levo. Videla sam da su ljudi bili vođeni nekom nevidljivom silom. Glas im je govorio iz vazduha, i oni su se pokoravali glasu. Nisu govorili međusobno. Videla sam takođe da je broj „666“ bio napisan na čelima svakog od njih i na rukama. Videla sam vojnike na konjima kako vode ljude kao stoku.

Američka zastava se pocepala i pretvorila u dronjak, ležala je bespomoćno na zemlji. Nije bilo radosti, ni smeha, ni sreće. Videla sam smrt i zlo svuda.

Ljudi su išli jedan za drugim u veliku oblasnu prodavnicu. Ulazili su kao obeshrabreni vojnici i bili su obučeni identično u vrstu zatvoreničke odeće. Ograda je okruživala prodavnicu, i čuvari su se nalazili okolo. Gdegod da sam pogledala, videla sam vojnike u uniformama.

Videla sam ljude poput zombija kako hrle u tu prodavnicu, gde su mogli da kupe samo najnužnije stvari. Svako ko bi završio sa svojom kupovinom, bio bi doveden ispred velikog zelenog vojnog kamiona. Kamion, dobro čuvan, je onda odvožen u drugu oblast.

Tamo, u nekoj vrsti klinike, ti ljudi su bili pregledani da li imaju zarazne bolesti ili hendikepe. Mali broj je bio izdvojen na stranu kao škart.

Uskoro, oni koji nisu prošli pregled bili su odvedeni u drugu sobu. U toj sobi, impresivni niz prekidača, dugmadi i merača prekrivao je ceo zid. Vrata su se otvorila, i nekoliko tehničara je ušlo. Jedan od njih je počeo da proziva imena ljudi u sobi. Bez protivljenja, oni su ustajali

kada bi njihova imena bila prozvana i marširali u veliku kutiju. Kada su ušli tamo, drugi tehničar je zatvorio vrata i povukao prekidač sa table na zidu.

Nekoliko minuta kasnije otvorio je vrata, uzeo metlu i đubravnik, i počistio šta je ostalo od njih na podu. Ništa osim malo prašine nije ostalo od onoga što je malopre bila puna soba ljudi!

Videla sam da su oni ljudi koji su prošli medicinski pregled bili stavljeni nazad u isti kamion i odveženi u voz. Niko nije govorio niti se čak okrenuo da pogleda na nekog drugog. U drugoj zgradi svakoj osobi je dodeljen posao. Svi su išli da rade bez pogovora. Gledala sam kako rade vrlo naporno na svojim zadacima koji su im dodeljeni, i onda na kraju dana, kako bivaju odvođeni u zgradu sa stanovima i sa visokom ogradom okolo. Svako se svlačio i odlazio u krevet. Sutradan bi opet teško radili.

Čula sam snažan glas kako ispunjava noćni vazduh i videla ogromnu zver, koja je sedela na velikom tronu. Svi ljudi pokoravali su se zveri. Videla sam duhovne rogove kako rastu iz njene glave. Dosezali su do i unutar svakog mesta na zemlji. Zver je zauzela mnoge pozicije vlasti i mnoge uprave, i postala veoma moćna.

Zver se ugurala u mnoga mesta i obmanula mnoge ljude. Bogati i poznati bili su prevareni kao i siromašni i obespravljani. Mali i veliki plaćali su danak zveri.

Velika mašina bila je donešena u kancelariju. Zver je stavila svoj žig na nju, i njen glas je izlazio iz nje. Tamo je bio isto i „veliki brat“ – mašina koja je mogla da vidi unutrašnjost svakog doma i kancelarije. Samo je jedna mašina tog tipa postojala, i ona je pripadala zveri. Deo mašine koji je bio lociran u domovima ljudi bio je nevidljiv za golo oko, ali je izveštavao zver o svakom pokretu koji su ljudi činili. Gledala sam kako je zver okrenula svoj tron prema meni. Na njenom čelu bio je broj 666.

Dok sam posmatrala, videla sam drugog čoveka u drugoj kancelariji veoma ljutog na zver. On je zahtevao da razgovara sa njim. Vikao je najviše što je mogao. Zver je delovala i izgledala vrlo učtivo i rekla: „Dođite, ja vam mogu pomoći da rešite sve vaše probleme.“

Zver je odvela besnog čoveka u veliku prostoriju i postavila ga da leži na stolu. Prostorija i sto podsećali su me na sobu hitne pomoći. Čoveku je data anestezija i dovežen je ispod velike mašine. Zver je prikačila žice na čovekovu glavu i uključila mašinu. Na vrhu mašine bile su reči: „Ovaj brisač uma pripada zveri, 666.“

Kada je čovek bio skinut sa stola, njegove oči prazno su zurile, i njegovi pokreti podsetili su me na jedan od zombi filmova. Videla sam veliko crno mesto na vrhu njegove glave, i znala sam da je njegov mozak bio hirurški promenjen da bi mogao da bude kontrolisan od strane zveri.

Zver je rekla: „A sada, gospodine, zar se ne osećate bolje? Zar nisam rekao da mogu da se pobrinem za sve vaše probleme? Dao sam vam novi um. Više nećete imati nikakvih briga i nevolja.“

Čovek nije govorio.

„Ispunjavaćeš svaku moju naredbu“, rekla je zver dok je uzimala mali objekat i prikačila ga na čovekovu košulju. Progovorila je opet čoveku, i on joj je odgovorio bez pokretanja svojih usana. Pokretao se kao živi mrtvac. „Radićeš i nećeš se ljutiti ili frustrirati, niti ćeš plakati ili biti tužan. Radićeš za mene dok ne umreš. Imam mnoge kao što si ti koje kontrolišem. Neki lažu, neki ubijaju, neki krađu, neki izazivaju rat, neki imaju decu, neki upravljaju mašinama, a neki rade druge stvari. Da, ja kontrolišem sve.“ Zli smeh dopro je od njega.

Čoveku su uručeni papiri da potpiše. Rado je predao svu svoju imovinu zveri. U svom viđenju videla sam kako čovek napušta kancelariju zveri, ulazi u kola i vozi kući. Kada je prišao svojoj ženi, ona je pokušala da ga poljubi, ali on nije pokušao da odgovori. Nije imao nikakvih osećanja prema svojoj ženi ili prema bilo kome drugom. Zver ga je učinila nesposobnim da ima bilo kakve emocije.

Žena je postala vrlo ljuta i vikala je na svog muža, ali uzalud. Na kraju je rekla, „OK, pozvaću zver. Ona će znati šta da radim.“ Posle kratkog telefonskog razgovora, napustila je kuću i dovezla se do iste zgrade koju je upravo napustio njen muž.

Zver ju je pozdravila i rekla: „Recite mi sve vaše probleme. Siguran sam da mogu da vam pomognem.“

Veoma zgodan čovek uzeo ju je za ruku i odveo do istog stola na kome je prethodno bio njen muž. Posle iste operacije, ona je isto postala obezličeni rob zveri.

Čula sam kako je zver pita: „Kako se osećate?“ Ona nije odgovorila dok joj on nije prikačio mali objekat na bluzu. Tada je ona izjavila da je on vladar i gospodar i počela da mu se klanja.

„Ti ćeš biti nosilja“, rekao je. „Imaćeš savršene bebe, i one će mi se klanjati i služiti mi.“

Žena je odgovorila robotskim glasom: „Da, gospodaru, pokoriću se.“

Videla sam ženu ponovo. Ovoga puta bila je u drugoj zgradi. Tamo je bilo mnogo trudnih žena. Žene su ležale beživotno na svojim krevetima i monotono pevajući slavile zver. Sve su imale 666 na svojim čelima.

Kada su njihove bebe bile rođene, bile su odvođene u drugu zgradu gde su sestre za menjanje uma imale zadatak da ih odgajaju. Sestre su isto imale 666 na svojim čelima.

Zver je jačala svoju moć sve dok se njena imperija nije raširila po celoj zemlji. Bebe su rasle, i u određeno vreme, isto su odlazile pod mašinu za uništavanje uma. Proslavljali su zver i njegov lik. Ali mašina nije imala nikakvu moć nad decom Božijom.

Čula sam glas Gospodnji kako kaže: „Oni koji se poklanjaju zveri i njegovom liku će propasti. Mnogi će biti prevareni i pašće, ali Ja ću sačuvati Svoju decu od zveri. Te stvari će se dogoditi u poslednja vremena. Ne uzimajte žig zveri. Pokajte se sada dok nije kasno.“

Zver će nazivati sebe čovekom mira. I doneće mir mnogim narodima u vreme velikog haosa. Biće u stanju da snabde svet mnogom skupom robom, i obezbediće svakom

dovoljnu platu. Napraviće savez sa mnogim narodima, i veliki ljudi sveta će je pratiti u lažni osećaj sigurnosti.

Pre tog vremena Ja ću podići armiju vernika koji će se boriti za istinu i pravednost. Moćna armija o kojoj je govorio Joil čuće Moj glas od izlaska do zalaska sunca.

I u noćnim časovima čuće Moj glas, i odgovoriće Mi. Radiće za Mene, i trčaće poput moćnih ratnika. Činiće velika dela za Mene, jer ću Ja biti sa njima.“

Sve ove stvari su mi bile otkrivene Gospodom Isusom Hristom u jasnom viđenju. To su reči iz Njegovih usta, i tiču se poslednjeg vremena.

Isus i ja smo se vratili kući, i ja sam bila u čuđenju zbog svih stvari koje mi je On pokazao i rekao. Zaspala sam moleći se za spasenje celog čovečanstva.

Glava 19

Vilica Pakla

Sledeće noći smo Isus i ja otišli u vilicu pakla.

Isus je rekao: „Skoro smo završili sa paklom, čedo moje. Neću ti pokazati ceo pakao. Ali ono što sam ti pokazao, želim da kažeš svetu. Reci im da je pakao stvaran. Reci im da je ovaj izveštaj stvaran.“

Hodajući, zaustavili smo se na brdu odakle smo posmatrali malu dolinu. Dokle god mi je pogled dopirao nalazile su se gomile ljudskih duša poređanih po stranama brda. Mogla sam da čujem njihove vapaje. Glasna buka ispunila je mesto. Isus je rekao: „Čedo moje, ovo je vilica pakla. Svaki put kada se usta pakla otvore, čućeš tu glasnu buku.“

Duše su pokušavale da izađu napolje ali nisu mogle, jer su bile utisnute u strane pakla.

Dok je Isus govorio, videla sam puno mračnih obličja kako padaju pored nas prizemljujući se uz tup udarac na dnu pakla. Démoni sa velikim okovima odvlačili su duše. Isus je rekao: „To su duše koje su upravo umrle na zemlji i stižu u pakao. Ta aktivnost se odvija dan i noć.“

Odjednom, velika tišina ispunila je mesto. Isus je rekao: „Volim te, dete Moje, i želim da kažeš ljudima na zemlji o paklu.“

Pogledala sam duboko dole u vilicu pakla kroz nekakvu ulaznu rupu u strani vilice. Vapaji bola i muke dopirali su odande. Kada će se ovo okončati? Pitala sam se. Volela bih da se odmorim od svega ovoga.

Zatim, odjednom, osetila sam se izgubljenom. Ne mogu da kažem kako sam znala, ali sam znala svim svojim srcem da je Isus otišao. Obuzela me je velika tuga. Okrenula sam se prema mestu gde se On nalazio. Uverila sam se da Isusa tamo više nije bilo! „O, ne!“, uzdahnula sam, „Ne opet! O Isuse, gde si?“

Ono što ćeš pročitati će te uplašiti! Molim se da će te uplašiti dovoljno da te učini vernikom. Molim se da ćeš se pokajati za svoje grehe da ne bi otišao na to grozno mesto. Molim se da ćeš mi verovati, jer ne želim da se ovo desi bilo kome. Volim te i nadam se da ćeš se probuditi pre nego što bude kasno.

Ako si Hrišćanin i čitaš ovo, budi siguran u svoje spasenje. Budi spreman da sretnoš Gospoda u svaki čas, jer nekada nema dovoljno vremena za pokajanje. Neka tvoje svetlo gori i neka je tvoja lampa puna ulja. Budi spreman, jer ne znaš kada će se On vratiti. Ako nisi rođen ponovo, pročitaj Jovan 3:16-19, i prizovi Gospoda. On će te spasiti od ovog mesta mučenja.

Dok sam vapila Isusu, počela sam da trčim niz brdo tražeći Ga. Zaustavio me je veliki demon sa okovima. Smejao se i rekao: „Nemaš kuda da pobegneš, ženo. Isus nije ovde da te spase. U paklu si zauvek.“

„Oh ne“, plakala sam, „pusti me!“, borila sam se sa njim svom snagom ali sam uskoro bila vezana okovima i bačena na zemlju. Dok sam ležala tamo, čudni lepak počeo je da pokriva moje telo sa smradom toliko užasnim da mi je bilo muka. Nisam znala šta će se dogoditi.

A onda sam osetila kako moje tkivo i koža počinju da otpadaju sa mojih kostiju! Vrištala sam i vrištala u potpunom užasu. „O Isuse“, dozivala sam, „gde si?“

Pogledala sam na sebe i videla da rupe počinju da se pojavljuju po celom mom preostalom telu. Počela sam da se pretvaram u pljavo-sivu boju, i sivo tkivo otpadalo je sa mene. Pojavile su se rupe na mojim bokovima, mojim nogama, mojim šakama i rukama. Jecala sam: „Oh, ne! U paklu sam zauvek! Oh, ne!“

Počela sam da osećam crve unutar sebe; pogledala sam i videla da moje kosti vrve od njih. Čak i kad nisam mogla da ih vidim, znala sam da su tamo. Pokušala sam da ih skinem sa sebe, ali je još više došlo da popuni mesto. Mogla sam ustvari da osetim raspadanje svog tela.

Da, bila sam svesna svega i mogla sam da se setim tačno šta se dešavalo na zemlji. Mogla sam da osećam, da vidim, da omirišem, da čujem i okusim muke pakla. Mogla sam da vidim unutar sebe. Bila sam samo jedno prljavo skeletno obličje, ipak mogla sam da osetim sve što mi se događalo. Videla sam druge kao što sam ja. Dokle god mi je pogled dopirao nalazile su se duše.

Povikala sam u velikom bolu: „O Isuse! Molim te, pomози mi, Isuse.“ Želela sam da umrem, ali nisam mogla. Osetila sam vatru kako se opet pali u mojim nogama. Zavrištala sam: „Gde si, Isuse?“ Valjala sam se po zemlji i plakala zajedno sa svima drugima. Ležali smo u vilici pakla u malim procepima, kao odbačeno smeće. Nepodnošljivi bol obuzeo je naše duše.

Nastavila sam da vrištim opet i opet: „Gde si, Isuse? Gde si, Isuse?“ Pitala sam se da nije to bio samo san? Hoću li se probuditi? Jesam li stvarno bila u paklu? Jesam li počinila neki veliki greh protiv Boga i izgubila svoje spasenje? Šta se dogodilo? Da li sam zgrešila protiv Svetog Duha? Sećala sam se svih biblijskih učenja koja sam ikad čula. Znala sam da je moja porodica negde iznad mene. U užasu shvatila sam da se nalazim u paklu baš kao i sve druge duše koje sam videla i sa kojima sam razgovarala.

Jako sam se čudno osećala što mogu da vidim sasvim kroz svoje telo. Crvi su počeli ponovo da gamižu po meni. Mogla sam da osetim njihovo gamizanje. Vrištala sam u strahu i bolu.

A onda je demon rekao: „Tvoj Isus te je ostavio, zar ne? Znači, ti si Satanino vlasništvo sada!“ Zli grohot začuo se iz njega dok je uzimao moje obličje i postavio me na vrh nečega.

Uskoro sam shvatila da se nalazim na leđima živo-mrtvog obličja neke vrste životinje. Životinja je, kao i ja, bila prljavo siva, puna prljavštine i raspadajućeg, mrtvog mesa. Užasan smrad ispunio je prljavi vazduh. Životinja me je podigla visoko na jednu platformu. Pomislila sam: O Gospode, gde si?

Prošli smo pored mnogih duša koje su vapile da budu spašene. Čula sam glasan zvuk pri otvaranju vilice pakla i kako još duša pada preda mnom. Ruke su mi bile vezane iza leđa.

Bol nije bio neprekidan – dolazio je iznenada i odlazio iznenada. Vrištala sam svaki put kada bi se bol pojavio i čekala sa strepnjom kada će se povući.

Mislila sam: „Kako ću izaći napolje? Šta će se desiti? Da li je ovo kraj? Šta sam učinila da bih zaslužila pakao? O, Gospode, gde si?“, plakala sam u bolu.

Plakala sam, ali suze nisu tekle – samo su suvi jecaji potresali moje telo. Životinja se zaustavila ispred nečega. Pogledala sam i videla prelepu sobu punu najrazličitijeg blaga i sjajnih dragulja. U centru sobe nalazila se prelepa žena obučena u carsku odeždu. Pitala sam se u svom očajanju šta bi to moglo biti.

Rekla sam: „Ženo, molim te pomози mi.“ Ona mi se približila i pljunula u obličje moga lica. Psovala me je i govorila mi bezobrazne stvari. „O Gospode, šta je sledeće?“, plakala sam. Zli smeh se začuo od nje.

Pravo pred mojim očima žena se pretvorila u muškarca, u mačku, u konja, u zmiju, u pacova i u mladića. Šta god bi htela da bude, bila je. Imala je veliku zlu silu. Na vrhu njene sobe pisalo je „Satanina carica.“

Životinja se kretala dalje, činilo se satima, i onda se zaustavila. Uz udarac, bila sam zbačena sa životinje na zemlju. Pogledala sam i videla armiju ljudi na konjima kako jaše prema meni. Morala sam da se sklonim sa strane dok su prolazili. Oni su isto bili kosturi prljavo-sive boje smrti.

Nakon što su prošli, bila sam pokupljena sa zemlje i stavljena u jednu ćeliju. Dok je neko zaključavao vrata, ja sam gledala po ćeliji u užasu i plakala. Molila sam se, ali beznadežno. Plakala sam i pokajala se hiljadu puta za svoje grehe. Da, setila sam se mnogih stvari koje sam mogla da učinim a koje bi vodile druge ka Hristu i koje bi pomogle nekome kome sam bila potrebna. Pokajala sam se za stvari koje sam učinila i za stvari koje sam mogla da učinim a nisam.

„O Gospode, spasi me,“ vapila sam. Opet i opet dozivala sam Boga da mi pomogne. Nisam mogla da Ga vidim niti da Ga osetim. Bila sam u paklu baš kao i svi ostali koje sam videla. Pala sam na pod u bolu i plakala. Osećala sam se zauvek izgubljenom.

Sati su prolazili, i svaki put kada bi se taj glasan zvuk iznova začuo druge duše su padale u pakao. Nastavila sam da dozivam: „Isuse, gde si?“ Nije bilo odgovora. Crvi su počeli ponovo da gamižu unutar mog duhovnog obličja. Mogla sam sve da ih osetim unutar sebe.

Smrt je bila svuda. Nisam imala plot, organe, krv, telo i nadu. Nastavila sam da skidam crve sa mog skeletnog obličja. Bila sam svesna svega što se dešava i htela sam da umrem ali nisam mogla. Moja duša će biti živa zauvek.

Počela sam da pevam o životu i o sili u krvi Isusa, koja može da spasi od greha. Kada sam to učinila, veliki demoni sa kopljima došli su i zavrištali: „Prestani!“ Proboli su me kopljima, i

osetila sam vruće bleske vatre dok su vrhovi ulazili u moje obličje. Opet i opet su me probadali.

Pevali su: „Satana je bog ovde. Mi mrzimo Isusa i sve što On predstavlja“

Kako ja nisam prestajala da pevam, odvukli su me iz ćelije u veliki otvor. „Ako ne umukneš“, rekli su, „tvoje muke biće veće.“

Prestala sam da pevam, i najzad vratili su me u ćeliju. Setila sam se stiha u Bibliji o palim anđelima koji se čuvaju u okovima do konačnog Suda. Pitala sam se da li će to biti i moj udeo. „Gospode, spasi ljude na zemlji“, plakala sam. „Probudi ih dok ne bude prekasno.“ Prisetila sam se mnogih mesta Pisma, ali sam se bojala demona i nisam ih izrekla.

Uzdasi i krici ispunili su prljavi vazduh. Jedan pacov se šunjavao blizu mene. Šutnula sam ga i oterala. Mislila sam na svog muža i decu. „O Bože, ne dozvoli da dođu ovde“, plakala sam, jer sam znala zasigurno da sam u paklu.

Bog nije mogao da me čuje. Uši Svemogućeg zatvorene su za vapaje pakla, mislila sam. Kada bi bar neko čuo.

Veliki pacov skočio je na moju nogu i ugrizao me. Zavrištala sam i odbacila ga. Osetila sam veliki blesak bola.

Zatim se niotkuda pojavila vatra koja je počela polako da mi se približava. Sekundi, minuti, sati su prolazili. Ja sam bila grešnik, koji je otišao u pakao. „O smrti, molim te dođi,“ vapila sam. Izgledalo je kao da su moji vapaji ispunili celu vilicu pakla. Drugi su mi se pridružili u mojim beznadežno-bezizlaznim vapajima. Želela sam da umrem, ali nisam mogla.

Pala sam na pod u procep, osećajući sve te muke. Čula sam vilicu kako se opet otvara, i kako još duša ulazi. Sada me je vatra spaljivala, i novi bol je došao. Bila sam svesna svega što se događa. Imala sam izoštrenu jasnu svest. Svega sam bila svesna, i znala sam da kada duše umru na zemlji a nisu spašene od svojih greha, dolaze ovde.

„O Bože moj, spasi me“, vapila sam. „Molim te, sve nas spasi.“

Sećala sam se celog svog života i svih onih koji su mi govorili o Isusu. Sećala sam se molitvi za bolesne i kako ih je Isus iscelio. Sećala sam se Njegovih reči ljubavi i utehe i Njegove vernosti.

Da sam samo bila više nalik Isusu, ne bih bila ovde, mislila sam. Mislila sam na sve dobre stvari koje mi je Bog dao – kako mi je dao sam vazduh koji udišem, hranu, decu, dom, i dobre stvari da uživam. Ali, ako je On dobar Bog, zašto sam ja ovde? Nisam imala snage da ustanem, ali moja duša je nastavila da vapi: „Izvedi me odavde.“

Znala sam da se život nastavlja iznad mene i da negde moji prijatelji i porodica vode svoje normalne živote. Znala sam da je tamo smeh, ljubav i ljubaznost, tamo negde gore. Ali čak i to je počelo da iščezava u groznom bolu. Polutama i mutna, prljava magla ispunila je ovaj deo pakla. Mutna žuta svetlost bila je svuda, i miris raspadajućeg mesa i truljenja bio je

skoro neizdržljiv. Minuti su izgledali kao sati, i sati su se protegli u večnost. O kada će se ovo završiti?

Nisam imala ni sna, ni odmora, ni hrane ni vode. Osećala sam veliku glad i bila sam žednija nego ikad u svom životu. Bila sam toliko umorna i pospana – ali se bol nastavljao i nastavljao. Svaki put kada bi se vilica otvorila upadao je još jedan tovar izgubljenog čovečanstva u pakao, pitala sam da li je među njima neko koga poznajem. Da li će dovesti mog muža ovde?

Sati su prošli odkad sam stigla u vilicu pakla. Ali tada sam primetila da je svetlost počela da ispunjava prostoriju. Odjednom vatra je prestala, pacov je pobegao, i bol je napustio moje telo. Tražila sam neki izlaz, ali nije ga bilo.

Pitala sam se šta se događa. Pogledala sam kroz ulazne rupe pakla, znajući da je to bilo nešto užasno. A zatim pakao je počeo da se trese, i velika vatra se ponovo pojavila. Ponovo, zmiije i pacovi i crvi. Nepodnošljivi bol ispunio mi je dušu dok su muke počinjale ponovo.

„O Bože, pusti me da umrem“, plakala sam udarajući zemljani pod moje ćelije svojim kostur-rukama. Vrištala sam i plakala, ali niko nije znao ni mario.

Odjednom bila sam podignuta iz ćelije nevidljivom silom. Kada sam se osvestila, Gospod i ja smo stajali pored moje kuće. Povicila sam: „Zašto, Gospode, zašto?“ i pala na njegove noge u očaju.

Isus je rekao: „Mir ti.“ Trenutno ispunio me je mir. Nežno me je podignuo, i ja sam zaspala u Njegovom naručju.

Kada sam se probudila sledećeg dana, bila sam jako bolesna. Danima sam iznova preživljavala užase pakla i njegove muke. Noću bi se budila vrištući i govoreći da crvi gamižu u meni. Bila sam tako preplašena od pakla.

Glava 20

Nebo

Bila sam bolesna mnogo dana nakon što sam napustila vilicu pakla. Morala sam da spavam sa upaljenim svetlom. Nosila sam Bibliju sa sobom sve vreme, i čitala je neprestano. Moja duša je bila u strašnom šoku. Sada znam šta izgubljeni preživljavaju kada odu u pakao da ostanu tamo.

Isus bi rekao: „Mir ti“, i mir bi preplavio moju dušu. Ali nekoliko minuta kasnije budila bih se vrištući, histerično sa strahom.

Tokom tog vremena, znala sam da nikad nisam sama – Isus je uvek bio tu. Ali čak i sa tim znanjem, ponekad nisam mogla da osetim Njegovo prisustvo. I toliko sam se bojala da ću morati ponovo da idem u pakao da sam se čak ponekad bojala i da Isus bude blizu mene.

Pokušala sam da kažem drugima o svom iskustvu u paklu. Nisu hteli da me slušaju. Preklinjala sam ih: „Molim vas, pokajte se za svoje grehe pre nego što bude kasno.“ Svima je bilo teško da poveruju u to šta sam im rekla o mučenju kroz koje sam prošla i kako mi je Isus rekao da napišem o paklu.

Gospod me je uverio da je On Gospod koji me je iscelio. I iako sam verovala da se nikad neću potpuno oporaviti, isceljenje je došlo.

A onda se opet dogodilo. Ponovo sam bila u duhu sa Gospodom Isusom, i lebdeli smo visoko u vazduhu.

Isus je rekao: „Želim da ti pokažem ljubav i dobrotu Božiju i delove neba. Želim da vidiš čudesna dela Gospodnja, prelepa za gledanje.“

Pred nama ugledala sam dve ogromne planete, prelepe i veličanstvene u svojoj velebnosti. Svetlost je tamo bio Sam Bog.

Anđeo nas je susreo i rekao mi: „Vidi dobrotu i blagost Gospoda tvoga Boga. Milost Njegova prebiva vavek.“ Od anđela je dopirao tako snažan osećaj ljubavi i nežnosti da ja samo što nisam zaplakala kada je opet progovorio: „Gledaj silu i moć i veličanstvo Boga. Dozvoli da ti pokažem mesto koje je On stvorio za decu.“

Odjednom velika planeta pomaljalo se pred nama, planeta velika koliko i zemlja. A onda sam začula glas Oca kako govori: „Otac, Sin i Duh Sveti su svi jedno. Otac i Sin su jedno, i Otac i Sveti Duh su jedno. Ja sam poslao Svoga Sina da umre na krstu zato da niko ne bi bio izgubljen.

„Ali“, rekao je sa osmehom, „pokazaću ti mesto koje sam stvorio za Svoju decu. Ja mnogo brinem o svoj deci. Ja brinem kada majka izgubi dete, čak ako je ono, čedo Moje, kao plod pobačeno pre vremena. Vidiš, Ja znam sve, i Ja brinem.

„Od trenutka kada se pojavi život u utrobi, Ja znam. Znam za bebe koje su ubijene dok su još bile u telima svojih majki – abortirani životi koji su odbačeni i neželjeni. Znam za mrtvorodenčad i za onu decu koja su rođena defektna. Od trenutka začeca, to je duša.“

„Moji anđeli silaze dole i donose Mi decu kada umru. Ja imam mesto gde ona mogu da rastu, uče i budu voljena. Dajem im cela tela i obnavljam svaki deo koji im nedostaje. Dajem im proslavljena tela.“

Po celoj planeti prisutno je osećanje voljenosti, osećaj savršenog bivstvovanja. Sve je bilo savršeno. Na sve strane bujna zelena trava i bazeni kristalno čiste vode bili su igrališta sa divnim sedištima i visoko ispoliranim drvenim klupama za sedenje.

I tamo su bila deca. Gde god da se pogleda, bila su deca koja su se bavila najrazličitijim aktivnostima. Svako dete je nosilo čistu belu haljinu i sandale. Bele haljine su bile toliko blistave da su svetlucale na prekrasnoj svetlosti planete. Obilje boje svuda isticalo je belinu dečjih haljina. Anđeli su bili čuvari kapije, i sva dečija imena su bila upisana u knjigu.

Videla sam decu kako uče Reč Božiju i muziku iz zlatne knjige. Iznenadilo me je što sam videla životinje svih vrsta kako prilaze deci ili sede pored njih dok su ona bila u anđelskoj školi.

Tamo nije bilo suza ni tuge. Sve je bilo prelepo, i radost i sreća bili su svuda.

Zatim mi je anđeo pokazao još jednu planetu koja je sijala kao veliko svetlo preda mnom. Svetlost je sijala jačinom miliona zvezda, i sve na planeti je bilo divno i živo.

U daljini videla sam dve planine napravljene od čistog zlata, dok su se bliže meni nalazile dve zlatne kapije ukrašene dijamantima i drugim dragocnim kamenjem. Znala sam da je to nova zemlja i da veličanstveni grad preda mnom jeste Novi Jerusalim – grad Božiji koji silazi na zemlju.

A zatim sam se vratila na staru zemlju – zemlju pre konačne vatre koja će je spaliti i očistiti po Božijem slavnom planu. I ovde je isto bio novi Jerusalim, prestonica milenijuma. Videla sam ljude kako izlaze iz pećina i sa planina i putuju prema gradu.

Tamo je Isus bio Car, i svi narodi zemaljski donosili su Mu poklone i odavali Mu počast.

Isus mi je dao tumačenje mog viđenja. Rekao je: „Uskoro ću se vratiti i uzeti sa Sobom na nebo, prvo pravedne mrtvace, zatim posle njih oni koji su živi i preostali biće uzneti da budu sa Mnom u vazduhu. Posle toga, Antihrist će vladati na zemlji određeno vreme, i biće nevolje kakve nikad nije bilo, niti će biti.“

„A zatim ću se vratiti sa Svojim svecima, i Satana će biti bačen u bezdan, gde će ostati hiljadu godina. Tokom tih hiljadu godina Ja ću vladati zemljom iz Jerusalima. Kad se završi milenijum, Satana će biti oslobođen na kratko, i Ja ću ga poraziti blistavošću Svoga dolaska. Stara zemlja će proći.“

Gle, biće nova zemlja i Novi Jerusalim koji silazi na nju, i Ja ću vladati u vekove vekova.“

Glava 21

Lažna Religija

Gospod je rekao: „Kada bi Me ljudi na zemlji slušali i pokajali se za svoje grehe, Ja bih zadržao dela Antihrista i zveri do vremena obnove. Nisu li se ljudi u Ninivi pokajali na propoved Joninu? Ja sam isti juče, danas i zauvek. Pokajte se, i poslaću vreme blagoslova.“

Zatim sam čula Isusa kako kaže: „Moji ljudi treba da vole jedni druge i pomažu jedni druge. Moraju mrzeti greh a voleti grešnika. Po toj ljubavi će svi ljudi poznati da ste Moji učenici.“

Dok je Isus govorio, zemlja se otvorila, i našli smo se ponovo u paklu. Videla sam obronak jednog brda sa mrtvim balvanima, i sve unaokolo je bilo prljavo sivo. Videla sam i male jame unutar brda, i siva obličja ljudi kako hodaju i pričaju.

Pratila sam Isusa po veoma neravnoj i prljavoj stazi koja je vodila do obronka sivog brda. Kad smo se približili, videla sam da su ljudi bili celi, ali mrtvi. Bili su sačinjeni od sive mrtve ploti, i bili su vezani zajedno užetom, od nekakve sive materije koja je obmotavala sve ljude na brdu. Iako nije bilo vatre na vidiku, znala sam da je to deo pakla, jer je tamo mrtva plot otpadala sa kostiju ljudi a onda ponovo izrastala vrlo brzo. Smrt je bila svuda, ali ljudi kao da to nisu primećivali – bili su zaokupljeni razgovorom.

Isus je rekao: „Poslušajmo šta govore.“

Jedan čovek je rekao drugome: „Da li si čuo za tog čoveka Isusa koji je došao da ukloni greh?“ Drugi je odgovorio: „Znao sam za Isusa. On je oprao moje grehe. Ustvari, ja ne znam otkud ja ovde.“

„Ni ja“, odgovorio je prvi čovek.

Drugi je rekao: „Pokušao sam da svedočim mom susedu o Isusu, ali on nije hteo uopšte da sluša. Kada mu je žena umrla, došao je kod mene da pozajmi novac za njenu sahranu, ali sam se ja setio da je Isus rekao da budemo mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi, pa sam ga odbio. Znao sam da će potrošiti novac na nešto drugo. Znaš, treba da budemo dobri upravitelji svog novca.“

Onda je ponovo govorio prvi čovek. „Da, brate“, rekao je, „jednom dečku u našoj crkvi je bila potrebna odeća i obuća, ali je njegov otac pio, pa sam ja odbio da kupim bilo šta za njegovog sina – baš smo ga naučili pameti.“

„Da“, rekao je drugi čovek, držeći konopac kojim je bio vezan u ruci i okrećući ga nervozno, „uvek moramo učiti druge da žive kao Isus. Taj čovek nije imao prava da pije. Neka pati.“

Isus je rekao: „O bezumni ljudi tvrdog srca, probudite se za istinu, i volite jedni druge iskrenom ljubavlju. Pomažite bespomoćne. Podajte potrebitima ne misleći uopšte da će vam biti uzvraćeno.“

Ako se pokaješ, O zemljo, blagosloviću te, a ne prokleti. Probudite se od sna, i dođite k Meni. Ponizite se i preklonite svoja srca preda Mnom, i Ja ću doći i živeti s vama. Bićete Moj narod, i Ja ću biti vaš Bog.“

Glava 22

Žig zveri

Čula sam Gospoda kako kaže: „Moj Duh se neće uvek baktati sa čovekom. Dođi da vidiš zver.

U poslednje dane zla zver će se podići sa zemlje i prevariće mnoge iz svakog naroda na zemlji. Zahtevaće da svako primi njen žig, broj 666, na svoje ruke ili svoja čela. Ko god uzme žig pripadaće zveri i biće bačen s njom u jezero ognjeno koje gori vatrom i sumporom.

Zver će se pojaviti uz odobravanje sveta, jer će doneti mir i nezapamćeni napredak. Kada zadobije svetsku vlast, oni bez njegovog žiga na svojim čelima ili rukama neće moći da kupuju hranu, odeću, automobile, kuće ili bilo šta drugo. Niti će moći da prodaju nekome bilo šta što poseduju osim ako imaju žig.

Gospod Bog izričito objavljuje da će oni koji uzmu žig potvrditi svoju lojalnost zveri i da će biti odsečeni od Gospoda zauvek. Oni će imati svoj udeo sa nevernicima i bezakonicima. Žig prosto označava da je onaj ko ga poseduje odbacio Boga i da se okrenuo zveri kao potpori.

Zver i njegovi sledbenici će progoniti one koji odbiju žig i ubiće mnoge od njih. Primeniće svaku vrstu pritiska da bi naterali vernike istinitog Boga da budu žigosani. Deca i bebe će biti ubijani pred očima svojih roditelja koji budu odbili da prime žig. To će biti vreme velike žalosti.

Oni koji budu posedovali žig biće primorani da predaju svoje vlasništvo zveri u zamenu za obećanje da će se zver brinuti za sve potrebe svojih sledbenika.

Neki od vas će oslabiti i predati se zveri i primiti njen žig na svoju ruku ili čelo. Reći ćete: 'Bog će oprostiti. Bog će razumeti.' Ali Ja se neću pokajati za Svoju Reč. Upozorio sam vas više puta kroz usta Mojih proroka i služitelja evanđelja. Pokajte se sada dok je još dan, jer noć dolazi kada će sud biti izrečen zauvek.

Ako se ne pokorite zveri i odbijete da uzmete njen žig, Ja ću se pobrinuti za vas. Ne kažem da mnogi neće morati da umru za svoju veru u to vreme, jer će mnogi biti obezglavljeni zbog vere u Gospoda Boga. Ali blago onima koji umiru u Gospodu, jer će velika biti njihova nagrada.

Istina, biće vreme mira i napretka tokom koga će zver zadobiti popularnost i naklonost. Rešavaće probleme sveta kao ništa, ali mir će se okončati krvoprolićem i napredak u velikoj gladi po celoj zemlji.

Ne bojte se šta će vam učiniti čovek, nego se bojte onoga ko može baciti vašu dušu i telo u pakao. Jer iako će biti velikog gonjenja i velike nevolje, Ja ću vas izbaviti od svih njih.“

Ali pre tog zlog dana, Ja ću podići moćnu armiju koja će Me proslavljati u duhu i istini. Ta armija Gospodnja će činiti velike podvige i prekrasne stvari za Mene. Zato, skupite se i poklanjajte Mi se u duhu i istini. Donesite plodove pravednosti, i dajte Mi ono što Mi po pravu pripada, i Ja ću vas sačuvati od zlog časa. Pokajte se sada i budite spašeni od užasnih stvari koje će zadesiti buntovne i nespasene.

Plata za greh je smrt, ali dar Božiji jeste večni život. Prizivajte Me dok još možete, i Ja ću vas prihvatiti i oprostiću vam. Ja vas volim i ne želim da budete izgubljeni.

Verujte ovom izveštaju i živi budite. Odaberite ovog dana kome ćete služiti.“

Glava 23

Povratak Hristov

Videla sam dolazak Gospodnji. Čula sam Njegov poziv kao zvuk trube i glas arhanđela. Cela zemlja se potresla, i iz grobova izašli su pravedni mrtvaci da sretnu svoga Gospoda u vazduhu. Izgledalo je kao da satima slušam glas roga, i zemlja i more predali su svoje mrtve. Gospod Isus Hristos stajao je na vrhu oblaka u odeći od vatre i posmatrao veličanstvenu scenu.

Začula sam opet zvuk truba. Dok sam posmatrala, oni koji su bili živi i preostali na zemlji uzneli su se u susret Njemu. Videla sam iskupljene kao milione svetlosnih tačaka kako se okupljaju na nebu. Tamo su im anđeli davali najčistiju belu odeću. Tamo je bila velika radost.

Anđelima je zapovedeno da održavaju red, i izgledalo je kao da su svuda i da posebnu pažnju posvećuju vaskrslima. Iskupljenima je dato novo telo, i bili su preobraženi dok su prolazili kroz vazduh. Velika radost i sreća ispunili su nebesa, i anđeli su pevali: „Slava Caru nad Carevima!“

Visoko na nebu videla sam veliko duhovno telo – to je bilo telo Hristovo. I telo je ležalo na svojim leđima, i krv je kapala na zemlju. Znala sam da je to bilo zaklano telo našeg Gospoda. I telo je raslo sve više i više sve dok nije ispunilo nebesa. I u njega su ulazili i izlazili milioni iskupljenih.

Posmatrala sam zaprepašćeno milione kako se uspinju stepenicama ka telu i ispunjavaju ga, počevši od stopala i nastavljajući preko nogu, ruku, stomaka, srca i glave. I kada je bilo popunjeno, videla sam da je bilo ispunjeno ljudima i ženama iz svake nacije, naroda i jezika na zemlji, koji su moćnim glasom slavili Gospoda.

Milioni su bili postavljeni pred prestolom, i videla sam anđele kako su doneli knjige iz kojih je čitan sud. Tamo je bilo sedište milosti, i nagrade su date mnogima. Zatim dok sam posmatrala, tama je prekrila lice zemlje, i demonske sile bile su svuda. Bezbrojni zli duhovi su bili oslobođeni iz svog zatvora i izbljuvani na zemlju. Čula sam Gospoda kako kaže: „Teško stanovnicima zemaljskim, jer je Satana došao da boravi među vama.“

Videla sam besnu zver, koja je izlila svoj otrov po celoj zemlji. Pakao se tresao od besa, i iz bezdana izašle su horde zlih stvorenja koje su ocrnile zemlju svojim mnoštvom. Muškarci i žene trčali su, plačući, u brda, pećine i planine. I bilo je ratova na zemlji i gladi i smrti.

Najzad ugledala sam vatrene konje i kočije na nebesima. Zemlja se tresla, a sunce je postalo crveno kao krv. I anđeo je rekao: „Čuj, O zemljo, Car dolazi!“

A onda se na nebu pojavio Car careva i Gospodar gospodara, i sa Njim sveci svih vekova, odeveni u najčistije belo. Setila sam se tada da će Ga svako oko videti i da će Mu se svako koleno pokloniti.

Zatim su anđeli uzeli svoje srpove i požnjeli pšenicu – a to je kraj sveta.

Isus je rekao: „Pokajte se i spasite, jer je carstvo Božije na dohvat ruke. Moja volja i Moja Reč će biti ispunjena. Pripremite put Gospodnji.“

Mislila sam, moramo voleti jedni druge. Moramo stojati čvrsto u istini i ispravljati svoju decu u svetlosti skorog dolaska Hristovog. Jer sigurno Car dolazi!

Glava 24

Božija poslednja parnica

Isus je rekao: „Prenesi onima u svetu da ne budu nadmeni niti da se uzdaju u nepouzđano bogatstvo nego da svoju nadu polože na živoga Boga, koji nam izobilno daje sve stvari na uživanje. Hodite u Duhu, i nećete činiti pohote telesne.

Ne varajte se; Bog se ne da ismejati. Jer što god čovek poseje to će i požneti. Ako sejete u plot, požnjećete propadljivost. Ako sejete u Duh, požnjećete život večni. Dela ploti jesu preljuba, blud, nečistota, idolopoklonstvo, magija, gnev, zavist, pijanstvo, raspusnost i slično. Oni koji čine takve stvari neće naslediti carstvo Božije.

Plodovi Duha jesu ovi: ljubav, radost, mir, strpljenje, nežnost, dobrotā, vernost, blagost i samokontrola. Oni koji su Hristovi su raspeli plot sa njenim pohotama.

Kada se Reč Božija ispuni doćiće kraj. Nijedan čovek ne zna dan ni čas kada će se Sin Božiji vratiti na zemlju. Čak ni Sin, jer to je poznato samo Ocu³. Reč se brzo ispunjava. Kao malo dete dođite, i dozvolite Mi da vas očistim od plotskih dela. Recite Mi: 'Gospode Isuse, dođi u moje srce i oprostī mi moje grehe. Znam da sam grešnik, i kajem se za svoje grehe. Operi me Svojom dragocenom krvlju, i učini me čistim. Sagrešio sam protiv neba i pred Tobom i nisam dostojan nazvati se sinom. Prihvatam Te verom kao svog Spasitelja.'

Daću vam pastore po Svom srcu, i Ja ću vam biti Pastir. Vi ćete Mi biti narod, i Ja ću vam biti Bog. Čitajte Reč, i ne zaboravite na zajedničko okupljanje. Predajte Mi čitav svoj život, i Ja ću vas sačuvati. Neću vas nikad napustiti ili zaboraviti.“

Ljudi, kroz jednog Duha, imamo pristup k Ocu. Molim se za to da ćete svi doći i predati svoja srca Gospodu.

³ Piše „nijedan čovek ne zna... čak ni Sin... samo Otac“ što znači da ni Sin ne zna po svojoj čovečanskoj prirodi ograničenoj samoj po sebi, ali da Sin *zna* dan i čas svog dolaska po svojoj neograničenoj božanskoj prirodi po kojoj je jednosušan Ocu i Duhu, saglasno rećima „Ja i Otac jedno smo“ (Jn.10:30), tj. Ja i Otac jedno smo sveznanje, i „Ko je video mene video je Oca“ (Jn.14:9). – *nap.prev.*

Glava 25

Viđenja Neba

Neka od sledećih viđenja su mi data pre nego što me je Isus odveo u pakao. Neka su došla pred kraj mog putovanja kroz pakao.

Sličnost Bogu

Ovo nebesko viđenje primila sam za vreme duboke molitve, sozercanja i poklonjenja.

Slava Gospodnja sišla je na mesto gde sam se molila. Veliki talasi vatre, sjajne svetlosti i veličanstvene sile došli su mi pred oči. U središtu vatre i svetlosti bio je presto Božiji. Na prestolu je bilo podobiće Božije. Radost, mir i ljubav tekli su od Svemoćnog Boga.

Vazduh oko prestola bio je ispunjen heruvimima-bebama, koji su pevali i ljubili Gospoda po Njegovom licu, rukama i nogama. Pesma koju su pevali bila je „Svet je, svet je, svet je Gospod Bog Svemoćni.“ Heruvimi su imali vatrene jezike na svojim glavama i vrhovima svakog majušnog krila. Kretanje njihovih krila izgledalo je usaglašeno sa pokretom sile i slave Gospoda.

Jedan heruvim je doleteo do mene i dodirnuo mi oči.

Zlatne planine

U jednom viđenju gledala sam daleko po zemlji. Mogla sam videti da su kilometri zemlje žedni kiše. Zemlja je bila ispucala, suva i неплодна. Nije se moglo videti drveće ili rastinje bilo koje vrste.

Zatim mi je bilo dopušteno da vidim iza suve zemlje, sve do neba. Tamo, jedna do druge nalazile su ogromne planine spojene u svojim osnovama. Ne znam njihovu visinu, ali bile su veoma, veoma visoke. Približila sam se planinama i otkrila da su bile napravljene od čvrstog zlata – zlata toliko čistog da se providilo.

Kroz i iza planina videla sam blistavu belu svetlost, i ta svetlost se širila i ispunjavala vasionu. Osetila sam u svom srcu da je to bila osnova na kojoj nebo stoji.

Ljudi se bore oko malog zlatnog prstena, ali Bog poseduje svo zlato.

Zgrada sa stanovima

Za vreme molitve primila sam viđenje. Videla sam anđele kako čitaju zapis dela koja mi činimo ovde na zemlji. Neki od anđela su imali krila, dok drugi nisu. Neki su bili veliki, a neki mali, ali su im lica svima bila različita. Kao i ljudi ovde na zemlji, anđeli su mogli da se identifikuju po karakteristikama svojih lica.

Videla sam kako anđeli marljivo seku ogromne dijamante i postavljaju ih u temelje prelepih stanova. Dijamanti su bili pola metra debeli, metar dugački i veoma lepi. Svaki put kada bi neka duša bila zadobijena za Boga, dijamant je dodavan u stan onoga ko je pridobio tu dušu. Nijedan rad nije uzaludan kada je učinjen za Boga.

Kapija Neba

Drugom prilikom dok sam bila u molitvi, videla sam sledeće nebesko viđenje. Bila sam u duhu i anđeo je došao i odveo me na nebesa. Još jednom sam videla veličanstvene prizore talasaste vatre i zaslepljuće svetlosti, slično onome što sam videla iza zlatnih planina. Posmatranje Božije sile kako se prikazuje ulivalo je strahopoštovanje. Kada smo anđeo i ja prišli dvokrilnoj gigantskoj kapiji u ogromnom zidu, videli smo dva izuzetno velika anđela sa mačevima. Bili su oko 15,2 m visoki, a njihova kosa bila je upredeno zlato. Kapija je bila toliko visoka da nisam mogla da joj vidim vrh. Bila je najlepší umetnički rad koji sam ikad videla. Bila je izrezbarena isprepletanim naborima, draperijama, slojevima i rezbarijama, i obasuta biserima, dijamantima, rubinima, safirima i drugim dragim kamenjem. Sve na kapiji je bilo savršeno skladno, i kapija se otvorila prema spolja. Jedan anđeo sa knjigom u svojoj ruci izašao je sa mesta iza kapije. Pošto je proverio u knjizi, anđeo je klimnuo glavom, potvrđujući da mogu da uđem. Čitaoče, ne možeš ući u nebo ako tvoje ime nije u Jagnjetovoj Knjizi života.

Arhiva

U jednom viđenju, anđeo me je odveo na nebo i pokazao mi veoma veliku sobu sa zidovima od čvrstog zlata. Abecedna slova su bila mestimično ugravirana na zidovima. Prizor je nalikovao ogromnoj biblioteci, međutim knjige su bile utisnute u zid umesto položene na police.

Anđeli u dugačkim odorama uzimali su knjige iz zidova i pažljivo ih proučavali. Izgledalo je kao da postoji strogi red u tome što su radili. Primetila sam da knjige imaju debeo zlatni pokrov i da su neke od stranica bile crvene. Knjige su bile veoma lepe.

Anđeo koji je bio sa mnom rekao mi je da su te knjige zapisi života svake osobe koja je ikada bila rođena na zemlji. Rečeno mi je da na drugom mestu postoji još soba sa još više zapisa. S vremena na vreme arhanđeli su odnosili zapise pred Boga na Njegovo odobrenje ili neodobrenje. Knjige su sadržale molitvene prozbe, proroštva, ponašanje, uzrastanje u Gospodu, duše privedene Hristu, plodove Duha i još puno toga. Sve što činimo na zemlji je zapisano u nekoj od knjiga od strane anđela.

Vrlo često anđeo bi uzeo knjigu i prao stranice mekanom tkaninom. Oprane stranice bi postale crvene.

Nebeske merdevine

Duh Gospodnji dao mi je sledeće viđenje. Videla sam velike duhovne merdevine koje su se pružale od neba do zemlje. Sa jedne strane merdevina anđeli su silazili na zemlju, dok su se sa druge strane peli.

Anđeli na merdevinama nisu imali krila, ali je svaki imao knjigu sa imenom napisanim na prednjoj korici. Izgledalo je kao da neki od anđela izdaju uputstva i odgovaraju na pitanja koja im postavljaju drugi anđeli. Kada bi uputstva bila primljena i njihova pitanja odgovorena, oni su nestajali.

Videla sam takođe druge merdevine na drugim mestima zemlje. Anđeli su bili u neprestanom kretanju, uzlazeći i silazeći. Anđeli su se kretali sa smelošću i vlašću, budući da su bili poslanici sa naredbama od Boga.

Glava 26

Proroštvo od Isusa

Kada se Isus prvi put pojavio preda mnom, rekao je: „Ketrin, izabrana si od strane Oca da me pratiš kroz ponore pakla. Pokazaću ti mnoge stvari o paklu i nebu za koje želim da svet zna. Rećiću ti šta da napišeš da bi ova knjiga bila istinito svedočanstvo o tome kakva su zaista ta nepoznata mesta. Moj Duh će ti otkriti tajne u vezi sa večnošću, sudom, ljubavlju, smrću i budućim životom.“

Poruka Gospoda izgubljenom svetu je sledeća: „Ja ne želim da vi odete u pakao. Napravio sam vas zarad Sopstvene radosti i večnog druženja. Vi ste Moja stvorenja, i Ja vas volim. Pozovite Me dok sam još uvek blizu, i Ja ću vas čuti i odgovoriti vam. Želim da vam oprostim i da vas blagoslovim.“

Onima koji su nanovo rođeni, Gospod kaže: „Ne zaboravite da se okupljate. Okupite se i molite i proučavajte Moju Reč. Poklanjajte Mi se u duhu svetosti.“

Gospod kaže crkvama i nacijama: „Moji anđeli se uvek bore za naslednike spasenja i za one koji će postati naslednici. Ja se ne menjam. Ja sam isti juče, danas i zauvek. Tražite Me, i izliću Svoga Duha na vas. Vaši sinovi i vaše kćeri će prorokovati. Učiniću velike stvari među vama.“

Ako si nespasen, molim te odvoji vreme upravo sada da klekneš pred Gospoda i da Ga zamoliš da ti oprost tvoj grehove i da te učini Svojim detetom. Po bilo koju cenu treba sada da odlučiš da nebo jeste tvoj večni dom. Pakao je užasan, i pakao je stvaran.

Pogovor

Želim još jednom da vas uverim da su stvari koje ste pročitali u ovoj knjizi istinite. Pakao je stvarno mesto ognjenog mučenja. Ali isto tako želim da vam kažem da je nebo jednako stvarno i da može biti vaš dom zauvek.

Kao Božija sluškinja, ja sam se prepustila vođstvu Gospoda Isusa Hrista i verno zabeležila stvari koje mi je On pokazao i rekao.

Najbolje je čitati ovu knjigu uporedo sa vašom Biblijom i upoređivati to što je napisano ovde sa Svetim Pismom. Neka bi Bog upotrebio ovu knjigu u Svoju slavu.

Meri Ketrin Bakster

[Otkr. 20:13-15](#)

[Matej 10:28](#)

[Luka 12:5](#)

[Luka 16:20-31](#)

[Psalam 9:17](#)

[Priče 7:27](#)

[Priče 9:18](#)

[Isaija 5:14](#)

[Isaija 14:12-15](#)

[Matej 5:22](#)

[Matej 23:33](#)

[Marko 9:43-48](#)

[Rimljanima 10:9-10](#)

[1 Jovanova 1:9](#)

O autoru

Meri Ketrin Bakster (Mary Kathryn Baxter) je rođena u Čatanuga, Tenesiju. Odgojena je u kući Božijoj. Dok je još bila mlada, njena majka ju je učila o Isusu Hristu i Njegovom spasenju. Ketrin je bila ponovo rođena u uzrastu od devetnaest godina. Posle služenja Gospodu nekoliko godina, ona je odstupila za neko vreme. Duh Gospodnji je nije napuštao, i ona se vratila i ponovo svoj život predala Hristu. Ona Mu još uvek verno služi.

Sredinom 1960-tih Ketrin se preselila sa svojom porodicom u Detroit, Mičigen, gde je živela neko vreme. Kasnije se preselila u Belavil, Mičigen, gde je počela da dobija viđenja od Boga.

1976., dok je živela u Belavilu, Isus se pojavio pred njom u ljudskom obliku, u snovima, viđenjima i otkrivenjima. Od tada, Gospod ju je posetio mnogo puta. Tokom tih poseta On joj je pokazao dubine, stepene i nivoe mučenja izgubljenih duša u paklu. Imala je i mnogo viđenja neba, Velike nevolje i poslednjeg vremena.

Tokom jednog perioda njenog života, Isus joj se prikazivao uzastopno tokom četrdeset noći. Otkrio joj je užase pakla i slavu neba. On joj je rekao da je ova poruka namenjena celom svetu.

Služitelji, starešine i sveci Gospoda govore sa velikim uvažavanjem o njoj i njenoj službi. Kretanje Svetog Duha je izrazito na svim njenim službama, i mnoga čuda su se dogodila na njima. Darovi Svetog Duha sa pojavljivanjem sile se manifestuju na njenim sastancima onako kako je Duh Božiji vodi i nadahnjuje. Ona voli Gospoda svim svojim srcem, umom, dušom i snagom i iznad svega želi da bude onaj koji zadobija duše za Isusa Hrista.

Ona je istinski posvećena sluškinja Gospodnja. Oblast njenog služenja je posebno u vezi sa snovima, viđenjima i otkrivenjima. Rukopoložena je za služitelja 1983. u Crkvi Božijoj celovitog evanđelja u Tejloru, Mičigen. Sada služi zajedno sa Nacionalnom crkvom Božijom u Vašingtonu, D. K.

Informacija o knjizi

Za ugovaranje predavanja, molim vas kontaktirajte: Mary K. Baxter
Lowery Ministries International
P.O. Box 2550
Cleveland, TN 37320-2550

ISBN: 0-88368-279-6

Štampano u United States of America @1993 by Lowerz Ministries International

Whitaker House
30 Hunt Valley Circle New Kensington, PA 15068 www.whitakerhouse.com

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Baxter, Mary K.

A divine revelation of hell! Mary K. Baxter.

p. em.

ISBN 0-88368-279-6 (trade paper)

1. Hell-Christianity. 2. Private revelations.

4. Baxter, Mary K. I. Title. BT838.B35 1997 236'.25-dc21

96-49171